

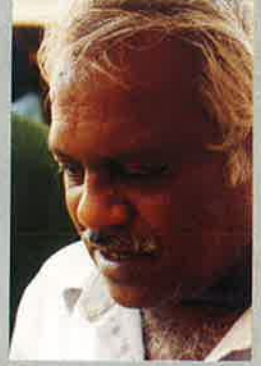
பிப்ரவரி - ஏப்ரல் 2004 இதழ் 8, ரூ. 20/-

பாட்பகம்

காலாண்டிதழ்

இந்தியா இரூள்கிறது

எப்போதும்
இந்தியாவை
இந்துக்களே
ஆண்டதில்லை

- தமிழ்நாடன்

- அலோய்சியஸ்
- மஹமலய்
- கா. சிவத்தம்பி
- பாவண்ணன்
- கரிகாலன்
- அண்ணாமலை
- எல்.எஸ். ரோகடே

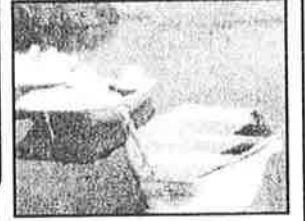
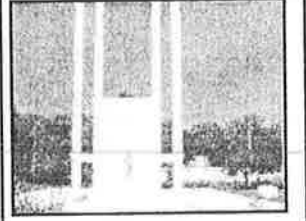

புதுவை: சுற்றுலாவினரின் சொர்க்கம்

வாருங்கள் புதுவைக்கு! அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் பெறுவீர்!

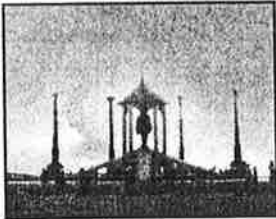
பார்க்க வேண்டிய இடங்கள்

- ★ அரவிந்தர் ஆசிரமம்
- ★ அருங்காட்சியகம்
- ★ படகுத்துறை சுண்ணாம்பாறு
- ★ தாவரவியல் பூங்கா
- ★ காந்தி சதுக்கம்
- ★ பிரெஞ்சு போர் நினைவுச்சின்னம்
- ★ நீண்ட அழகிய கடற்கரை
- ★ ஆரோவில்
- ★ பாரதியார் / பாரதிதாசன் நினைவகங்கள்
- ★ உல்லாச கடல் சவாரி

சுற்றுலாத்துறை வழங்கும் வசதிகள்

- ★ சுற்றுலாப் பயணிகள் சுற்றிப்பார்க்க பஸ் வசதி
- ★ படகு சவாரி வசதிகள்
- ★ குடும்பத்துடன் சுற்றுலா செல்ல சொகுசு பஸ் வசதி
- ★ குறைந்த செலவில் தங்க சுற்றுலா விடுதிகள்
- ★ அறுசுவை உணவங்கள்
- ★ சுற்றுலாவினருக்கான விழாக்கள்
- ★ சர்வதேச யோகா விழா, உணவு விழா, உலக சுற்றுலா தினம்
- ★ வணிக விழா

சுற்றுலா விபரங்களுக்கு :

போன் :

(0413) 2330532,
2220371, 2339497

No. 116 / Info / Advt. / 2003 - 04

PEACEFUL

Indicherry

Give time a break

மேலும் விபரங்களுக்கு

இயக்குனர்

சுற்றுலாத்துறை

புதுவை-1.

போன் : 2334575, 2333590

வால்லினம்

காலாண்டிதழ்

இதழ்- 8

பிப்ரவரி - ஏப்ரல் 04

விலை : ரூ. 20/-

சிறப்பாசிரியர்
மகரந்தன்

ஆசிரியர் குழு
ச. விஷ்ணுதாசன்
கே. பழனிவேலு
சுந்தர. முருகன்

அச்சுக்கோர்வை
பிளாட்டினம் கிராபிக்ஸ்
புதுச்சேரி-1.
☎ : 2220378

ஆசிரியர், வெளியிடுபவர்
G. புனிதா

தனி இதழ் ரூ. 20 / -
ஆண்டு சந்தா ரூ. 100 / -
ஆயுள் சந்தா ரூ. 1000 / -
வல்லினம் பெயரில் M.O./D.D. மூலமாக
மட்டுமே அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்புகளுக்கு :
எண். 9, Y-பிளாக், அரசு குடியிருப்பு,
இலாசுப்பேட்டை, புதுவை-805 008.
தொலைபேசி : (0413) 2257151, 2252936
மின்னஞ்சல் : vallinam@rediffmail.com

உயிர்ப்பலி தடைச்சட்டம் குறித்து வல்லினத்தில் வெளிவந்த விவாதம் அறிவுப் புலத்தையும் தாண்டி வெகுமக்களின் கவனத்தையும் ஈர்த்திருப்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. இச்சட்டத்தைத் தமிழக அரசு அண்மையில் நீக்கியிருப்பது வாக்குப்பொறுக்கும் நோக்கங்களில் ஒன்று என்பது தெளிவு.

உயிர்ப்பலி தடைச் சட்டம் குறித்த கருத்தாடல்களைத் தருவதற்கு உதவிய பாளையங்கோட்டை தூய சவேரியார் கல்லூரி நாட்டார் வழக்காற்றியல் மைய இயக்குநர் அருட்தந்தை பிரிட்டோ வின்சன்ட், சே.ச., துறைத் தலைவர் திரு. ஆ. தனஞ்செயன், அங்குள்ள ஆசிரிய நண்பர்கள் மற்றும் கட்டுரைகள் தந்துதவிய ஏனைய அன்பர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வது கடமை.

சமூக பண்பாட்டு, இலக்கிய ஆய்வுத் தளத்தில் வல்லினம் தவிர்க்க முடியாத இடத்தினைப் பெற்றுள்ளது என்பது விளிம்பு நிலை மக்கள் ஆய்வுச் சிறப்பிதழ் இரண்டு தொகுதிகளுக்கும் கிடைத்த பரவலான வரவேற்பின் மூலம் புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. தொடர்ந்து வாசக அன்பர்களின் ஆதரவை வேண்டுகிறோம்.

அடுத்த இதழ் ஈழத்து இலக்கியச் சிறப்பிதழாக மலர்கிறது.

- மகரந்தன்

நோர்காணல்

- 19 • தமிழ்நாடன்

கட்டுரை

- 3 • அலோய்சியஸ்
- 13 • க. பஞ்சாங்கம்
- 30 • கரிகாலன்
- 36 • கா. சிவத்தம்பி

கவிதை

- 12 • எல்.எஸ்.ரோகடே
- 25 • பழமலய்

சிறுகதை

- 26 • பாவண்ணன்

விமர்சனம் - நாடகம்

- 41 • சி. அண்ணாமலை

பதிவு

- 43 • நரிக்குறவர்

நூல் மதிப்புரை

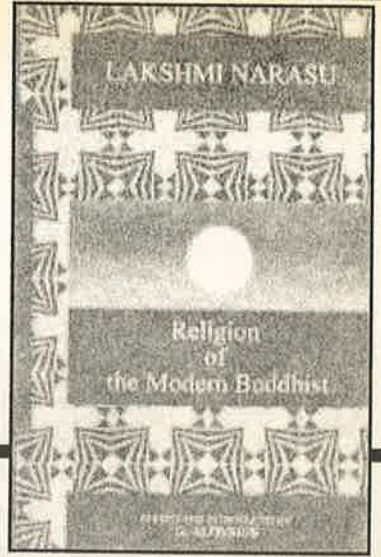
- 47 • ஆ. தனஞ்செயன்

- அட்டை படம் : ராஜராஜன்
நன்றி: தந்தை பெரியார் நிர்வாகி கழகம், புதுச்சேரி.
- அட்டை / இதழ் வடிவமைப்பு : நா. சுந்தர்

ஒரு நவீன பவுத்தர்

(அயோத்தி தாச பண்டிதரின் சமகாலத்தவரான லக்ஷ்மி நரசு நாயுடுவின் நவீன பவுத்தரின் மதம் - நூலின் புதிய பதிப்பிற்கு அலோய்சியஸ் எழுதிய முன்னுரையின் தமிழாக்கம்.)

□ தமிழில் : அருணன்

லக்ஷ்மி நரசு நாயுடு எழுதிய 'நவீன பவுத்தரின் மதம்' நூலின் பிரதி 1930களின் ஆரம்பத்திலேயே முடிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் லக்ஷ்மி நரசு நாயுடு, அதனை பதிப்பிக்கும் முன்னரே 1934 ஜூலை யில் காலமானாகிறார். அம்மாதத்தின் "தமிழன்" இதழ் அவரது இறப்பைக் குறித்து செய்தி வெளியிடுகையில் பேராசிரியர் நரசுவால் விட்டுச் செல்லப்பட்ட பிரதியைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது. 1954-ல் தென்னிந்திய பவுத்த சங்கத்தின் சார்பில் ஆர்.பி. தங்கவேலனாரும், வி.பி.எஸ். மோனியரும் வெளியிட்ட அறிக்கையில், லக்ஷ்மி நரசு நாயுடு, 1934ல் அவரது பரிநிர்வாணத்திற்கு முன்னதாக எழுதி முடித்த 'நவீன பவுத்தரின் மதம்' நூல் இன்னும் பதிப்பிக்கப் படாமல் இருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். அதே ஆண்டில் (1954) சென்னை வந்த பாபா சாகேப் அம்பேத்கரிடம் பதிப்பிப்பதற்காக இந்நூலின் பிரதி வழங்கப் பட்டது பற்றிய நினைவுகள் சென்னையில் மிஞ்சியிருக்கும் பவுத்த சமூகத்தினரிடையே தோய்ந்துள்ளன. இந்த செய்தி மற்றவர்கள் அன்னியில், குறிப்பிடத்தகுந்த பவுத்த அறிஞரான கே.என். சுதம் அவர்களாலும் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அம்பேத்கரும் 1956-ல் இறந்து விடுகிறார். 'விழிப்புணர்வு பெற்ற அடையாளமாக மதம்' என்ற எனது புத்தகத்திற்காக களப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த போது, நான் லக்ஷ்மி நரசு நாயுடுவின் 'நவீன பவுத்தரின் மதம்' நூலைப் பற்றி அறிந்தேன். அதன் தேடல், 2000 ஆம் ஆண்டில், டாக்டர். பி. ஆர். அம்பேத்காரின் எழுத்துக்களும், பேச்சுகளும், நூலின் தொகுப்பாளரான வஸந்த் மூன் அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்றது. அரை நூற்றாண்டு காலம் கழித்து, சிறிதும் அறியப்படாத, பிப்ரவரி - ஏப்ரல் 04

கிட்டத்தட்ட மறக்கப்பட்டுவிட்ட ஒரு பிரதியைத் தேடி ஒருவர் வந்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்து அந்த மாமனிதர் வெளிப் படையாக நெகிழ்ந்து போனார். அப்பிரதி இவ்வளவு ஆண்டுகளும் பத்திரமாக பாதுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. மூன் தம்பதியினர் என்னை நம்பிட, எந்த வித தயக்கமுமின்றி அப்பிரதியை கொடுத்தனர். இப்புத்தகத்தின் பதிப்பாக்கம் மூலம் ஒரு வருடத்திற்கு முன் நான் ஏற்றுக் கொண்ட புனிதமான பொறுப்பு நீங்குகிறது. நவீன இந்தியாவின் இரு பெரும் அறிவாளர்களான லக்ஷ்மி நரசு மற்றும் பி. ஆர். அம்பேத்கர் ஆகியோர் எடுத்துக் கொண்ட பணியை முடிப்பதில் உதவியாக இருந்ததை நினைத்து என் நெஞ்சு மகிழ்ச்சியாலும், பெருமிதத்தாலும் நிறைகிறது. வளர்ந்து வரும் புத்தர் மற்றும் அவரது போதனைகள் குறித்த இலக்கியத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இணைவாக 'நவீன பவுத்தரின் மதம்' நூல் நிச்சயம் இருக்கும். இந்நூல், உலகெங்கும் புகுத்தறிவு, விடுதலை மற்றும் விழிப்புணர்வுக்கான நோக்கத்திற்கு உரம் சேர்க்கும்.

நவீன இந்தியாவில் பவுத்தத்தை மீட்டெடுத்தல், மறு உருவாக்கம் செய்தல் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுக் கொண்டு தொடர்புள்ள, அதே சமயத்தில் தனித்த வழிசளை தேர்ந்து கொண்டுள்ளன. முதல் வழி காலனிய அரசின் ஆதரவுடன், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் தொட்டு அய்ரோப்பிய கீழைக்கேயலவியாளர்களாலும், அவர்களது இந்திய மாணவர்களாலும் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இவர்கள் வரலாற்று அடிப்படையில் புத்தரின் புதைந்து போன நினைவிடங்களை அகழ்ந்து எடுத்தனர். சமஸ்கிருத பாலி பிரதிகளை சேகரித்தனர். கிறிஸ்துக்கு அறுநூறு

ஆண்டுகள் முன்னதாக வெளிப்பட்ட, மசத்தான ஆசிரியரின் செய்தியையும், அது வெளிப்பட்ட சூழல்களையும் அற்புதமான வடிவத்தில் மறுகட்டமைப்பதே அவர்களது வேலையாக இருந்தது. உலகின் பெரிய மதங்களைப் போலவே பவுத்தத்திற்கும் ஒரு நிறுவனர்; ஒரு புனித மொழி ஒரு புனித நூல்; மேலும் வளர்ச்சியும், வீழ்ச்சியும் கொண்டதொரு வரலாறு இருக்கின்றது என்ற சொல்லாடலை அமைப்பதில் இறுதியாக அவர்கள் வெற்றி யடைந்தார்கள். இந்த வழியை கல்வி - வரலாற்றியல் வழி என்று சொல்லாம்.

இரண்டாவது வழி, முதல்வழியினால் கண்டெடுக்கப்பட்டவற்றை தாராளமாக பயன்படுத்தினாலும், சிறிது காலம் கழித்து ஆரம்பித்தாலும் துணைக்கண்டத்தின் பரப்பு முழுவதிலும் பரவியிருந்த ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்த மனிதர்களால் பெரும்பாலும் வழிநடத்தப்பட்டது. மதம் மற்றும் கலாச்சார தளங்களைக் கூட விட்டு வைக்காத வகையில் பரந்த அளவில் பொருளாதாரத்தை விவசாய மயமாக்கி, சமூகத்தை பிராமண மயமாக்கிய பிரம்மாண்டமான காலனிய தொழிற்பாடுகளின் கீழ் அகப்பட்டுக் கொண்ட இம்மனிதர்கள், தங்களது சொந்த சமூக, கலாச்சார இழிவிருந்தும் பொருளாதார-அரசியல் ஒதுக்குதலிலிருந்தும் காக்கக் கூடிய தடுப்பாகவும் அரவணகப்பாகவும்; அதே நேரத்தில் தங்களுக்கு ஒரு புதிய மற்றும் நவீன மத, கலாச்சார பொருளாதார அரசியல் தன்னிலையை கட்டமைத்துக் கொள்வதற்கான வழிமுறையாகவும் புத்தரையும், அவரது போதனைகளையும் கண்டனர். தங்களது இருத்தல் சார்ந்த பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டு தீர்க்கும் வழிகளைச் சொல்லக் கூடிய - தற்காலத்திற்கு உண்மையான ஒரு

காலனிய இந்தியாவின் ஒடுக்கப் பட்ட சமூக மக்களின் இருத்தலியல் மதவியல் பவுத்தத்தில் அத்தகைய ஆவணங்கள் அதிகம் இல்லை. ஒரு தனித்துவமிக்க 1950களின் மத்தியில் நடைபெற்ற பவுத்தத்தை நோக்கிய அம்பேத்கர் இயக்கத்தில் கூட அதன் அரசியல் போராட்டங்களே பார்வைக்கு வந்தன.

காரணம் என்னவென்றால், இந்தியாவின் நவீனத்திற்கு முந்தைய நிலைமையின் தொடர்ச்சியாக எடுக்கப்பட்ட இம்முயற்சிகள், பவுத்தத்தின் அங்கீகாரம் மற்றும் மறுகட்டமைப்பு குறித்த கிழைத்தேயவியலாளர்களின் சொல்லாடல் வரம்பிற்குள் வரவில்லை என்பதுதான். குறிப்பாக புத்தர், பவுத்தம் என்ற ஒற்றை பெயர் முறையில் வரவில்லை என்பதும், மிகப்பெரிய யூத, அராபிய மதங்களின் வடிவில் தன்னை வடிவமைத்துக் கொள்ள வில்லை என்பதும் முக்கியக் காரணங்கள். நீண்டகாலம் முன்பே, கருத்து வேறுபாடுடைய அறிஞரான ரைஸ்-டேவிட் என்பவர், ஆசிரியரின் (புத்தர்) உண்மைச் செய்தியைக் கண்டறிவதே உங்கள் நோக்கமாக இருந்தால், புத்தர் மற்றும் பவுத்தம் என்ற பெயரிடல்களிலிருந்து விலகுமாறு தனது சக ஆய்வாளர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்.

இது போன்றதொரு மகத்தான முன்னோடிதான், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மதறாஸில் (இப்பொழுது சென்னை) வாழ்ந்த பொக்கல லக்ஷ்மி நரச அவர்கள். அவர், கிழைத்தேயவியல் அறிஞர்களால் மீட்டெடுக்கப்பட பல்வேறு பவுத்த பாரம்பரியங்களிலிருந்து, கூட்டுச் சமூக செயல்பாட்டின் மூலம், இருத்தலியல் ரீதியாக நவீனமான, விடுதலை அளிக்கும் ஒரு மதத்தை மறு கட்டமைக்க முயற்சித்தார். நரசுவின் கட்டமைப்பு முயற்சி, சென்னைப் பகுதியின் அடிப்படை சமூகங்களின் நடுவிலும், அயோத்தி தாசர் எம்.சிங்காரவேலு போன்ற பவுத்த-பகுத்தறிவு முன்னோடிகளுடனான இடையறாத கலந்துரை

யாடல்களுடனும் நடந்தது. அதுவரை அறியப்பட்ட அர்த்தத்தில் மற்றொரு மதத்தை அமைப்பது அவர்களது நோக்கமாக இல்லை. மாறாக, நவீன-பகுத்தறிவு சார்ந்த, விழிப்புணர்வு தரும் ஒரு உலகப் பார்வையை உருவாக்கி, அதன்மூலம் அன்றாடப் பிரச்சனைகள் முதல் வாழ்வின் மிகப்பெரிய சவால்கள் வரை எதிர்கொள்ளும் மனிதர்களிடையே சகோதர வாஞ்சையையும், பாதுகாப்புணர்வையும் வளர்ப்பதே அவர்களுடைய நோக்கமாக இருந்தது. நரசுவின் குடும்ப பின்னணி மற்றும் தனி வாழ்க்கை குறித்த ஆதாரங்களை, அவருடன் பணியாற்றியவரும், அவருக்குப்பின் தென்னிந்திய பவுத்த சங்கத்தின் பெரம்பூர் (மதறாஸ்) கிளைக்கு பொறுப்பேற்ற வருமான மறைந்த என். ஜீனராஜி அவர்கள் சேகரித்து பாதுகாத்து வைத்துள்ள ஆவணங்களிலிருந்தும், வெகுசனங்களின் கதை யாடல்களில் பொதிந்திருக்கும் கதைகளிலிருந்தும், அந்த கால கட்டத்தில் இதழ்களில் பதிவாகியுள்ள பரவலான செய்திகளிலுமிருந்தே பெறவேண்டியிருக்கிறது. ஆந்திர பிரதேசத்தில் உள்ள குண்டுர் மாவட்டத்திலிருந்து வந்து சென்னையில் குடியேறி, மதறாஸ் நீதிமன்றத்தில் பிரபலமான வழக்கறிஞராக விளங்கிய, பொக்கல செல்லம் நாயனம் காருவின் மகன் தான் லக்ஷ்மி நரசு, லக்ஷ்மி நரசுவுக்கு ஆண்டாளர் அம்மாள் என்ற சகோதரி யும், ராமானுஜம், பாஷ்யம் என்ற மூன்று சகோதரர்களும் இருந்தார்கள். மதறாஸில் 1911-ல் நடைபெற்ற, ரயில் தீவிபத்தொன்றில் ராமானுஜமும், பாஷ்யமும் இறந்து விட்டார்கள். 1861ல் பிறந்த லக்ஷ்மி நரசு மதறாஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் அறிவியலில் பட்டம் பெற்றார். ருக்மிணி அம்மாளை மணந்தார். ருக்மிணி அம்மாள், பெண்கள் நலச்சங்கத்தின் வாயிலாக பொதுவாழ்வில் தீவிரமாக பங்கேற்றார். அவர்களுக்கு பிறந்த பத்து குழந்தைகளில் வெங்கட், வீரலக்ஷ்மி ஆகியோர் தவிர மற்றவர்கள் இறந்து விட்டனர். படிப்புக்காக பாரீக்ஷை சென்றபோது, வெங்கட் இள வயதிலேயே இறந்து விட்டார். மகன் இறந்த சோகம் தாளாமல் ருக்மிணி அம்மாள் விரைவில் இறந்து விட்டார். 1925ல் பெரம்பூர் வியாபாரத்தில் பவுத்த சடங்கு முறைப்படி, ராமரத்னம் அம்மாள் என்னும் விதவையை நரசு மணந்து கொண்டார்.

தனது சகோதரர்கள் மற்றும் பிற குடும்பத்தினரிடமிருந்து விலகியே நரசு வாழ்ந்தார். அப்பொழுது நிலவிய அனைத்து விதமான சமூக, மத மூடநம்பிக்கைகளுக்கெதிராக; குறிப்

புத்தரை கட்டமைப்பதே அவர்களது வேலையாக இருந்தது. நவீனத்தை நோக்கிய (சமூக பகுத்தறிவு வாதம் அல்லது சமத்துவம் என்ற பொருளில்) புத்தரின் சமூக செய்தி, தனது உள்ளடக்கத்தினால் ஏற்படுத்தும் அதிர்வுகளில் தங்களை உறுதியாக நிறுத்திக்கொண்ட காலனியத்தால் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்கள், தங்கள் ஆளுகைக்குட்பட்ட குறைந்த கலாச்சார ஆற்றல்களைக்கொண்டு, பவுத்தத்தின் பல்வேறு வடிவங்களை கட்டமைக்க தலைப்பட்டனர். இந்த இரண்டாவது வழியினை 'இருத்தலியல்-மதவியல் வழி' என்று சொல்லலாம்.

துணைக்கண்டத்தில் பவுத்த பாரம்பரியத்தை, புதிதாய் கண்டெடுக்கும் இந்த இரண்டு வழிகளும் வரலாற்றினால் ஒன்றுக்கொன்று நிச்சயமாக உறவு கொண்டவை. மேலும், பல இடைப்பட்ட இடங்களையும், முயற்சிகளையும் கண்டறிய முடியும். இருப்பினும், அவற்றின் திசைவழிகள் தனித்தும், வேவ்வேறானதாகவும் இருந்தன; இன்னமும் இருக்கின்றன. கிழைத்தேயவியலாளரும், அவர்களது மாணவர்களும் கட்டமைத்த கல்வியியல்-வரலாற்றியல் பவுத்தத்தில், நிறைய ஆவணங்களும், கணக்கெடுப்புகளும், ஆய்வுகளும் இருந்ததை புரிந்து கொள்ளமுடியும். ஆனால், காலனிய இந்தியாவின் ஒடுக்கப்பட்ட சமூக மக்களின் இருத்தலியல்-மதவியல் பவுத்தத்தில் அத்தகைய ஆவணங்கள் அதிகம் இல்லை. ஒரு தனித்துவமிக்க 1950களின் மத்தியில் நடைபெற்ற பவுத்தத்தை நோக்கிய அம்பேத்கர் இயக்கத்தில் கூட அதன் அரசியல் போராட்டங்களே பார்வைக்கு வந்தன. ஆனால் வரலாற்றுப்புகழ் மிக்க அம்பேத்கரின் மதமாற்றத்திற்கு அயம்பது ஆண்டுகள் முன்பே, துணைக்கண்டம் முழுவதும், பெரும்பாலும் மாநில மொழிகளில், கடிதம் புத்தரின் தத்துவ, சமூக எண்ணங்களை உயிர்ப்பித்து, அதனை அடிப்படைவர்க்க மக்களின் இருத்தல் பிரச்சனைகளை வெளிப்படுத்தும் வழியாகவும், அது மட்டுமல்லாமல் அம்மக்களது சமூக-பொருளாதார விடுதலைக்கான கருவியாகவும் பயன்படுத்துவதற்கான பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இம்முயற்சிகள் நவீன இந்திய வரலாற்றியலின் பார்வை வரம்பிற்குள் வரவே இல்லை. நவீன இந்தியாவின் வளர்ச்சி அல்லது புத்தரின் செய்தி குறித்த நமது புரிதலுக்கு உதவி புரிந்ததாகக் கூட இவை கருதப்படவில்லை. அடிப்படை வர்க்கத்தினரின் இந்த தன்னொழுச்சியான முயற்சிகள் ஓரங்கடப்பட்டதற்கான பொதுவான காரணங்கள் வெளிப்படையாக இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட

பாக சாதி அமைப்பு, செயல்பாடுகளுக்கு எதிரான நரசுவின் சமரசமற்ற, நிலைப்பாடு, புத்தரின் பகுத்தறிவு மதத்திற்கான கூட்பாடு; இதற்கும் மேலாக நகரத்தின் அடிப்படை வர்க்க சமூகங்களுடனான அவரது நெருங்கிய உறவு ஆகியவை குடும்பத்தினருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அனைத்து வடிவங்களிலுமான சமூக ஒடுக்கு முறையையும் உணர்வுபூர்வமாக எதிர்த்து, சமூகத்திற்கு பொதுவாகவும், விளிம்பு நிலை சமூக மக்களுக்கு குறிப்பாகவும் உழைத்த நரசுவின்னுடைய வாழ்க்கை, இதயக் கோளாறுகளால் 1934-ம் ஆண்டு ஜூலை 14ம் தேதி, எழுபத்து மூன்றாவது வயதில் முடிவுக்கு வந்தது. மயிலாப்பூர் சடுகாட்டில் நடைபெற்ற ஒரு சாதாரண பவுத்த சடங்கொன்றில் அவரது உடலுக்கு எரியூட்டப்பட்டது. 1934 ஜூலை 23 அன்று மதறாஸ் மெயிலில் வந்த செய்தி; அண்மையில் சென்னையில் காலமான பேராசிரியர் லக்ஷ்மி நரசு அவர்களுக்கு அஞ்சலி செய்வதற்காகவும், அவரது நினைவை நிலைநிறுத்த எடுப்பதற்காகவும் சனிக்கிழமையன்று எஸ்பிஎன் ஓய்.எம்.சி.ஏ. அரங்கத்தில் பொதுக் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. ஏராளமான பேர் கலந்து கொண்ட கூட்டத் திற்கு திவான் பகதூர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் தலைமை வகித்தார். 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, மறைந்த பேராசிரியரை அறிந்திருந்து டாக்டர். சுரேந்திர நாத் ஆர்யா, நரசுவின் புலமை, சமூக சேவை ஆகியவற்றை பாராட்டி அவரின் மறைவு சமூக தளத்திலிருந்து ஒரு மாபெரும் மனிதரை அகற்றிவிட்டது எனக் குறிப்பிட்டார். பவுத்தத்தை உயிர்ப்பிப்பதில் பேராசிரியர் காட்டிய சோர்வுறாத ஈடுபாட்டை பி. பாலகப்பிரமணியன் புகழ்ந்துரைத்தார். தனது சாதியை விட்டொழித்து, தான் பிரச்சாரம் செய்ததை நடைமுறைப்படுத்தியவர் இம்மாநிலத்திலேயே பேராசிரியர் ஒருவர்தான் என அவர் கூறினார். மாநிலத்தில் பவுத்த சங்கத்திற்காக பேராசிரியர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் குறித்து மதறாஸ் பவுத்த சங்கச் செயலர் மோனியர் விரிவாக எடுத்துரைத்தார். தலைவர் தமது முடிவுறையில், லக்ஷ்மி நரசு அற்புதமான குணங்களையும் சுதந்திரமான ஆளுமையையும் கொண்டவர் என்றார் லக்ஷ்மி நரசுவின் மறைவுக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்தும், அவரது நினைவை பரப்பும் வகையில் குழு ஒன்றை அமைத்தும் தீர்மானம் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது.

தொழில் ரீதியில், நரசு ஒரு இயற்பியல் அறிஞர் ஆனால், அறிவியல் ரீதியில் உண்மைகளை கண்டடை

வது அவரது உணர்வுடன் கலந்திருந்தது. 1882ல் மதறாஸ் கிறித்துவக் கல்லூரியில் மாணவராக அவர் குறிக்கப்பட்டுள்ளார். சிறிதுகாலம் கழித்து திருச்சியில் இப்பொழுது பிஷ்ப்ஹீப் கல்லூரி என்றழைக்கப்படும் திருச்சி பள்ளி கிறித்துவக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக ஆனதாகத் தெரிகிறது. மதறாஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் 1892-94 ஆண்டுப் பிரிவில் பட்டப் படிப்பில் ஆரணி ஜாசிர்தார் வழங்கும் தங்கப்பதக்கத்தின் இணை வெற்றியாளராக குறிக்கப்பட்டுள்ளார். 1894ல் மதறாஸ் கிறித்துவக் கல்லூரியில் இணைப் பேராசிரியராக சேர்ந்துள்ளார். மாணவர்களிடையே பிரபலமான ஆசிரியராக இருந்துள்ளார். கல்லூரி வளாக வாழ்க்கையில் தீவிரப் பங்கெடுத்த அவர், மாணவர் விடுதி களுக்கு பொறுப்பாளராக இருந்துள்ளார்.

புகழ்பெற்ற கல்லூரி இதழுக்கும், 'இந்தியன் ரெவ்யூ' போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு நரசு தொடர்ந்து எழுதி வந்துள்ளார். புகழ்பெற்ற கல்லூரி இதழிலும், 'இந்தியன் ரெவ்யூ' போன்ற இதழ்களிலும் அறிவியல் கட்டுரைகளை நரசு தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். மூத்த பேராசிரியர் மரியாதைக்குரிய மொஃப்பாட்டில்லாத பொழுது, அவரது வகுப்புகளை நடத்தும் பொறுப்பை நரசுவுக்கு கொடுத்ததன் மூலம், அவரது திறமையை கல்லூரி நிர்வாகத்தினர் அங்கீகரித்தனர். தனது பாடப்பொருளில் ஆழ்ந்த புலமை வாய்ந்த நரசு, எந்த ஒரு சவாலையும் எதிர் கொள்ள அஞ்சமாட்டார். நரசு தனித் திறமை பெற்ற இயக்கவியல் தொடர்பாக, அவருக்கும், ஆங்கிலேயப் பேராசிரியர் வில்சனுக்கும் ஏற்பட்ட மோதல், நரசுவின் வாழ்நாளிலேயே சக பேராசிரியர்கள், மாணவர்களிடையே கதையாடலாக ஆகிவிட்டது. பின்னாளில், நரசுவின் புத்தகம் ஒன்றிற்கு முன்னுரை எழுதுவதற்காக, அவரது வாழ்க்கை விவரங்களை சேகரித்த பொது அம்பேத்கரின் கவனத்திற்கு வரும் அளவிற்கு பிரபலமாகிவிட்டது அந்த மோதல். இந்த வெளிப்படையான தன்மையும், வலிமையானவர்களின் திமிரை எதிர்க்கும் துணியும் வாழ்வின் அனைத்து துறைகளிலும், நரசுவின் ஆளுமைச் சிறப்பை குறிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இந்த நடவடிக்கைகள், அவரை இளைஞர்களுக்கும், அடிப்படை வர்க்க மக்களுக்கும் நெருக்கமாகவும், சக பேராசிரியர்கள் மற்றும் ஒடுக்குவகாரிடமிருந்து விலக்கியும் வைத்தது.

1909ல் நரசு, கிறித்துவக்கல்லூரியிலிருந்து விலகி பச்சையப்பன்

கல்லூரியில் பேராசிரியராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். விவாதங்களிலும், கல்லூரியின் நடவடிக்கைகளிலும், நிர்வாகத்திலும் தீவிரப் பங்கெடுத்து, அக்கல்லூரிக்கு 16 ஆண்டுகள் சேவை செய்தார். ஒரு திறமையான ஆசிரியர் என்ற முறையில் தேர்வு மேற்பார்வையாளராகவும், உயர்நிலை கல்வி அமைப்புகளின் உறுப்பினராகவும் மதறாஸ் பல்கலைக் கழகத்தால் பலமுறை நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். 1925-ம் ஆண்டு கல்விப் பணியிலிருந்து நரசு ஒய்வு பெற்றார். பச்சையப்பன் கல்லூரியில், சகபேராசிரியர்களும், மாணவர்களும் அவரது நினைவாக படம் திறப்பதற்கு எடுத்த முயற்சிக்கு நரசு அனுமதி அளித்தாரா என்பது தெரியவில்லை.

அடிப்படை அறிவியலில் அறிஞராக இருந்த நரசுவின் ஆர்வங்கள் புத்தகங்கள், சோதனைச் சாலைகள், வகுப்பறைகள், கல்லூரி வளாகங்கள் ஆகியவற்றுடன் அடங்கிப் போய் விடவில்லை. இலக்கியம், கலை, தத்துவம், வரலாறு, பண்பாடு, மதம் என மனிதனுக்கும் சமூகத்துக்கும் தொடர்புடைய அனைத்தையும் படிக்கும் தீவிர படிப்பாளியாக இருந்தார் அவர். பகுதியின் இரண்டு பெரும்பான்மை மொழிகளான தெலுங்கிலும், தமிழிலும் இயல்பாகவே சரளமாக இருந்த நரசு, பயிற்சி மூலம் ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்றார். அதுமட்டுமல்லாமல், அவராகவே ஃபிரெஞ்சு, சமஸ்கிருதம், மற்றும் பல மொழிகளை கற்றுக் கொண்டார். அறிவியல் அறிஞராக அவர் பெற்ற பயிற்சி, அது அவரது ஆர்வமுள்ள துறை என்பதாலோ, வேலை செய்து பிழைப்பதற்கான வழி என்பதாலோ அல்ல, மாறாக, அறிவியலும் அதன் செயல்முறையும் அவரது சிந்தனை, பேச்சு மற்றும் வாழ்வின் அடித்தளமாக இருந்தன. அனைத்து சமூக மற்றும் மனிதப் பிரச்சனைகள் குறித்தான அவரது அணுகு முறைக்கும், பார்வைக்கும் அடிப்படையாக அறிவியல் பார்வையே இருந்தது. 1882ம் ஆண்டிலேயே, மாணவராக இருக்கும் போதே, ஹிந்து மாஸ்தாசியன் சங்கம் அமைப்பதில் ஈடுபட்டார். மக்கள் தொகைக் கொள்ளை, மக்கள் தொகை பெருக்கத்தின் பின் விளைவுகள், நடத்தையிலும் - ஒழுக்கத்திலும் ஏற்படுத்தக்கூடிய மாற்றங்கள் ஆகியவற்றை பற்றி மக்களிடம் அனைத்து சாத்தியமான முறைகளிலும் பரப்புவதே இந்த சங்கத்தின் நோக்கமாகும். 1884-ல் 'சிந்தனையாளன்' இதழ் வாசகர்களின் துணையோடு 'அறிவியல் மன்றம்' தொடங்கப்படுவதை அவர் அறிவிப்பதை நாம் தெரிந்து கொள்

கிறோம். 'சிந்தனையாளன்' இதழ். அந்த 'காலத்தில் மிகப் பிரபலமான பகுத்தறிவு இதழ். கடவுள் பற்றியும் மதம் பற்றியுமான அவரது இடையறாத கேள்விகள், புகழ் பெற்ற கிறித்துவ கல்லூரி இதழின் ஆசிரியரையே கலங்கடித்திருக்கிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப பத்தாண்டுகளிலேயே, மாநிலத்தின் முக்கியமான பகுத்தறிவு வாத்திர்திருத்தவாதியாக நரசு அறியப்பட்டார். பவுத்தத்தின் மேல் முன்னமேயே அவருக்கு இருந்த ஈடுபாட்டுடன் இணைந்து, பகுத்தறிவு வாதம் அவரை ஒரு பரந்த மனதுள்ள, பெருந்தன்மையான மனிதராக உருவாக்கியது. அந்தப் பண்பு, மனிதர்கள் சம்பந்தப்பட்ட எதையும் அந்நியமானதாகவோ, அவரது நேரம், சக்தி மற்றும் ஈடுபாட்டுக்கு ஏற்றதல்ல என்றோ கருதவில்லை. அந்த நாளில், பல்கிப் பெருகி வந்த முற்போக்கு-சீர்திருத்த சங்கங்களினால் விரும்பி அணுகப்பட்ட,

இத்தனை அமைப்புகளுடன் வெவ்வேறு அளவுகளில் அவர் பணியாற்றி வந்தாலும், அவரது தெரிவும், விருப்பமும் பண்பாட்டு மற்றும் கல்வி அமைப்புகளுடனேயே இருந்தது. சமார் முப்பது ஆண்டு காலத்திற்கு மதறாஸ் மெயில் நாளிதழின் பக்கங்களில், சமகால சமூகம் குறித்த, குறிப்பாக சாதி மற்றும் மதம் குறித்த, தெளிவான, வெளிப்படையான நரசுவின் பகுத்தறிவுவாத முற்போக்கு கருத்துக்களை பார்க்க முடிகிறது. ஆழ்ந்த கொள்கைப் பிடிப்பும், அதை எடுத்து சொல்வதில் அதே அளவிற்கு துணிவும் கொண்டிருந்த நரசு, சமூகத்தின் உயர் மட்டங்களில் நிலவி வந்த மூடநம்பிக்கைகளையும், மதவெறியையும் தட்டிக் கேட்கத் தயங்கியதேயில்லை. அந்நாளைய பலம் வாய்ந்த அரசியல் வாதியான அன்னி பெசண்டை, சமூக கீழ்மைகளை குறிப்பாக சாதியை, இந்திய தேசிய அறிவின் மேன்மை என தூக்கிப் பிடித்ததற்காக நரசு

களிடமிருந்தும் ஒலித்தன. இந்தியச் சமுதாயத்தின் மிக மோசமான சமூகத்தீமையாக சாதியைக் கருதிய நரசுவின் நிலைப்பாடு, பிராமணரல் லாதார் இயக்கத்தினரின் பசப்பல் களை விமர்சித்தது. இத்தகைய நேர்மையும், வெளிப்படையான தன்மையும், அவரது வாழ்க்கையில் அவரை தனிமைப்படுத்தினாலும், அவருடன் பலவிதங்களில் முரண்பட்டோர் உள்ளிட்ட அனைவராலும் அவரது அறிவும் ஆலோசனையும் கோரப்பட்டன. பாபாசாகேப் அம்பேத்கர், பேராசிரியர் லக்ஷ்மி நரசுவை 'கடந்த நூற்றாண்டின் அதிசயப் பிறவி' என்று அழைந்ததில் காரணமில்லாமவில்லை. இன்றைக்கு லக்ஷ்மி நரசு இன்று நினைவு கூறப்படுகிறார் என்றால், அதற்கு அவர் தனது தொழிலுக்கும், சமூகத்தளத்திற்கும் செய்த பங்களிப்பு மட்டுமே காரணமல்ல. மாறாக, பரந்து பட்ட மக்கள் சமூகத்தினரிடையே எழுந்து வரும் வாழ்வியல் கேள்விகளுக்கு விடையாக புத்தரது வழிகாட்டல்களை உயிர்ப்பித்து மறு கட்டமைப்பு செய்ததே காரணமாகும். நவீன யுகத்தின் ஆரம்பத்தில், மனிதவாழ்க்கையின், குறிப்பாக இதுவரை ஒதுக்கப்பட்டு வந்த அடித்தட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், வளர்ச்சிக்காகவுமான முக்கிய அடிப்படை காரணம், அனைத்து வடிவங்களிலான சமூக பகுத்தறிவின் மையையும், அதிலிருந்து உருவெடுக்கும் தனிமனித, சமூக பாரபட்ச நடத்தையையும் கண்டறிந்து, அதனை எதிர்த்து போராடுவதுமே ஆகும். ஆனால், முரணாக காலனிய அரசின் குன்றுபடிகள், துணைக் கண்டத்தின் வரலாறு மற்றும் பண்பாட்டின் மோசமான கூறுகளான. பார்ப்பனிய மூடநம்பிக்கைகளை உயிர்ப்பித்துவிட்டன. அதற்கு சமமான வகையில், பலம் வாய்ந்த காலனிய எதிர்ப்பியக்கமும் துரதிர்ஷ்டவ சமாக 'பாரம்பரியம்' என்றபெயரில் அந்த மூடநம்பிக்கைகளையே தனது அரசியல் கருத்தியல் மற்றும் நடவடிக்கைகளுக்கு அடிப்படையாக தேர்ந்து கொண்டது. இந்நிலையில், புத்தரும் அவரது போதனைகளும், ஒடுக்கப்பட்ட கீழ்ச்சாதி மக்கள் மற்றும் சமூகத்தினரால் ஓர் உலகப் பார்வையை தருவதாக, பிற்போக்கு சக்திகளுக்கு தெதிரான நீண்ட நெடிய போராட்டத்தில் சமூக விடுதலையையும், மனித சகோதரத்துவத்தையும் தரும் அடிப்படையாக பார்க்கப்பட்டன. இது, புத்த மதத்தை, இருக்கக் கூடிய பிற்போக்கான மதங்களுக்கு போட்டியாக ஒரு முறையாக வடிவமைக்கப்பட்ட

புரந்துபட்ட மக்கள் திரளை அடக்கி ஆள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட, சமூக மூடநம்பிக்கைக்கான ஒரு கருத்துருவம்தான் பார்ப்பன மூடநம்பிக்கைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அத்தகைய மூடநம்பிக்கை கருத்தியல் ஹிந்து மதத்தில் மட்டுமல்ல; அனைத்து தெய்வ மதங்களிலும் - ஏன், பிக்கு புத்தமதத்திலும் காணப்படுவதாக நரசு அறிந்தார்.

முக்கியமான சமூக நபராக நரசு விளங்கினார். அனைத்து வகையான குறுகிய வாதத்தையும், ஒதுக்குதல்களையும் மறுதலித்த அவர், பலவகையான சங்கங்களுடனும் நெருங்கி உறவாடி வந்தார். பல பவுத்த சங்கங்களுடன் கூட, மதறாஸ் எக்கஸல்சியர் கிளப், ஹிந்து சமூக சீர்திருத்த சங்கம், தென்னிந்தியச் சங்கம், தேசிய நிதி மற்றும் தொழிற் சங்கம், மதறாஸ் மகாஜன சபா, இளைஞர்களின் சகோதரத்துவம், மதறாஸ் சமூக மாநாடு, தென்னிந்திய ஆசிரியர்கள் சங்கம், மதறாஸ் ஆசிரியர்கள் அமைப்பு, ராயபுரம் தர்ம அன்ன சாலை, நாயுடு சங்கம், சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் கல்லூரி, குழந்தைகள் பாதுகாப்புக்கான மதறாஸ் சங்கம், இந்திய தொழிற் சங்கம், இளைஞர்களின் இலக்கியச் சங்கம், ஒடுக்கப்பட்ட வகுப்பினரின் சங்கம், புரசைவாக்கம் திராவிடச் சங்கம், அனைத்திந்திய தீண்டாமை ஒழிப்பு மாநாடு, சுயமரியாதை இயக்கம், இந்திய தேசிய சமூக மாநாடு என பல அமைப்புகளுடன் அவருக்கு நெருக்கமான உறவு இருந்தது.

வெளிப்படையாக விமர்சனம் செய்தார். இதனால், அவருக்கும், அன்னிபெசண்ட்டின் பிரமாண ஆதரவாளர்களுக்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டது. இந்த நடவடிக்கைகளெல்லாம், பேராசிரியரை உறுதியாவும, அய்யத்திற்கிடமில்லாமலும் பலவீனமான, கீழ்த்தட்டு சாதியற்ற மக்களின் சார்பானவராக மக்கள் மனதில் நிறுத்தியது. தவிர்க்க வியலாமல், பார்ப்பனியமே அவரது இடையறாத தாக்குதலுக்குள்ளானது. பரந்துபட்ட மக்கள் திரளை அடக்கி ஆள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட, சமூக மூடநம்பிக்கைக்கான ஒரு கருத்துருவம்தான் பார்ப்பன மூடநம்பிக்கைகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அத்தகைய மூடநம்பிக்கை கருத்தியல் ஹிந்து மதத்தில் மட்டுமல்ல; அனைத்து தெய்வ மதங்களிலும் - ஏன், பிக்கு புத்தமதத்திலும் காணப்படுவதாக நரசு அறிந்தார். அத்தகைய எண்ணத்தின் எதிரெளிகள் அப்பொழுது உருவாகி வந்த பிராமணரல்லாதார் இயக்கம் என்று பொதுவாக அழைக்கப்படும் அமைப்புகளிடமிருந்தும், மனிதர்

மதகுருமார் முறை, புனித நூல், புனித மொழி மற்றும் புனிதச்சடங்குகள் கொண்ட பார்க்கின்ற பார்வைக்கு மாறானது. நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்து, பிரச்சாரம் செய்த லக்ஷ்மி நரசுவை, அதற்கு அரை நூற்றாண்டு பின் பாபா சாஹேப் அம்பேத்கரின் வாழ்விலும், செயல்பாடுகளிலும், செய்தியிலும் உச்சகட்டத்தை அடைந்த செயல் படும் பவுத்தத்தின் முன்னோடி என நிச்சயமாக குறிப்பிடலாம். பாபா சாஹேப் அவர்களே, பேராசிரியர் நரசுவை தனது முன்னோடியாக கருதியது தற்செயல் நிகழ்வல்ல.

சாதி பற்றிய நரசுவின் புத்தகத்திற்கு முன்னுரை எழுதிய பிக்கு தேவப்ரிய வாலிசின்ஹா, சிலோன் பயணம் ஒன்றில் நரசு பவுத்தத்தை தழுவினார் எனக் குறிப்பிடுகிறார். இது குறித்து, வேறு எந்த ஆதாரமும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், பவுத்தம் மீதான ஆர்வமும், ஈடுபாடும் நரசுவுக்கு, 1890ம் ஆண்டு மஹாபோதி சங்கத்தின் மதறாஸ் கிளை தொடங்கு வதற்கு வெகு காலம் முன்னரே அவரது இளவயது முதல் இருந்து வந்தது என்பதை நம்மால் அறிய முடிகிறது. அனகாரிகா தர்மபாலா சங்கத்தின் கிளையொன்றை நிறுவுவ தற்காக திட்டமிட்டபோதே, தியோவிகல் சங்கத்தின் கர்னல் ஆல்காட்டின் ஊக்கத்துடனும், ஆதரவுடனும் புத்தரின் போதனை களை பரப்புவதில் செயலுறுதியுடன், ஈடுபாட்டுடன் மூன்று பிரபலமானவர்கள் சென்னை நகரத்தில் இருந்தனர். அவர்கள் எம். சிங்காரவேலர், பி. லக்ஷ்மி நரசு மற்றும் அயோத்தி தாசர். காலவிய அரசின் உதவியோடு பிற்போக்கு பார்ப்பணியத்தின் பிடியிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த ஹிந்து மதத்திற்கு ஏற்றதொரு மாற்றாக பவுத்தத்தை பார்த்த மற்றவர்களும் இருந்தார்கள். இந்த நபர்கள் வெவ்வேறு சமூகப் பின் புலங்களைக் கொண்டவர்களாயிருந்தார்கள். எனவே, பவுத்தத்தின் மீது கட்டுப்பாடுடையவர்களாக இருந்தாலும், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் இருத்தலியல் தேவைகளுக்கு ஏற்ற அதனை வரையறை செய்து கொண்டார்கள். மேற்கு உலகில் வளர்ந்து வந்த கம்யூனிச தத்துவத்தின் பால் ஈர்ப்பு கொண்ட சிங்காரவேலர், புத்தரை நாத்திக பகுத்தறிவாளராக கண்டார். லக்ஷ்மி நரசுவுக்கோ அவர் தன்னிகரில்லாமனிதாயப் பகுத்தறிவாளர். அயோத்தி தாசரைப் பொறுத்தவரையில், புத்தரும் அவரது போதனைகளும் தமிழ்-திராவிட மரபினையே முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தன.

அவர், அதனை பிற்போக்குத்தனமான இந்திய வேத மரபிற்கு போட்டியாக கருதினார். பவுத்தத்தை சமூக, கலாச்சார பகுத்தறிவின் முதன்மையான சக்தியாக வளர்த்தெடுக்க விரும்பினார். இவர்கள் அனைவரும், மஹா போதி சங்கம் அமைக்கும் தர்மபாலாவின் முயற்சியால் ஒன்றிணைக்கப்பட்டனர். தங்களுக்குள் இருந்த முரண்பாடுகள் ஒரு புறமிருக்க, ஆரம்பத்திலிருந்தே தர்மபாலாவுடனான கருத்து வேறுபாடுகள் இன்னொரு புறமிருக்க, நகரத்தின் பல பகுதிகளிலும் சொற் பொழிவுகளை ஏற்பாடு செய்வதிலும், மாநில மொழி மற்றும் ஆங்கில நாளிதழ்களில் விளம்பரங்களை வெளியிடுவதிலும், பவுத்த விழாக்களை கொண்டாடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதிலும் கொஞ்ச காலம் அவர்கள் ஒன்றிணைந்து செயல் பட்டனர்.

பவுத்தத்தின் அடிப்படை லட்சியமான சமூக சமத்துவத்தின்பால்

நூல், நிலத்தின் பதிவு தர்மபாலாவின் பெயரில் இருந்ததால், அதனை பிக்குகள் முழுக்க முழுக்க தாங்கள் வசிப்பதற்கான இடமாக உரிமை கோர ஏதுவாகி விட்டது. இப்பிரச்சனை மோதலாக வெடிக்கும் வரை, சங்கத்தின் கூட்டங்களில் முக்கியப் பேச்சாளராக நரசு இருந்து வந்தார். சங்கத்தின் சார்பாக, மலபார் பிரதேசத்தில் பேச்சுப் பயணம் ஒன்றையும் அவர் மேற்கொண்டார்.

அமெரிக்க பெண்மணி மேரி பாஸ்டரின் நிதியுதவியோடு கட்டப் பட்ட கட்டத்தின் உரிமை தொடர்பாக மஹாபோதி சங்கத்துடன் ஏற்பட்ட பிரச்சனைக்கு அப்பாற்பட்டு, புத்தரின் போதனைகளைப் புரிந்து கொள்வதில் நரசுவுக்கும், சங்கத்திற்குமிடையே அடிப்படை யான வேறுபாடுகள் இருந்தன. மஹாபோதி சங்கம், மறு பிறவி இருப்பதையும், தனியொரு வரின் ஆன்மாவிற்கு எதிர் கால வாழ்வு இருக்கிறது என்றும் போதித்து

● ●
அயோத்திதாசரைப் பொறுத்த வரையில், புத்தரும் அவரது போதனைகளும் தமிழ்-திராவிட மரபினையே முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தன. அவர், அதனை பிற்போக்குத்தனமான இந்திய வேத மரபிற்கு போட்டியாக கருதினார். பவுத்தத்தை சமூக, கலாச்சார பகுத்தறிவின் முதன்மையான சக்தியாக வளர்த்தெடுக்க விரும்பினார்
 ● ●

ஈடுபாடினமையை உணர்ந்த, அயோத்திதாசர்தான் முதன்முதலில் மஹா போதி சங்கத்திலிருந்து விலகிக் கொண்டவர். கம்யூனிசத்தில் முழு நேரம் ஈடுபடுவதற்காக பவுத்தத்தை விட்டுக்கொடுத்த சிங்காரவேலர்தான் கடைசியில் விலகியது. பவுத்த பிக்குகளின் மேலாதிக்கத்தையும், ஏமாற்றத்தையும் பொதுவாக சாதிக்க முடியாதவையாக லக்ஷ்மி நரசு உணர்ந்தார். எல்லா பழமைவாதங்களின் பண்பாக இருக்கும் புனிதத்தின் தனியுரிமையின் பிரதிபலிப்பாகவும், போலியாகவும் பிக்குகள் இருப்பதாக அவர் நினைத்தார். மஹாபோதி சங்கத்துடனான அவரது முரண்பாடு, அனகாரிக தர்மபாலாவுடனான தனிப்பட்ட நட்புக்கு குறுக்காக இல்லை. எப்போது மதறாஸ்க்கு வந்தாலும் நரசுவின் விருந்தோம்பலை ஏற்றார் தர்மபாலா. நரசுவின் நிதி உதவியுடன்தான் பெரம்பூர் (மதராஸ்) வியாபாரத்தை அவரால் கட்டமுடிந்தது. ஆனால், நிலத்தை வாங்குவதற்கான இந்த நிதியுதவி, பின்னர் சங்கத்துடனான தகராறுக்கு ஒரு காரணமாகி விட்டது. ஏனென்

வந்தது. அதன்மூலம், மற்றொரு மதத்தைப் போலவே, அறியாத மற்றும் பகுத்தறிவற்ற ஒரு உலகத்தை சங்கம் கட்டமைத்தது. ஆனால், பவுத்தத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடான ஆன்மாவின் பொருண்மை இன்மை மற்றும் நிலையாமையை பின்பற்றிய நரசு, அயோத்திதாசருடனும் பிறருடனும் இணைந்து, பவுத்த மதத்தில் மறுபிறவி என்பது தனி ஒரு ஆன்மாவை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல; அதன் கர்மா அல்லது செயல்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது என பொருள் கொண்டார். சங்கத்திலிருந்த பிக்குகளுக்கு, இது நம்பிக்கையற்ற வாதமாகவும், மதத்திற்கு முரணாகவும் தெரிந்தது. சாதாரண பவுத்தர்களின் வாழ்வில் இருந்த அதிகார பூர்வமான, புனிதப் படுத்தப்பட்ட மதகுருமர்கள் மற்றும் சாமியர்களை மறுதலிப்பதாகவும், மறைமுக சவாலாகவும் இதனை அவர்கள் கருதினர். கட்டடத்தை தன் ஆளுகைக்குள் கொண்டுவர சங்கம் எடுத்த முயற்சிகளை மட்டுமல்லாமல், மக்களை பவுத்த

பிக்குகளின் அதிகாரத்திற்குள்ளும், கட்டுப்பாடுகளுக்குள்ளும் கொண்டு வர எடுத்த முயற்சிகளையும் நரசு, தன் வாழ்நாள் முழுவதும் எதிர்த்தார். இதில் அவர் வெற்றியடைந்ததற்கான காரணம், அப்பொழுது தென்னிந்திய பவுத்த சங்கமாகிய சாக்யாவின் கீழ் உருவாகி வந்த தமிழ் பவுத்தத்தின் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட தத்துவக் கூறாக இருந்த பகுத்தறிவு மற்றும் விடுதலை சார்ந்த கூட்டு வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக மறுபிறவியையும், ஆன்மாவின் மாற்றுப் பெயர்வையும் மறுத்த நிலைப்பாடேயாகும். இந்த நிலைப்பாடு, அடித்தட்டுவர்க்க மக்களின் அன்றாட இருத்தலியல் தேவைகளுக்கு இசைவாக இருந்தது. தென்னிந்திய பவுத்த சங்கத்தின் பெரம்பூர் கிளையின் சொத்துக்கள் தொடர்பான தகராறு, 1990களின் ஆரம்பத்தில் பாகப்பிரிவினை மூலம் பேசித் தீர்க்கப்பட்டது.

மஹாபோதி சங்கத்துடனான கொந்தளிப்பான உறவு தொடர்ந்து கொண்டிருந்த வேளையிலேயே, மதறால் பவுத்த சங்கத்தின் சார்பில் நரசு தொடர்ச்சியாக சிந்தாதிரிப் பேட்டையில் பவுத்த நோக்கில் பல்வேறு பொருள்களில் சொற் பொழிவு ஆற்றி வந்தார். எந்த சமூகம், சாதி என்ற வேறுபாடே இல்லாமல், சமுதாயத்தின் எல்லா பிரிவுகளிலிருந்தும் நல்லெண்ணம் கொண்ட மனிதர்கள் நரசுவின் கூட்டுமுயற்சிகளில் கூட்டாளிகளாக இருந்தார்கள். அவரது படிப்பும், மேன்மையும், அறம்சார்ந்த நேர்மையான நடத்தையும், சமூகத்தின் மேல் தட்டிலிருந்து பல நண்பர்களைப் பெற்று தந்தது. இருப்பினும், போலித்தனமும், மத வெறியும் இல்லாத எளிமை வாய்ந்தவர்களாக அவர்களை, சென்னை நகரின் அடித்தட்டு சமூக மக்கள் சார்பாகத்தான் நரசு இருந்தார்.

அயோத்திதாசருக்குப் பிறகு தென்னிந்திய பவுத்த சங்கமான, சாக்யாவை வழி நடத்தியதும், அதன் பெரம்பூர் கிளையினை அமைத்துச் செயல்படுத்தியதுமே நரசுவின் பவுத்த நடவடிக்கைகளில் ஆக்கப் பூர்வமான, நீடித்த பணிகளாக இருந்தன. இந்தச் சங்கம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், அயோத்திதாசரின் கவர்ந்திழுக்கும் ஆளுமையின் வழிகாட்டுதலோடும், தியோசபிகாகல் சங்கத்தின் ஜெனரல் ஆல்காட்டின் உதவியோடும் மாநிலத் தலைநகரின் அடித்தட்டு மக்களின் தலைவர்களால் கூட்டாக உருவாக்கப்பட்டது.

சிறிது காலம் அயோத்தி தாசருடன் மஹாபோதி மேடையினை பகிர்ந்து கொண்ட நரசு,

ராயப்பேட்டையிலுள்ள ஆசிரமத்தில் சாக்கிய / திராவிட / தென்னிந்திய பவுத்த சங்கத்தை உருவாக்குவதில் அவருக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுத்தார். அயோத்தி தாசர், லக்ஷ்மி நரசு இரண்டு பேருமே வலுவான ஆளுமை, விடாப் பிடியான கருத்து உறுதிப்பாடு, மிக உயர்ந்த கூர்ந்துணரும் திறன், இயல்பான புத்திக்கூர்மை, கவனத்துடனும், திட்டமிட்டும் வளர்க்கப்பட்ட புலமை ஆகிய பண்பு நலன் கொண்டவர்கள். இருவருமே எடுத்த காரியத்தை முடிக்கும் வல்லமை உடையவர்கள்; தங்கள் சமகாலத்திலிருந்த மிக மோசமான நியாயமற்ற சமுதாயத்தை எதிர்த்து ஓயாமல் போராடியவர்கள்; நாட்டு நிகழ்வுகளை, சரியான அறவழியிலும், அல்லலுறுபவர்களுக்கு சார்பாகவும் மாற்ற தொடர்ந்து போராடியவர்கள் ஆனால், அவர்களின் சமூக நிலை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வேறுபட்டவை. பிற்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்திருந்தாலும், அதன் உறுப்பினர்கள் காலனிய சமூகத்தில் மதிப்பு வாய்ந்த நிலைகளை பெற்றிருந்த வசதியான குடும்பத்திலிருந்து வந்திருந்தார் நரசு. நவீன ஆங்கிலமும், அறிவியல் புலமையும் பெற்றிருந்ததால், நரசுவுக்கு உலகின் மேலாண் அறிவுடனும், வளர்ந்து வந்த பெரு நகரத்தின் முக்கியமான மனிதர்களுடனும் தொடர்பு கொள்வது எளிதாக இருந்தது. அதற்கு மாறாக, அதே அளவிற்கு இயற்கையான ஞானமும், தமிழ் இலக்கியம், சமயவியல், மருத்துவம் குறித்த மரபார்ந்த பயிற்சியும் பெற்றிருந்தாலும் அயோத்திதாசருக்கு அந்நாளைய அதிகார மொழியாகிய ஆங்கிலத்துடன் பரிச்சயமில்லாததால், அம்மொழியில் கருத்துரைக்க முடியவில்லை. இன்னும் சரியாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், காலனியச் செயல் முறையினால் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட்டு, பறையர்கள் என வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்ட சமூக மனிதர்களிடையேயிருந்து அயோத்தி தாசர் தோன்றினார்.

எனவே, ஆச்சரியப்படும் வகையில் அடிப்படையில் ஒரே போன்றும், மற்றவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டும் இருவரது பவுத்த குறித்த பார்வை இருந்தாலும், இருவரிடையேயும் சிறிய வித்தியாசங்கள் இருக்கவே செய்கின்றன. மேற்கூலகின் அறிவியல் மற்றும் பகுத்தறிவுவாத, மனிதன் சார்ந்த எழுத்துக்களிலிருந்து நரசு உத்வேகம் பெற்றாரென்றால், அயோத்தி தாசர், தமிழ் மரபு, இலக்கியம், பண்பாடு மற்றும் வரலாற்றில் தோய்ந்தவர். அந்நாளைய அடிப்படை வர்க்கத்து

மக்களின் வாழ்வியல் ப்ரச்சனைகளின் வெளிப்பாடாகவும், எடுத்துரைப்பாகவும் இருந்ததனால், அயோத்திதாசரின் பார்வை சாதிய வேறுபாடுகள் மற்றும் பார்ப்பன மத வெறியால் ஏற்படும் பண்பாட்டு தாக்கங்கள் குறித்த கேள்விகளை எதிர்கொள்வதில் சிறப்பான கூர்மை பெற்றிருந்தது. இந்தப் பிரச்சனைகளில், பேராசிரியரிடமிருந்து சரியான எதிர்வினை இல்லை என்று பண்டிதர் கருதிய போது, அவர் பேராசிரியர் நரசுவின் பவுத்தத்தை 'விசித்திரமானது என்றும்' அறிவியல் பூர்வமானது என்று பெயரிட்டழைத்தார். சாதியத்திற்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை நரசு எடுக்கவில்லை என பண்டிதர் கருதினார். ஆனால், பின்னால் நடந்த சம்பவங்கள் அயோத்திதாசர், நரசுவை அவசரப்பட்டு குறைத்து மதிப்பிட்டு விட்டார் என்பதை உணர்த்தின. கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் இருவரும் தொடர்ந்து ஒன்றிணைந்து பணியாற்றவும், மேடைகளில் பேசவும், கருத்துகளை பரிமாறிக் கொள்ளவும் செய்தனர். நரசு, அடிக்கடி ராயப்பேட்டை ஆசிரமத்திற்குச் சென்று, ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் உரையாற்றினார். அயோத்திதாசரின் மறைவுக்குப் பிறகு, விடுதலை விழிப்புணர்வு தந்த தமிழ் பவுத்த இயக்கத்தின் நண்பராக, ஆலோசகராக, தத்துவவாதியாக நரசுவை கேள்வியின்றி ஒப்புக் கொண்டனர் சாக்கிய / தென்னிந்திய பவுத்த சங்கத்தின் அடுத்த நிலை தலைவர்கள். தமிழ் பவுத்த இயக்கத்தில் நரசுவின் ஈடுபாடும், அதற்கு அவரது பங்களிப்பும் பன்முகத்தன்மை வாய்ந்தது. முன்பே சொன்னது போல, சங்கத்தின் பெரம்பூர் கிளையை நிறுவியதில் பெரும்பங்கு, பேராசிரியருக்கே உரியதாகும். இந்தக் கிளைக்கு, அமெரிக்க பவுத்த பெண் மணி மேரி பாஸ்பரின் தாராளமான நன்கொடையின் கணிசமான பங்கை, தன் நண்பர் அனகாரிகா தர்மபாலாவின் உதவியுடன் பெற்றுத் தந்ததில் அவரது பங்கு முக்கியமானது. இந்த இடையீடும், பின்னர் தர்மபாலாவின் பெயரில் நிலத்தை பதிவு செய்ததுமே, அந்த சொத்தின் மீதும், பவுத்த சமூகத்தின் மீதும் மஹா போதி சங்கம் உரிமை கொண்டாட ஏதுவாயிற்று. இதனால் சங்கத்திற்கும், நரசுவுக்கும், பெரம்பூர் பவுத்தர்களுக்கும்ிடையே தகராறு ஏற்பட்டது. முன்னதாக நரசு, ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்திலிருந்து நம்பிக்கையுள்ள துணைவர்களை இணைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் உதவியுடன் ஒரு சகோதர அமைப்பை உருவாக்கினார். அவர்கள் இணைந்து, பவுத்த வியாரத்தையும், அப்பகுதியைச் சேர்ந்த

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகள் படிப்பதற்கான பள்ளிக்கூடம் ஒன்றையும் கட்டினார். இங்குதான், வாராந்தர சொற்பொழிவுகளிலிருந்தும் தமிழ் செவ்விலக்கியங் களில் புலமையுடையோர், சுய சிந்தனையாளர்கள், கடப்பாடுடைய செயல் வீரர்கள் என பலவகைப்பட்ட அவரது சீடர்களுடனான இடைவிடாத உரையாடல்களிலிருந்தும் முகிழ்த்துதான் நரசுவின் 'நவீன பவுத்தம்' என்ற கருத்தாக்கம். பேராசிரியருடன் இணைந்து, சங்கத்தின் சக உறுப்பினர்களான வி.பி.எஸ். மொனியர் மற்றும் பெரம்பை மாணிக்கம் ஆகியோர், 'ஹிந்து மதமும், பவுத்த மதமும்' 'மணிமேகலையில் பவுத்தம்' என இரண்டு நூல்களை பதிப்பித்தனர். பெரம்பூர் கிளை 1917-லும், ஃபாஸ்டர் நிதியுடன் அதன் கட்டடம் 1921-லும் தொடங்கப்பட்டது. அங்கு, சங்கத்தின் தலைவர் என்ற முறையில், பலரை புதிய மதத்திற்குள் இணைத்துக் கொண்டார் நரசு. அங்கு, பிராமண பூசாரியும், வேத சடங்குகளும் இல்லாத, சமூக-ஒப்பந்த மண வடிவத்திலான 'சீர்திருத்த திருமணங்களை' நரசு தலைமையேற்று நடத்தினார். இந்த திருமண முறையே, பின்னர் அப்போது வளர்ந்து வந்த சுயமரியாதை திராவிட இயக்கத்தினரிடையே பிரபலமாகிவிட்டது. ஆசிரியராக பணியாற்றிய போதும், 1924-ல் ஓய்வு பெற்ற பிறகு அதைவிட அதிகமாகவும், தென்னிந்திய பவுத்த சங்கத்திற்காக நரசு நேரம் ஒதுக்கினார். முக்கியமான விழாக்களில் கலந்து கொள்வதற்காகவும் சிறப்பு சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுவதற்காகவும், விழாக் கொண்டாட்டங்களில் கலந்து கொள்வதற்காகவும், சங்கக் கிளைகள் அமைந்திருந்த மாநிலத்தின் பிற நகரங்களான பெங்களூர், திருப்பத்தூர், கோலார் தங்கவயல் ஆகிய இடங்களுக்கு நரசு பயணம் செய்தார். நகரத்திலும் புதிய கிளைகள் தொடங்குவதற்கு அவர் முயற்சிகள் எடுத்தார். சங்கத்தின் மாநாடு ஒன்றிற்கான அறிவிப்பு 'தமிழன்' இதழில் வெளியிடப்பட்டு, அமைப்பு வேலைகள் தொடங்கப்பட்டுவிட்டாலும், அது அயோத்தி தாசரின் நிறைவேறாத கனவாகவே போய்விட்டது. பண்டிதரின் மறைவுக்குப்பின், 1917-ல் தான் முதல் மாநாட்டை நடத்த முடிந்தது. சென்னை, மக்கள் பூங்காவில், மூர் அரங்கத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டிற்கு தலைமை தாங்க பேராசிரியர் நரசு ஒருமனதாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். நரசுவின் வாழ்நாளில், பெங்களூரில் 1920-லும், சென்னையில் 1928-லும், கோலார் தங்கவயலில்

1932-லும், மேலும் மூன்று மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டன. இவை அனைத்திலும் அவரே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ்ச் சமூகங்களின் முழுமையான விடுதலைக்காகவே பவுத்த மதம் மறு கட்டமைப்பு செய்யப்பட்டதால், அப்போது காலனிய அரசு சட்டம் இயற்றி வந்த பல்வேறு சமூக பொருளாதார விஷயங்கள் குறித்து அது கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. அதில் மிகமுக்கியமானவை, குழந்தைகளின் கல்விக்கான பொருளாதார மற்றும் சட்டபூர்வமான உதவி மற்றும் தேவையான அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவையே. காலனிய அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் பொறுப்பு லக்ஷ்மிநரசுவிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. புத்தரின் போதனைகள் குறித்த நரசுவின் கருத்தாக்கம், யதார்த்தமானதாகவும், விழிப்புணர்வு தருவதாகவும் இருந்ததால், அவரது பவுத்தத்தின் சாரம் நூல், சங்கத்தின் மதம் குறித்த அதிகாரப்பூர்வ அறிவிக்கையாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அப்போதைய 'தமிழன்' இதழாசிரியர் ஜி. அப்பாதுரையாரிடம் அதனைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டது.

நவீன பவுத்தத்தை மறு கட்டமைப்பதில், தனிச்சிறப்பான, நீடித்த பங்கை வழங்குவதாக, லக்ஷ்மிநரசுவின் எழுத்துக்களையே சொல்ல முடியும். அவரது சமகால செய்தித்தாள்களிலுள்ள செய்திகளிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால், அவர் வழங்கிய எண்ணற்ற சொற்பொழிவுகள் அனைத்துமே, அவரது தீவிரமான பரவலான படிப்பு, ஆழ்ந்த சிந்தனை, அடிப்படை வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஆண், பெண்களுடனான அவரது தொடர்ச்சியான கருத்துப் பரிமாற்றம் ஆகியவற்றின் விளைவாக நிகழ்ந்தவையே. இவ்வுரைகள் பிறகு மீள்பார்வை செய்யப்பட்டு, நன்கு திட்டமிட்டு எழுதப்பட்டு, வாரமற்றும் மாத இதழ்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. பின்னர் இவை, மக்களின் கோரிக்கைகளுக்கேற்ப, எளிய, நேரடியான, குழப்பமற்ற நடையில் பல்வேறு புத்தகங்களாக விரித்து, தொகுத்து, வடிவமைத்து வெளியிடப்பட்டன. நரசு, மூன்று முக்கியமான புத்தகங்களைப் பதிப்பித்தார். அவை, பவுத்தத்தின் சாரம் (1907); புத்தமதம் என்றால் என்ன? (1916); மற்றும் சாதி குறித்த ஆய்வு (1922) ஆகியவை. குறிப்புகள் கிடைத்துள்ள, 'புத்தமதம்' சுருக்கமாக இன்னும் கிடைக்கவில்லை. நரசு, பல்வேறு தலைப்பு களில் கட்டுரைகளும் எழுதிபுள்ளார். அவற்றில் பல இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இருப்பினும்,

சாத்தருமத்தின் அடிப்படை நெறிகளாக அவர் வரையறுத்திருப்பவையே, இன்று நமக்குக் கிடைக்கின்றன. அவை, நரசுவின் பரந்த அறிவு, சிந்தனை முதிர்ச்சி எளிமை யான சொல்லாடல், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தனிச்சிறப்பான கருத்தாக்கம் ஆகியவற்றிற்கு சாட்சியங்களாக இருக்கின்றன. நரசுவின் எழுத்துக்கள் பற்றி, 1954-ல் ரங்குனில் நடைபெற்ற மூன்றாவது உலக சோதரத்துவ பவுத்த மாநாட்டில் அவரது இளைய தோழர்களான வி.பி.எஸ். மோனியர் மற்றும் ஆர்.பி. தங்கவேலனார் ஆகியோர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டனர்.

தங்கள் மக்கள் பின்பற்றுவதற்கு ஏற்ற வகையிலான, பவுத்தமதம் பற்றிய புத்தகம் ஒன்றைத் தேடிக்கொண்டிருந்த ஜப்பானிய மக்களின் கவனத்தை நரசுவின் 'பவுத்தத்தின் சாரம்' புத்தகம் ஈர்த்தது. ஜப்பானில் அந்நூல் பல பதிப்புகளை கண்டது. பவுத்தம் என்றால் என்ன? என்ற சிறிய புத்தகம், சுருக்கத்திற்கு உதாரணமாகவும், அந்த சமயத்தில் பவுத்தத்தில் நடந்த புதிய ஆய்வுகளை விளக்கியும்/உள்ளடக்கியும் எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த புத்தகத்தினால் கவரப்பட்ட, செக்கஸ்லோவே கியாவின் முதல் குடியரசுத் தலைவர் மூன் மாசாரிக், அதனை தனது செக் மொழியில் மொழிபெயர்த்து, அதன் ஒரு பிரதியை பேராசிரியருக்கு அனுப்பியிருந்தார். பின்னர், இயற்கை தத்துவ இதழொன்றில் அந்நூல் ஜெர்மன் மொழியிலும் வெளியாகியது அவரது மூன்றாவது நூலான, 'சாதிபற்றிய ஆய்வு'-ல் இருந்த சமூக, அரசியல் கருத்துக்கள், அவர் எந்த அளவிற்கு தனது காலத்தைவிட முந்தியிருந்தார் என்பதை காட்டுகிறது..

நமது நாட்டிற்குள், 'பவுத்தத்தின் சாரம்' புத்தகத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட அப்பேத்கர், அதனை இதுவரை பவுத்தம் குறித்து வந்துள்ளவைகளிலேயே சிறந்த புத்தகம்' என்று விவரித்தார். சாத்தருமம் குறித்து கற்க விரும்பிய அனைவருக்கும் தயக்கமில்லாமல் அந்த புத்தகத்தை அவர் பரிந்துரைத்தார். அம்பேத்கர் 1948ல் தன்னுடைய முன்னுரையுடன் அப்புத்தகத்தின் மற்றொரு பதிப்பை கொண்டுவந்தார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், புத்தரைப் பற்றியும், புத்த மதத்தைப் பற்றியும் எழுதப்பட்ட எண்ணற்ற படைப்புகளிலிருந்து, நரசுவின் எழுத்துக்களை தனித்து காட்டுவது எது? 'பொருளாதாரத்தை வேளாண்மயமாக்கி' சமூகத்தை பிராமணமயமாக்கிக் கொண்டிருந்த, பெரும்பான்மை காலனியச் செயல்

பாட்டிற்கு எதிராக, லக்ஷ்மிநரசுவம், அயோத்திதாசரும் ஒருவொருக் கொருவர் உதவும் வகையில், கீழைத் தேய்வியல் அறிஞர்கள் கண்டறிந்து, மொழிபெயர்த்த பவுத்த நூல்களின் துணைகொண்டு, 'விடுதலை தரும் புத்த மதம்' ஒன்றை நிறுவமுயன்றனர். தனிமனிதருக்கும், சமூகத்திற்கும் (விடுதலை வாழ்வை வழங்கக் கூடிய) பகுத்தறிவு மற்றும் விழிப்புணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட, அதனால், விடுதலை வாழ்வை வழங்கக் கூடிய பவுத்தத்தை அவர்கள் முன் வைத்தனர். நரசு, அந்த காலக் கட்டத்தை பகுத்தறிவு, மனிதாபிமான தத்துவங்களிலிருந்து கூடுதல் ஆதாரங்களைப் பெற்றார் என்றால், அயோத்திதாசர் அதனை பண்பாடு, சமூகம் மற்றும் வரலாற்று மரபுகளிலிருந்தும் பொதுவாகவும், தமிழர்களின் வாழ்விலிருந்து குறிப்பாகவும் தேடினார்.

'புத்த மதத்தின் சாரம்' புத்தகத்தின் முன்னுரையில், சங்கத்தின் திட்டம் விளக்கப்பட்டிருந்தது:

தனது ஆசிரியர் கற்றுத்தந்தவைகளை எடுத்துரைக்கும்போது, அந்தப் பாடங்களின் அடிப்படைக் கொள்கைகளிலிருந்து மாணவன் விலக்ககூடாது. புத்தரைப் பொறுத்த வரையில், உண்மைதான் வல்லமையின் குரல். உண்மை எங்கெல்லாம் அழைத்துச் செல்கிறதோ, அங்கெல்லாம் மாணவன் பின் தொடர வேண்டும். அதன்படி, காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத, உண்மை என்று அறியப்படாத எதுவுமே ஆசிரியரின் போதனையாக இருக்க முடியாது என்பதே அனைத்து புத்த மதப் பள்ளிகளிலும் ஒரே முறைப்படுத்தும் விதியாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. தங்கள் மதத்தைப் பற்றிய மதிப்பீட்டை வழங்கும் போது, குறிப்பிடத்தகுந்த அனைத்து பவுத்த எழுத்தாளர்களும் தருக்கம் மற்றும் உளவியலை நாடி இருக்கிறார்கள். கருத்துக்கள் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப் படுவது குறித்து அவர்கள் அதிகமாகக் கவலைப்பட்டார்கள். அதனால், அவர்களுடைய மதத்தின் அடிப்படை என சாதாரணமாக கருதப்பட்ட சூத்திரங்களை அடிக்கடி மறுதலிக்க தவறவில்லை. எனவே, நவீன அறிவின் ஒளியில், புத்த மதத்தை இந்நூலாசிரியர் விளக்க முற்படுகையில், பவுத்தர் என்ற நிலையிலிருந்து எந்த வகையிலும் பிறழவில்லை. மாறாக, மிகப் பண்டைய காலம் முதல் பவுத்தர்கள் பயின்று வந்த செயல்முறையை அவர் பின்பற்றியுள்ளார். புத்த மதத்திற்கு, நவீன பார்வையை கொடுப்பதில் நரசு வெற்றி கண்டிருக்கிறாரென்றால்,

அதை அவர் நவீன கருத்துக்களை கொஞ்சம் பவுத்த சாரம் சேர்த்து கவைசுட்டினார் எனச் சொல்லிவிட முடியாது. மாறாக, பவுத்தத்தின் அனைத்து வகைகளையும் ஆழப் பயின்று, அங்கு பொதிந்திருக்கும் ஆதார உண்மைகளை அவர் வெளிக் கொணர்ந்திருக்கிறார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

புத்தமதத்தை இப்படி ஒரு பகுத்தறிவார்ந்த, விடுதலை தரும் மதமாக பார்க்கும் பார்வையை அடித்தளமாகக் கொண்டு, நரசு தன் எழுத்துக்கள் அனைத்திலும், சமூகத்தில் செயல்பட்டுவந்த எல்லா வடிவங்களிலுமான மூடநம்பிக்கைகளையும், மத வெறியையும், குறிப்பாக, மிக மோசமான சமூக மூடப்பழக்கமான சாதியத்தை அதன் அனைத்து சிக்கலான மற்றும் தற்கால வடிவங்களுடனும் எதிர்த்தார். இத்தகைய பார்வை, நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் நவீன மடைந்து வந்து பல நாடுகளின் முயற்சிக்கு பங்களிப்பு செய்தது. இன்னும் அவ்வாறு அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்றாலும், இந்தியாவிலுள்ள அம்பேத்கரின் பவுத்தத்திற்கு தெளிவானதோர் முன்னோடியாக நரசு விளங்குகிறார். அம்பேத்கரின் எழுத்துக்களுடன் இணைந்து நரசுவின் பார்வை, துணைக் கண்டத்தில் ஒரு மனிதாபிமான சமூகம் உருவாகுவதற்கான ஒரு செயல்படுத்தக் கூடிய, விரும்பத்தக்க மாற்று கருத்தியல் மேடையை வழங்க வல்லதாக இருக்கிறது.

புத்தமதத்தை இப்படி ஒரு பகுத்தறிவார்ந்த, விடுதலை தரும் மதமாக பார்க்கும் பார்வையை அடித்தளமாகக் கொண்டு, நரசு தன் எழுத்துக்கள் அனைத்திலும், சமூகத்தில் செயல்பட்டுவந்த எல்லா வடிவங்களிலுமான மூடநம்பிக்கைகளையும், மத வெறியையும், குறிப்பாக, மிக மோசமான சமூக மூடப் பழக்கமான சாதியத்தை அதன் அனைத்து சிக்கலான மற்றும் தற்கால வடிவங்களுடனும் எதிர்த்தார்.

●●

1907ம் ஆண்டு, பேராசிரியர் லக்ஷ்மி நரசு, 'புத்த மதத்தின் சாரம்' நூலில் தானே தனக்கு அமைத்துக் கொண்ட விடுதலை தரும் புத்தமதத்தினை வளர்க்கும் திட்டத்தின் நிறைவை, 'நவீன பவுத்தரின் மதம்' நூல் குறிக்கிறது. அத்திட்டத்தின் நோக்கம், பவுத்தம் குறித்த அனைத்திற்கும் முழுமையான விளக்கத்தை அளிப்பதற்காக அல்ல. இயற்கைக்கு மீறிய விஷயங்கள் அல்லது முடக்கிப் போடும் மூடநம்பிக்கைகள் தவிர்த்த, அறிவியலின் விளக்கங்களுக்கு ஏற்ற ஒரு பொருள் பொதிந்த வாழ்க்கைக்கு இட்டுச் செல்லும் வகையில் கௌதம புத்தரின் பாதையை புரிந்து கொள்ள முயற்சிப்பதே அதன் நோக்கமாக இருந்தது. அதே வேளையில் இந்த உலகிலேயே 'புரிந்துகொள்ளக் கூடியதொரு அன்பைக் கண்டறிய மனிதனுக்கு உதவுவதும் அத்திட்டத்தின் நோக்கமாக இருந்தது.

நரசுவின் எழுத்துக்கள் பொதுவாகவும் குறிப்பாக 'நவீன பவுத்தரின் மதம்' நூலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப கால காலனிய பிரதிகளாகும். செயல் அறிவியல் இக்கால கட்டத்தில் தான் மிகப்பெரிய முன்னேற்றங்களைக் கண்டது. இந்த முன்னேற்றங்கள், அனைத்து மனிதப் பிரச்சனைகளுக்கும்- பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்கும், ஆன்மிகப் பிரச்சனைகளுக்கும்- முற்போக்கான தீர்வளிக்கக்கூடிய வையாக பார்க்கப்பட்டன. காற்றிலேயே அறிவியல் பார்வை கலந்திருந்தது. ஆனால், சாத்தருமத்தின்பால் நரசுவுக்கு இருந்த கடப்பாடு, அவரை அன்றைய அறிவியல் வாதத்திலிருந்து காப்பாற்றியது. யதார்த்த நிலைக்கான காரணம், அறிவியலின் வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டது. என்பதை நரசு நன்கறிந்திருந்திருந்தார். யதார்த்த சூழலின் வளர்ச்சி, அறிவியலுக்கு அப்பாலுள்ள மனித-அறிவியல் சக்திகள் தீர்மானிக்கப் படுகிறது என்பதையும் அவர் உணர்ந்திருந்தார். பின்னர் நிகழ்ந்த வளர்ச்சிகளுக்கு இசைவற்ற வகையில், செயல்முறை வடிவ அறிவியலுக்கும், அறிவியல் பூர்வமான சிந்தனைக்கும், வாழ்தலுக்கும் அக்கால கட்டத்தில் உற்சாகமான முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது என்பதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்.

துணைக் கண்டத்தில் காலனியத்தின் பிற்பகுதி அனைத்து வகையான, குறிப்பாக சமயத் தகராறுகளைக் கண்டது. ஒருவொருக்கொருவர் வெறுப்பை உமிழ்வது, ஒப்பிட்டு மதிப்பிடுவது, வெளிப்படையாக ஒருவரை மற்றவர் தூற்றுவது ஆகியவை அந்நாளைய சமயவாதி களிடம் நிறைந்து காணப்பட்டன.

வல்லினம் கிடைக்கும் ஓபங்கள்

இதன் மூலம், மதத்தை உள்ளடக்கிய பண்பாடுதான் அதிகாரம் என்று புதிதாக உதித்து வளர்ந்து வந்த குழுவினர் கட்டுடைத்தார்கள். அந்நாளைய பொதுவாழ்வில், தீவிர பங்கேற்பாளராக இருந்த நரசுவால், அப்போது இருந்த மத வாதப் பிரதிவாதங்களில் கலந்து கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. இது போன்ற, குறுங்குழுவாத வெறுப்புணர்ச்சிகளின் நடுவில் தான் சாத்தருமத்தை அவர் பேசவேண்டியிருந்தது. அப்போது மதப்பிரச்சனைகள் எனப் பேசப்பட்டவற்றில் பல, சமூகப்பொது வாழ்வில் கண்கள் மற்றும் பெண்களின் உரிமைகளையும், கடமைகளையும் பாதிக்கக் கூடியவையாகவே இருந்தன. உண்மையை வெளிக்கொணர்வதற்கு, அடுத்த வரை விமர்சனம் செய்வதும், ஏன் ஏமாற்றுக்களை அம்பலப்படுத்துவதும் மிகுந்த தேவையாக இருந்தது. இருந்த போதிலும், நரசு சில நேரங்களில் தேவையற்ற வாதங்களில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

வரலாறு நெடுகிலும் சாத்தருமம், பொதுவாக, வாதங்கள் இல்லாமல், உண்மையை அதன் அனைத்து பரிமாணங்களிலும் எளிமையான முறையில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பொதுவான மரபிலிருந்து, சிறிது விலகியுள்ளதாக தோன்றலாம். மேலும், ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல், நரசுவின் வாதங்கள், மற்றவர்களை கண்மூடித்தனமாக கீழ்மைப் படுத்துவதோ, பவுத்தத்தின் அனைத்து வடிவங்களையும் புகழ்ந்தேத்துவதோ அல்ல. மற்ற மதங்களிலுள்ள மூடத்தனங்களையும், பழமை வாதத்தையும் கடுமையாக எதிர்த்தாரென்றால், பவுத்தத்திலிருந்து அதுபோன்ற மோசமான போக்குகளையும் இரக்கமில்லாமல் விமர்சித்தார்.

நவீன அறிவியலை அதிகமாக மதிப்பீடு செய்வது அவரது ஆசிரியத்தொழில், அனால் பறக்கும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் ஆகியவை அவரது காலத்திய போக்குகளாக இருந்தாலும், அவை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இல்லை. இந்தப்போக்குகள், தங்கள் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான காலகட்டத்தை அடைந்திருந்த அடிப்படை வர்க்க மக்களின் புகலிடமாகவும், வாழ்நெறியாகவும், பகுத்தறிவார்ந்த அதனால் விடுதலை தரக் கூடிய, கருணை நிறைந்த சாத்தருமத்தை மறு உருவாக்கம் செய்யும் நரசுவின் திட்டத்தை பாதிக்கவில்லை. நவீன காலத்திற்கான சுருத்து வளர்ச்சியில் நரசுவின் பங்கு மிக ஆழமானதும், முக்கியத்துவமானதும் ஆகும் என்பதை நாம் அங்கீகரித்தாக வேண்டும்.

காரைக்குடி

ஜயனார் புக் ஸ்டால்
441, செக்காலை தெரு,
காரைக்குடி - 630 001

சென்னை

திலீப்குமார்.டி
216/10, இராமகிருஷ்ணா
மடம் சாலை,
முதல் தளம், மயிலாப்பூர்
சென்னை - 600 004.

கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம்,
10, ஒளவியா சாஹீப் சாலை,
எலீஸ் ரோடு, சென்னை - 600 002.

நியூ புக் லேண்ட்ஸ்,
52சி, வடக்கு உஸ்மான் ரோடு,
அடிதளம்,
ஏ-ஆர்-ஆர் காம்பளக்ஸ் எதிரில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.

புக் பாய்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்,
160, அண்ணா சாலை,
சென்னை - 600 002

சேலம்

நியூ சென்சியூரி புக் ஹவுஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட்,
165 அ, செர்ரி ரோடு, சேலம் - 1.

எஸ். கே. பி. புக் ஷாப்
126/137 அ, செர்ரி ரோடு,
சேலம் - 636 001.

தூத்துக்குடி

அறிவுச்செல்வி புத்தகப் பண்ணை,
12/2பி/1, மேல சண்முகாபுரம்,
7 வது தெரு, தூத்துக்குடி.

நாமக்கல்

அஸிஸ் பெய்க்,
பிள்மி நியூஸ் ஏஜென்சி,
31, முனிசிபல் கட்டடம்,
பஸ் ஸ்டாண்டு, நாமக்கல்.

மதுரை

பாரதி புத்தக மையம்,
டி-28, கார்ப்பரேஷன் ஷாப்பிங்
சென்டர்,
பெரியார் பஸ் ஸ்டாண்டு,
மதுரை - 625 001.

செந்தில் புக் சென்டர்,
நியூ காலேஜ் ஹவுஸ்
டவுன் ஹால் ரோடு,
மதுரை - 625 001.

மல்லிகை புக் சென்டர்,
மதுரை ஜங்ஷன் எதிரில்,
11, மேற்கு வெஸி தெரு,
மதுரை - 625 001

திண்டுக்கல்

டி. சிவக்குமார்
நியூஸ் ஏஜென்ட்,
16, மவுன்ஸ்புரம், 4வது தெரு,
திண்டுக்கல்.

கோவில்பட்டி

கரிசல் பப்ளிஷர்ஸ்,
26, மாதாக் கோவில் தெரு,
கோவில்பட்டி - 628 501

காஞ்சிபுரம்

பசுபதி
பதி ஏஜென்சி,
117, காமராஜ் சாலை, காஞ்சிபுரம் - 11.

தர்மபுரி

இரவிச்சந்திரன்
நியூஸ் ஏஜென்ட்,
திருப்பதி புக் ஸ்டால்,
பழைய பஸ் நிலையம்,
தர்மபுரி - 636 670.

தஞ்சாவூர்

நியூ சென்சியூரி புக் ஹவுஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட்,
12, ராஜ ராஜ சோழன் ஷாப்பிங்
காம்பளக்ஸ்
தெற்கு ராம்போர்ட், தஞ்சாவூர்.

திருவண்ணாமலை

எஸ். இரவிச்சந்திரன்
ரவி ஸ்டோர்ஸ், 88, சன்னதி தெரு,
திருவண்ணாமலை - 606 601.

நாகர்கோவில்

சுதர்ஸன் புக்ஸ்,
74, கிழக்கு கோபுரம்,
நாகர்கோவில் - 629 001.

திருச்சி

தமிழ் இலக்கியக் கழகம்,
49 ஜெ, பாரதி சாலை, திருச்சி - 1.

விவேக் புக் ஸ்டால்,
சென்ட்ரல் பஸ் ஸ்டாண்டு,
திருச்சி.

கோயம்புத்தூர்

விடியல் பதிப்பகம்,
சிவஞானம்,
11, பெரியார் நகர்,
மசக்காளி பாளையம்,
கோயம்புத்தூர் - 641 015

திண்டிவனம்

முருகப்பன்
7, பாரதிதாசன் நகர்,
காலேஜ் ரோடு, திண்டிவனம்.

காரைக்கால்

டி. பாலதீனகரன்,
கே.கே. விளம்பர ஏஜென்சி,
நியூ புக் ஸ்டால்,
புதிய பஸ் நிலையம், காரைக்கால்.

வ லி

அன்னையே, நீ அடிக்கடி சொல்லுவாய்
நான் பிறந்த போது
பிரசவ வலியால் நீ
வெகுநேரம் அவதிப்பட்டாய் என்று.

உன் அத்தனை அவஸ்தைகளுக்கும்
காரணம் - அன்னையே
உன் கருப்பைக்குள் இருந்போதே
யோசித்தேன்.

நான் பிறந்தாக வேண்டுமா?
இந்த மண்ணில் தான்
நான் பிறந்தாக வேண்டுமா?

இங்கே எல்லா பாதைகளும்
விடியலை நோக்கி நீண்டு கிடக்கையில்
என் பயணங்கள் எல்லாம் தடுக்கப்பட்டன.
நீங்கள் எல்லோரும் மல்லாந்து கிடந்து
வானத்தையே வெரித்துப் பார்த்து
பிறகு கண்களை மூடி
அமைதியாய் சொல்வீர்கள்
வானத்திற்கும் ஒரு ஆதாரம் உண்டு
நிச்சயம் உண்டு

தலைமுறையாய் தொடரும் தரித்திர வறுமை
உங்கள் உடம்பை போர்த்தி கிடக்கிறது
இல்லாமையால் மனம்
கனத்துக் கிடக்கிறது

நீங்கள் இரவில் உறங்கினீர்கள்
பகல் பொழுதில்
வெறும் கைகளை
மாராப்பாய் உடுத்திக் கொண்டு
வேதனையில் நெளிந்தீர்கள்
மனம் குன்றிப் போனீர்கள்

ஆண் - பெண் புணர்ச்சியின் மூலமாகத்தான்
என்றாலும் - இந்த மண்ணில்
பிறப்பொக்கும் எல்லா மனிதர்க்கும்
என்று சொல்லிவிட முடிவதில்லை

நிலைமைகளை மாற்றவும்
யாரும் துணியவில்லை.

நீ உன்னைச் சுற்றியே
வட்டமடித்து ஓடினாய்
உரக்கச் சொன்னாய்- ஆமாம்
உலகம் உருண்டையானதுதான்

© Laurent

அன்னையே!
இது உன்னுடைய தேசம் -
நீர் நிரம்பிக் கிடக்கிறது.
ஆறுகள் கரை உடைத்துப் பாயும்
ஏரிகள் நிரம்பி வழியும்.
ஆனால் நீ -
மானுடத்தின் ஒரு கூறாகிய நீ
போராட வேண்டியிருக்கிறது.
ஒரு கை நீருக்காக
ரத்தம் சிந்த வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த உயர்ந்த பண்பாட்டின் மேல்
காறி துப்புகிறேன்
அன்னையே நீ...
இங்கே வந்து பிறந்துவிட்டதால்
இது உன்னுடைய தேசமா?

நான் உனக்கு பிறந்த காரணத்தால்
என்னுடைய தேசமா?
இந்த பரந்த தேசம் என்னுடையது
என்று மார்தட்டிக் கொள்ளவேண்டுமா?

நேசிக்க வேண்டுமா?
இதன் புகழைப்பாட வேண்டுமா?
மன்னித்துவிடு அன்னையே
ஆனால் உண்மையைச் சொல்கிறேன்
நான் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்
நான் யோசித்தேன்.
நான் பிறந்திருக்க வேண்டுமா
இந்த மண்ணில்தான்
நான் பிறந்திருக்க வேண்டுமா?

மாராத்தியில் : எஸ்.எஸ். ரோகடே
ஆங்கிலத்தில் : ஷாந்தா கோகலே
தமிழில் : சுப. குணசேகரன்

இந்தியா இருள்கிறது

"இந்தியா ஒளிக்கிறது" என்று தேர்தலையொட்டி ஆளுப அதிகார உயர்சாதி வர்க்கத்தினர், ஒரு நிகழ்கலை நாடகப் போல எல்லா ஊடகங்களின் மூலமாகவும் எல்லோரடைய கண்ணிலும் காதிலும் போய் விழுமாறு நிகழ்த்திகாட்டிய 'மெகா' கூத்தினை நான் இரண்டு விதமாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

1. இந்திய அதிகாரிகளின் வாக்கு மூலத்தின்படியே, 2 கோடி இந்தியர்கள் ஒவ்வொரு இரவும் தங்கள் படுக்கையில் பசியோடுதான் போய் தலை சாய்கிறார்கள் என்ற வெட்கக் கேடான நிலைமையினைக் கொண்டிருக்கும் ஓர் அரசு வெறுமனே விளம்பரத்திற்காக, இந்தியா நன்றாகத்தான் இருக்கிறது என்ற உணர்வினைப் பொய்யாகக் கட்டுவது காக மக்களின் பணத்தை 400 கோடிக்கும் மேலாக விரயம் செய்திருப்பது கொடுமையிலும் கொடுமையான ஒடுகாரியமாகும். உண்மையில் அழிந்து கொண்டிருக்கிறது இந்தியா. பொருளாதாரத் தளத்தில் மட்டுமல்ல; கல்வீ பண்பாடு, நீதி என அனைத்துத் தளத்திலும் பன்னாட்டுக்குழுமங்களுக்கு அடமானமாகி மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

© ராஜாஜன்

□ க. பஞ்சாங்கம்

இந்தியா. இலட்சக்கணக்கான தியாகிகளின் உயிரோட்டமுள்ள வாழ்க்கையைப் பணயம் வைத்துப்பெற்ற விடுதலை இந்தியா 56 ஆண்டுகளுக்குள் மீண்டும் அமெரிக்க ஐரோப்பிய வியாபாரக் கம்பெனிகளுக்கு முழுமையான அடிமையாகப் போகிறது என்பதைப் பெருவாரியான மத்தியதர வர்க்கத்து மனிதர்கள் (இவர்கள்தான் ஒடுசமூகத்தின் கருத்தியலை, மதிப்பீடுகளைக் கட்டுமானம் செய்கிறவர்கள்), உணரத் தொடங்கிவிட்டார்கள் என்பதை மோப்பம் பிடித்துக் கொண்ட ஆளும் அதிகார உயர்சாதி வர்க்கம், அதற்கான நாட்டின் நலம்சார்ந்த தீர்வுகளை நோக்கித் தன் செயல்பாடுகளை அமைக்கத் திராணியற்று அந்த உண்மையை மறக்கடிப்பதற்கான பொய்களை;

யாரித்துப் பரப்புவதற்கு இவ்வளவு கோடிகளைக் கட்டாமல் வீணடித்துள்ளது. தன் இருப்பிற்காக எத்தனை கோடிகளையும், எத்தனை உயிர்களையும் பலியிடுவதற்கு ஆளும் அதிகார உயர் சாதி வர்க்கம் தயங்காது என்கிற பரலாறுதான் மீண்டும் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுகிறது.

இந்த இடத்தில் செய்தி, மற்றும் மக்கள் தொடர்பு அமைச்சகத்தின் வரலாற்றினை நாம் அறிந்து கொள்வதுல்லது. நாடு விடுதலையடைந்து தேசியக் கட்டுமானம் மும்முரமாக நடந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் மாமராஜர் ஆட்சிக் காலத்தில்-இத்தகைய தனியான அமைச்சகம் இல்லை. அரசாங்கத்தின் மக்கள் நலத் திட்டங்களைப் பெருவாரியான படிப்பறிவில்லாத ஏழை மக்கள் அறிந்துகொள்ளச் செய்வதற்காக மாவட்டந்தோறும் கலெக்டரின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டு "மாவட்ட விளம்பர அலுவலகங்கள்" மட்டுமே விளங்கின. தண்ணென்ன திட்டங்கள் அரசாங்கத் திட்டம் இருக்கின்றன என்கிற அறிதல், திட்டங்களைச் சரியான விதத்தில் செயல்முறைப்படுத்தத் துணைபோகும் என்கிற உயர்ந்த நோக்கத்தில் தான் இந்த விளம்பர அலுவலகங்கள் முதலில் தொடங்கப்பட்டன.

ஆனால் நடந்தது என்ன? செய்தி விளம்பரத் துறை என்று ஒரு தனித்துறையாக அது வளர்ச்சியடைந்து, இந்து அறநிலைய அமைச்சகத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப் பட்டது. கருணாநிதி காலத்தில்தான் அறநிலையத்துறை பிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு அன்பில் தருமலிங்கத் திற்காகச் செய்தி, விளம்பரத்துறை அமைச்சகம் தனி யாக உருவாக்கப்பட்டது. அப்பொழுதில் இருந்தே தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரை, திட்டங்களை விளம்பரப் படுத்துகிறோம் என்ற சாக்கில் தனக்கு நலந்தரும் பொய் களை மக்கள் மனதில் கட்டியெழுப்புவதற்காகத்தான் இந்தத் துறையை அரசு பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் செய்தி விளம்பரத்துறை அமைச்சகத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடு மட்டும் பன்மடங்கு கூடிக் கொண்டே போவதைப் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்திய அளவில் "கார்பி ஹட்டாவோ" (வறுமையை ஒழிப்போம் - 1971) என்று முழங்கிய இந்திராகாந்தியின் கால கட்டத்திலிருந்தே மக்கள் வரிப்பணத்தால் அமைக்கப்பட்ட இந்த அமைச்சகத்தை ஒசியாகத் தங்கள் விளம்பரத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் போக்குத் தொடங்கிவிட்டது. இதைத்தான் இப்பொழுதுள்ள ஆளும் அதிகார உயர்சாதிவர்க்கமும், பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறது. சாகப் போகிற 'நோயாளியைப் பார்த்து "உங்க உடம்புக்கு ஒன்னுமில்லை. சுகமாகத்தான் இருக்கீங்க" என்று சொல்லி நம்பவைப்பதற்கு 'அப்பல்லோ போன்ற மருத்துவமனையில் சேர்த்து இலட்சங்களைக் கொட்டித் தீர்க்கிறகதை போலத்தான் இருக்கிறது. எப்பொழுதுமே ஆளும் அதிகார உயர்சாதி வர்க்கத்துக்கு 'நோயாளி செத்து விடவும் கூடாது; தான் செத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று தெரிந்து விடவும் கூடாது, இதைத்தான் 'இந்தியா ஒளிக்கிறது' என்ற வாசகம் நிகழ்த்திக் காட்ட முயன்றது. இவ்வாறு 400 கோடியை விரயம் செய்ய மக்கள் அனுமதித்தார்களா? பொதுவாகவே டெல்லியில் இந்திராகாந்தி காலத்திலிருந்தே, தமிழகத்தில் கருணாநிதி காலத்திலிருந்தே

● ●
மக்கள் தொகையில் பாதிப் பேருக்கு அடிப்படைத் தேவையான தண்ணீரைக்கவக் கொடுக்க முடியாத ஓர் அரசு இவ்வளவு வசதிகளை அனுபவிப்பது எந்தத் தருமத்தைச் சார்ந்தது? அம்பேத்கார் சொன்னது போல வருணாசிரம தருமத்தின் இலட்சணந்தானே இது.
 ● ●

அரசியல் வாழ்வு என்பது மக்களுக்கானது என்ற புனைவு மறைந்து நேரடியாக அரசியல் வாழ்வு என்பது அரசியல் வாதிகளின், அரசியல்வாதிகளுக்குத் துணைபோகும் அதிகாரிகளின் சுகமான வாழ்விற்காகவே என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இதை, அரசியல்வாதிகள் பன்மடங்கு தங்கள் சம்பளத்தை ஒரே நாளில் உயர்த்திக் கொள்வது, மாளிகை மாதிரி எல்லா விதமான சோபா செட்டுக ளோடும், கார்களோடும் தங்கள் குடியிருப்புகளைக் கட்டிக் கொள்வது, வாஸ்து சாஸ்திரம் என்ற பெயரில் நல்ல நல்ல கட்டிடங்களைக் கூட மக்கள் வரிப் பணத்தில் இடித்துக் கட்டுவது, விமானப் பயணம், தொலைபேசி, தொடர் வண்டிப் பயணம், மின்சாரம் என அனைத்தையும் ஒசியாக்கிக் கொள்வது, தொகுதி வளர்ச்சி நிதி என்ற பெயரில் எம்பியான உடனேயே கணக்கு வழக்குப் பெரிதாகக் காட்டத் தேவையற்ற வகையில் இரண்டு கோடியை வாங்கிக் கொள்வது (50 இலட்சத்தில் தொடங்கி

இன்று 2 கோடியில் நிற்கிறது. இதை 4 கோடியாக ஆக்க முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது.) இவற்றை யெல்லாம் பார்த்து மத்தியதரவர்க்கம் முணுமுணுக்காமல் இருக்க அலுவலகங்களை வசதிப்படுத்துகிறோம் என்ற பெயரில் ஒவ்வொரு அரசு அலுவலகங்களுக்கும் ஏசி, சோபா செட், பிரிட்ஜ், கார்பெட், கார் என அள்ளி வழங்குவது முதலிய செயல்பாடுகளில் கண்கூடாகக் காண முடியும். மக்கள் தொகையில் பாதிப் பேருக்கு அடிப்படைத் தேவையான தண்ணீரைக்கூடக் கொடுக்க முடியாத ஓர் அரசு இவ்வளவு வசதிகளை அனுபவிப்பது எந்தத் தருமத்தைச் சார்ந்தது? அம்பேத்கார் சொன்னது போல வருணாசிரம தருமத்தின் இலட்சணந்தானே இது. நான் வாழ வேண்டும்; அதற்காக எந்தப் பழிபாணங்களையும் செய்யத் தயார் என்ற சிதா உபதேச உளவியல் தானே இதில் விளைபுகிறது. எனவே, 'இந்தியா ஒளிக்கிறது' என்ற முழக்கத்தில் முதலில் சிந்திக்க வேண்டிய கூறு மக்கள் வரிப்பணத்தை இப்படி வீணடிக்கிற கொடுமை தான் சர்வாதிகாரிகள் போல, மக்கள்

பஞ்சத்தால் நாய்க்கறி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் தனது அன்பிற்குரிய மனைவிக்கு 24,000 பேரை வேலையில் ஈடுபடுத்தி 22 ஆண்டுகள் தாஜ்மகாலைக் கட்டிய மன்னர்களையப் போலத்தான் இந்திய ஜனநாயகமும் அதன் உள்மனத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்தப் பணவிரயச் செயல்பாடு காட்டுகிறது.

2. அடுத்து 'இந்தியா ஒளிக்கிறது' என்ற இந்த நாடகக் கூத்தில் கவனிக்க வேண்டியது, இது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்ற பிரச்சினையாகும்.

உலகமயமாதலை நோக்கிச் சந்தையைத் தாராளமாகத் திறந்து விட்ட பிறகு கடந்த 14 ஆண்டுகளில் ஆயிரக்கணக்கான நல்ல மூளையை உடைய இந்திய இளைஞர்கள் ஆங்கில மொழியை அமெரிக்க ஆங்கிலம் மாதிரி மிகச்சிறப்பாக உச்சரிக்கக் கற்றுக் கொண்டார்கள். ஓர் அமெரிக்கக் குடிமகனைப் போல எல்லா வகையிலும் வளமான உணவை ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல் தரத்தில் உண்பதற்குக் கற்றுக் கொண்டார்கள். இந்தியாவிற்கு வந்தாலுங்கூட அதே மாதிரிச் சுத்தமான, சத்தான உணவு

தயாரித்துக் கொடுப்பதற்கும், கிருமிகள் அண்ட முடியாத பளபளக்கும் கழிவறை, படுக்கையறைகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கும் புதுப்புது ஹோட்டல்கள் வண்ண வண்ண அலங்காரங்களோடு வானுயர எழுந்து நிற்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. ஐரோப்பியர்களைப் போலவே வாரத்தின் இறுதி நாட்களைக் கொண்டாடி மகிழவும் சுற்றுக் கொண்டார்கள். உண்மையில் இவர்களின் கண்களுக்கு இந்தியா ஒளிர்வதைப் போலத்தான் தெரியும். ஆனால் இவர்கள் எத்தனை பேர்? 0.2% கூடக்கிடையா தாமே. போட்ஸ் வானா, எல் சல்வாடர், கௌதே மாலா, சோமாலியா முதலிய நாடுகளில் காணப்படுவதைப் போலத் தேவையான உணவு கூடக் கிடைக்காமல் மார்புக்கூடு எலும்புகள் வரிவரியாகத் தெரியத் தெருவில் திரியும் 2 கோடி குழந்தைகள் இந்தப் புண்ணிய பூமியில் தானே குவிந்து கிடக்கிறார்கள். 15 வயதில் இருந்து 49 வயது வரையிலான கருவுற்ற பெண்கள் தொகையில் 10ல் 9 பேர் இரத்தசோகையினாலும் ஊட்டச்சத்துக் குறைவினாலும் செத்துக் கொண்டே வாழ்ந்து ஒரு தேசத்தின் அடிப்படை அலகான வாரிசு உற்பத்தியில் ஈடுபடுவது இங்கே தானே. இந்நிலையில் 'இந்தியா ஒளிர்கிறது, என்று எந்த வாயால் சொல்ல முடியும்? உண்மையில் 'இந்தியா இருளுகிறது, என்பது தான் சரியான வாசகமாக இருக்க முடியும்.

இந்தியாவில் கம்ப்யூட்டர் வளர்ச்சி, மோட்டார் வளர்ச்சி எனச் சொல்லப்படும் எல்லா வளர்ச்சிகளை விடவும் உண்மையில் வேகமாக வளர்ச்சியடைவது இருப்பவர்களுக்கும் இல்லாதவர்களுக்குமான இடைவெளி வளர்ச்சிதான். விடுதலைக்குப் பிறகு இவ்வளவு பெரிய இடைவெளி எப்பொழுதும் ஏற்பட்டதில்லை

என்கிறார்கள் ஆளும் வர்க்கத்துக்குச் சார்பான பொருளாதார நிபுணர்களே. கிராமங்களில் சமூகக் கட்டுமானங்கள் எல்லாம் நொறுங்கிப் போய்விட்டன; குடும்பங்கள் சிதறிவிட்டன; நகரங்களில் "மெர்சிடிஸ் பென்ஸ்" கார் வாங்க வட்டி விகிதத்தை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் குறைத்துக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும் வங்கிகள், கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதையே நிறுத்தி விட்டன. எனவே சுந்துவட்டிக்காரர்களின் சங்கிலிக்கையில் சிக்கிக் கூண்டோடு கைலாசம் போய்ச் சேருகிறார்கள் விவசாயிகள். அல்லது அனாதை உணர்வுகளால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட மனத்தை மடியவிடாமல் பிடித்துக்கொண்டு பக்கத்து நகரங்களுக்குப் பிழைக்கப் போகின்றனர். இதனால் நகரங்களில் பாலியல் தொழில்கள் பெருகியுள்ளன என்பதைப் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. சிறுமிகளைப் பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதும் அதிகரித்துள்ளது. வறுமையின் கோரப் பிடியினால் பல குடும்பங்களில் திருமண நிகழ்ச்சிகளே இல்லாமல் போய்விட்டன. இது ஒரு பக்கம் என்றால், மற்றொரு பக்கத்தில் சில மணி நேரங்களில் கலைத்துப் போடக்கூடிய திருமண மேடையை தாஜ்மஹால் போல் அலங்கரிக்கக் கோடிக்கணக்கான பணத்தைக் கொட்டிச் சீரழிக்கும் கும்பல் ஒரு பக்கம்.

ஒரு பக்கம் எடை குறைந்து எலும்பும் தோலுமாக இலட்சக் கணக்கான மக்கள் வாழும்போது மற்றொரு

பக்கம் எடையைக் குறைப்பதற்கு மாத்திரை சாப்பிடுபணக்காரக் கும்பல். மும்பையில் இத்தகைய எடையை குறைக்கும் மருத்துவ மனைகள் சமீப காலக் களிப் பெருகிக் கொண்டே போகின்றனவாம்.

நகரத்தில் திருபாய் அம்பானியின் சம்பளம் 9 கோடி என்றால் கிராமத்தில் ஒரு விவசாயக் கூலியின் சம்பளம் ஆண்டுக்கு 3,000 மட்டுமே. இப்படி இருப்பவருக்கு இல்லாதவருக்குமான இடைவெளி இந்தியாவில் 1:30,000 என்றால் இந்த ஆளும் அதிகார உயர்சாதி அரசின் இலட்சணத்தை என்னவென்று சொல்வது?

மும்பை போன்ற நகரங்களில் ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் ஒரு குடும்ப தண்ணீருக்காகத் தங்கள் சேரியில் கால்வலிக்க, மணிக்கணக்காக வரிசையில் காத்துக் கிடக்கும் போது (மும்பையில் 49% மக்கள் சேரியில்தான் வாழ்கிறார்கள்) ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டல்களில் பணக்காரர்கள் கும்மாளமிட்டு மகிழ்வதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் நீருற்றுத் தோட்டங்களுக்காக 50 பில்லியன் லிட்டர் தண்ணீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தியா நாட்டுக்கு ஒளிர்கிறது என்று தெரிகிறதல்லவா?

'இந்தியா ஒளிர்கிறது' என்ற இந்த முழக்கம் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்தக் காலகட்டத்தில் தான் பல மாநிலங்களில் பட்டினி

● ●
அம்பானியின் சம்பளம் 9 கோடி என்றால் கிராமத்தில் ஒரு விவசாயக் கூலியின் சம்பளம் ஆண்டுக்கு 3000 மட்டுமே. இப்படி இருப்பவருக்கும் இல்லாதவருக்குமான இடைவெளி இந்தியாவில் 1:30,000 என்றால் இந்த ஆளும் அதிகார உயர்சாதி அரசின் இலட்சணத்தை என்னவென்று சொல்வது?
● ●

சாவுகள் நடந்துள்ளன. வழக்கம் போல அரசு இதற்கு மறுப்பு தெரிவித்து வந்தாலும் உச்சநீதி மன்றம் இதை அம்பலப்படுத்திவிட்டது. 200 அக் டோபரி உச்சநீதிமன்றம் இத்தகைய பட்டினி சாவுகளுக்கு அந்தந்த மாநிலத்துத் தலைமைச் செயலாளர்களே பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று கோபமாக குரலோடு கண்டி

துள்ளது. ஆனால் பட்டினிச் சாவுகள் இன்னும் தொடரத்தான் செய்கின்றன. ஆந்திரா, இராஜஸ்தான் ஒரிஸ்ஸா முதலிய பல மாநிலங்களில் நீடிக்கின்ற பணக்கார மராட்டிய மாநிலம் என அறியப்படும் அந் மாநிலத்திலேயே ஆதிவாசிகள் வாழ்மிடங்களில் பட்டினிச் சாவுகள் நடந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன இந்தக் கொடுமையைத் தாங்க முடியாத முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் கே. ஆர். நாராயணன் தனது 2001 ஆம் ஆண்டு குடியரசு தினவிழா. உரையில், இந்தப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் இடையே நிலவும் கொந்தளிப்பை கோபத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார்; மக்கள் தொகையில் சபாதினருக்கு நல்ல தண்ணீர் கூட கிடைக்கவில்லை கலங்கிய நீரைத்தான் குடித்து உயிரைப் பிடித்து வைத்துள்ளனர். இந்தக் கொடுமைகள் எல்லாம் சமூக மனிதர்கள் என்ற முறையில் எந்த விதத்திலும் நம்மை - நம் மனச்சாட்சியை - உறுத்தாமல் இருக்கின்றனவே; எப்படி என்று கேட்டார். ஆனால் நிலைமை மாறிற்றா?

ஆந்திராவில் இராயலசீமாவில் வாழ்கிற பெருவாரம் மக்களிடம் வெளியே இருந்து போகிறவர்கள் குடிக்கத் தண்ணீர் கேட்டால் மனமிருந்தும் கொடுப்பதற்கு வெட்கப் படுகிறார்கள். ஏன்? அவர்கள் அன்றாடம் குடிக்கிற அந்தத் தண்ணீர் அழுக்குப் படிந்த கரும்பழுப்ப நிறத்தில் இருக்கிறது. தூசுகள் மிதக்கின்றன. அடிநேரத்தில், அதே ஊரில் கொக்கோ கோலாவும் பெப்பியு

றைய நிறைய கிடைக்கின்றன. இதைத் தயாரிக்கிற அந்த அயல் நாட்டு நிறுவனங்களுக்கு மட்டும் சுத்தமான ண்ணீர் அதே இடத்தில் கிடைக்கிறது. அதுவும் எப்படி? அதே ஆந்திர அரசு பதப்படுத்தப்பட்ட சுத்தமான தண்ணீர் ஒரு விட்டருக்கு 25 பைசா என்ற கணக் கில் கொக்கோ காலா நிறுவனத் திற்கு வழங்குகிறது. அதை பிளாஸ்டிக் டாட்டிலில் அடைத்து அதே ஒரு விட்டரை மக்களுக்கு 12 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அந்தக் கம்பெனி. 25 பைசா எங்கே? 12 ரூபாய் எங்கே? இந்தியா எப்படி ஒளிக்கிறது என்று டார்த்தீர்களை? வயிறு எளிக்கிறது என்பது தானே சரியாக இருக்கும்.

இவ்வாறு சமூகத்தில் நிலவுகிற எத்தகைய பொருளா டாரக் கொடுமைகளையும், பண்பாட்டுச் சீரழிவு களையும் டட எந்த விதமான மனச் சங்கடங்களும் உறுத்தல்களும் ில்லாமல் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளுகிற டடியான ஒரு மன அமைப்பைத் தன் மக்களிடம் உற்பத்தி ெய்க்கிற தந்திரங்களையும் பல வழிகளில் இந்த ஆளும் அதிகார உயர்சாதிரி வர்க்கம் கடைப்பிடித்து வருகிறது. அதற்கைய தந்திரங்களில் ஒன்றுதான் இந்த 'இந்தியா ற்ளிக்கிறது' என்ற முழக்கமும்.

விவசாயம் சார்ந்த வேலை வாய்ப்புகளும் இந்திய டளவில் குறைந்துவிட்டன. 1981இல் சராசரியாக டுண்டுக்கு 128 நாட்கள் ேலை கிடைத்தது. டுனால் 2003 இல் 72 நாட்களாகச் சுருங்கி விட்டது. அதே நேரத் தில் 1981 இல் நிலமில் லாத விவசாயிகள் 25% தான் இருந்தனர். டுனால் இதுவே 2002 இல் 40% ஆக ஆகி விட்டது.

இந்தியா ஒரு விவசாய நாடு. 80% மக்கள் இந்த விவசாயத் தின் மூலமாகவே வாழ்ந்து தீர்க்கிறார்கள். எனவே தான் தேசத் தந்தை காந்தி கூட 'இந்தியா கிராமங்களில் வாழ்கிறது', என்றார். டுனால் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் என்ன நிகழ்ந்துள்ளது? உலக வங்கியிடம் கடன் வாங்குவதற்காக, அதன் வழிசாட்டலின் பேரில், ஒரு வேளை சுஞ்சிக்காவது வழிகாட்டிக் கொண்டிருந்த விவசாயத்தைத் திட்டமிட்டு அழித்தொழித்தது இந்த அரசும் சேர்ந்துதானே. நாடு முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கடனுக்குள் சிக்கி, நஞ்சு தெளித்த குளத்து மீன்கள் போலச் செத்து மிதந்தார்களே. 1997 இல் இருந்து 2001க்குள் 4 ஆண்டு களில் ஆந்திராவில் உள்ள அனந்தப்பூர் மாவட்டத்தில் மட்டும் 2000 பேர் தற்கொலை செய்துள்ளனர். பஞ்சாப் முதலமைச்சர் அமிர்ந்தர்சிங் தனது மாநிலத்தில் 2002 இல் மட்டும் குறைந்தது 600 விவசாயிகள் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளனர் என்பதை வெளிப்படையாகவே தெரிவித்துள்ளார். இதே போல் உபியில் கரும்பு விவசாயி கள், மகாராஷ்டிரத்தில் பருத்தி விவசாயிகள் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளனர். 1999 இல் இருந்து இன்று வரை இந்தியா முழுவதும் தற்கொலை செய்து கொண்ட விவசாயிகளின் தொகை 25,000 என்று புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன. பத்திரிகையாளர்களும் கல்வியா ளர்களும் சமூக ஆய்வாளர்களும் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வருகிறார் கள்; புகைப்படம் எடுத்து வருகிறார்கள். நகரத்து ஏ.சி. அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு கட்டுரை ுழுதிச் சம்பாதிக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் செயல் பாடுகளை

வளர்த்தெடுக்க முடியாத சூழலை என்னவென்று சொல் வனர்? மரத்துப்போகும்படி ஆக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதுதான் உண்மையா?

இவ்வாறு விவசாயத்தை இந்தியாவில் தீர்த்துக்கட்டி விட்டு அதிகத்தானிய உற்பத்தி செய்துவிட்டோம்; அதிகத்தானியம் கையிருப்பில் இருக்கிறது என்ற புள்ளி விபரங்களை அள்ளி வழங்குகிறது ஆளும் அதிகார உயர் சாதிரிவர்க்கம். இந்தப் புள்ளி விபரங்களை வைத்துக் கொண்டு வெளிநாடுகளுக்கும் உணவுத்தானியங்களை ஏற்றுமதி செய்கிறது அரசு. மோசமான வறட்சி நிலவிய ஆண்டான ஜூன் 2002 லிருந்து ஜூன் 2003 க்குள் 12.4 மில்லியன் டன் உணவுத் தானியங்களை ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. மேலும் நவம்பர் 2003 இல் இது 17 மில்லியன் டன்னாக மாறியது. சுதந்திர இந்தியாவில் வேறு எந்தக் காலத்திலும் இவ்வளவு ஏற்றுமதி செய்யப்பட வில்லை. பெருமை பீத்துகிறது அரசு. ஆனால் வேறு எந்தக் காலத்திலும் இவ்வளவு பட்டினிச்சாவுகளும் காலி வயிறுகளும் சுதந்திர இந்தியாவில் இருந்தது கிடையாதே என்பதும் நமது நினைவுக்கு வருகிறது. மேலும் இவர் களின் ஏற்றுமதி இலட்சணம் என்ன தெரியுமா? சான் றுக்கு ஒன்று: 2002 இல் ஆந்திர மாநிலத்தில் வறுமையும் பட்டினிச்சாவுமும் பாய்விடுத்திருந்தபோது ரேஷன் கடையில் 1 கிலோ

விவசாயத்தை இந்தியாவில் தீர்த்துக்கட்டி விட்டு அதிகத் தானிய உற்பத்தி செய்து விட்டோம்; அதிகத்தானியம் கையிருப்பில் இருக்கிறது என்ற புள்ளி விபரங்களை அள்ளி வழங்குகிறது ஆளும் அதிகார உயர் சாதிரிவர்க்கம்.

அரிசி ரூபாய் 6.40க்கு விற்கிறது. அதே கால கட்டத்தில் இதே அரசு அதே 1 கிலோ அரிசியை ரூ. 5.45க்கு வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தது. தன் மக்களைப் பட்டினியில் கொட்டு விட்டுக் கொண் டைக்குப் பூவாங்கும் பெண்தான் நினை வுக்கு வருகிறார். 1997-98 இல் சராசரி இந்திய மக்களின் உணவு உட்கொள் ளல் 1743 கிலோவாக

இருந்தது. இது 2000 - 2001 இல் 151 கிலோவாகக் குறைந்துள்ளது. இது 'வங்காளப் பஞ்சம்', எனக். கோடிக் கணக்கான இந்திய மக்களைத் கொன்ற காலத்தில் இருந்த அளவைவிடக் குறைவானது என்பது குறிக்கத்தக்கது.

தேசத்தையும் தனி மனிதர்களையும் பயமுறுத்தும் அரசுத்தனமான பசைவன் வேலை வாய்ப்பின்மைதான். 1996லிருந்து 2001க்குள் ஐந்தாண்டுகளில் இந்திய நகரங் களில் மட்டும் 9 லட்சம் பேர் வேலையிழந்துள்ளனர். அரசு தன்னுடைய விளம்பரங்களில் பெங்களூரில் மட்டும் 2002-2003 இல் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மூலம் 1.85 இலட்சம் பேருக்கு வேலை கிடைத்துள்ளதென அறிவித் துள்ளது. ஆனால் அதைவிட அதிகமாக அரசு நிறுவனங் களை மூடியதன் மூலமாகவும் தனியாருக்கு விற்பதன் மூலமாகவும் இலட்சக்கணக்கான பேர் வேலையிழந் துள்ளார்கள் என்பதை மறைத்து விடுகிறார் கள். தாராள மயச் சந்தை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 1991 ஆம் ஆண்டி லிருந்து இன்று வரை பெங்களூரில் மட்டும் 3 லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து உள்ளார்கள். கோலார் தங்கவயல் மூடப்பட்டுவிட்டது. 4,000 தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்தனர். அவர்களுள் 80% தவித்துகள் என்பது குறிக்கத்தக்கது. மைசூர் லேம்பஸ் வொர்க்ஸ் லிமிடெட்., மைசூர் மில்ஸ் முதலிய மாநில அரசின் 27 நிறுவனங்கள் மூடப்பட்டுவிட்டன. கோயம்புத்தூரிலும் பல துணி

மில்லகனின் கதி இதுதான். இவ்வளவும் எதற்காக? உலக வங்கியிடம் கடன் வாங்குவதற்காகத்தான்.

நகரத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை இப்படியென்றால் கிராமத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை இன்னும் மோசமாகும். உலக வங்கியிடம் கடன் வாங்குவதற்காக எல்லா மானியங்களையும் அரசு நிறுத்தி விட்டதனால் கிராமம் சார்ந்த ஆடு, மாடு வளர்த்தல் முதலிய அனைத்து வகையான வேலை வாய்ப்புகளும் மூடப்பட்டுவிட்டன. பிழைப்பதற்குப் பக்கத்து நகரங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து சென்றால் அங்கே அடித்து உதைத்து விரட்டுகிறார்கள். வேலை தேடிச்சென்ற பீகார் மாணவர்களை, அசாம் மாணவர்கள் அடித்து விரட்டுவதும், மும்பைக்குள் யாரும் நுழையக் கூடாதென்று சிவசேனா 'ரௌடிகள்' அடித்து விரட்டுவதும் இந்தியாவின் அன்றாட வாழ்க்கையாகிறது. 1983 விருந்து 1994 வரை 2.04% ஆக இருந்த வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சி விகிதம் 1994 முதல் 2000 வரையிலான 6 ஆண்டுகளில் 0.95% ஆகச் சரிந்து விட்டதென மக்களவையிலேயே அறிவிக்கப்பட்டது. ஒரு தேசத்து இளைஞர்களுக்கு வாழ்வதற்கான வழியைக்காட்டாமல், மனமுறிவுகளோடு தெருக்களிலும் பொது இடங்களிலும் அலைபாயவிடும் ஓர் அரசு 'ஒளிர்கிறது' என்று முழங்குகிறது என்றால் இங்கே சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது?

தேசத்தை அரிக்கும் புற்று நோயாக விளங்குவது ஊழல் என்பது தான். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் பங்குச்சந்தை ஊழல், சுங்கத்துறை ஊழல், தெஹல்கா ஊழல், ஆயுத பேர ஊழல், கார்பில் சவப்பெட்டி ஊழல், முத்திரைத்தாள் ஊழல் எனத் தேசத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் சக்திகளின் பேயாட்டம் கூடியுள்ளது. மேலும், தங்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கு அரசு சலுகை செய்வதும் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு வெளிப்படையாகவே நிகழ்கிறது. தன்னை ஆதரிக்கும் சங்கரிவார் குடும்பத்தினருக்கு மட்டும் அரசு, ஒதுக்கீடு செய்த பெட்ரோல் பங்க், எரிவாயு, மண்ணெண்ணெய் நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 3,000 ஆகும். சங்கரிவார்களுக்கு வழங்கியுள்ள இந்தப் பட்டியலைப் பார்த்து விட்டு 'இந்து நாளேடு சலவைத் துணிகளின் பட்டியல் போலத்தோன்றுவதாகக் கிண்டலடித்ததையும் மறக்க முடியுமா? பாஜக கட்சி 'பெட்ரோல் பங்க் கட்சியாகி விட்டதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் காட்டமாக அறிவித்தார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை அத்வானியின் கடைக்கண் பார்வையினால் தன்மீது சுமத்தப்பட்ட எல்லா ஊழல் குற்றங்களிலிருந்தும் சட்டரீதியாக விடுதலை பெற்றார் முதலமைச்சர். பிறகு எதற்கு இங்கே நீதிமன்றம், வழக்குகள், விசாரணைக் குழுக்கள்? உண்மையில் அரசாங்கம் ஊழல்வாதிகளின் கைக்குப் போய்விட்டது என்பதுதானே யதார்த்தம்.

தேசத்தில் காஷ்மீர் தொடங்கி கன்னியாகுமரி வரை பயங்கரவாதமும் வன்முறையும் தலைவிரித் தாடுகின்றன. 2003இல் மட்டும் ஜம்மு-காஷ்மீரில் வன்முறையினால் கொல்லப்பட்டவர்கள் 2711 பேர் என உள்துறை அமைச்சகமே அறிவித்துள்ளது. ஓர் அரசாங்கமே குஜராதத்தில் வன்முறை நாடகத்தை நடத்திக் காட்டித் தேசத்திற்கே

அவமானத்தை வாங்கித் தரவில்லையா? கொலை கொள்ளை, திருட்டு என்பன நகர வாழ்வில் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளாகியுள்ளன. 'கொலைக்கூலிகள்' எனக் கேமிராவில் பார்க்கும் பொழுது நம்முடைய தேசத்த இளைஞர்களின் இளமை வாழ்வு என்னவாகச் சீரழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறதல்லவா? இந்த நிலையில் 'ஒளிர்கிறது' என்று எப்படி வெட்கமில்லாமல் கேமரா முன் நின்று முழங்க முடிகிறது என்பது தெரியவில்லை.

ஒரு தேசத்தின் வளர்ச்சியை அறிவதற்கு அங்குள்ள பெண்களின் நிலைமையை அறிந்தாலே போதும் என்பர் இந்தியாவில்தான் இன்னும் குழந்தை பெறும் தாய்மார்களின் சாவு உலகளவில் அதிக விகிதாச்சாரத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய சாவுகள் எல்லாம் அரசியல் பிழையினால் ஏற்படும் 'அரசியல் கொலைகள்' அல்லவா? குஜராத் கலவரத்தின் போது ஒரு கர்ப்பினித் தாயின் வயிற்றைக் கிழித்து உள்ளேயிருந்த குழந்தையை யும் கொன்று விட்ட அரசுக்கத் தனத்தைப் பார்த்த ஹர்ஷ் மந்திரி என்ற ஐ.ஏ.எஸ் ஆபீசர் தன்னுடைய பதவியைத் தூக்கி யெறிந்துவிட்டு "என்னருமைத் தாயகமே சுதற் அழு!" என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதியதோடு, "உலக் லேயே சிறந்த நாடு எங்கள் இந்திய நாடு" (சாரே ஜஹாங்கே

●●
ஒரு தேசத்தின் வளர்ச்சியை அறிவதற்கு அங்குள்ள பெண்களின் நிலைமையை அறிந்தாலே போதும் என்பர். இந்தியாவில்தான் இன்னும் குழந்தை பெறும் தாய்மார்களின் சாவு உலகளவில் அதிக விகிதாச்சாரத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய சாவுகள் எல்லாம் அரசியல் பிழையினால் ஏற்படும் அரசியல் கொலைகள் அல்லவா?
●●

அச்சா இந்துஸ்தான் ஹமாரா...) என்ற பாடலை இனி ஒரு போதும் என் வாழ்நாளில் பாட முடியாது என்ற அறிவிப்பு இந்த மண்ணில் நிகழ்ந்த பிரகும் 'இந்தியா ஒளிர்கிறது', என்று எந்த மூஞ்சியை வைத்துச் கொண்டு முன் மொழிய முடிகிறது எனத் தெரியவில்லை.

இந்தியச் சமூகத்தில் பெண்களின் வாழ்வுதான் அதிக

மான ஆக்கிரமிப்பிற்கு உள்ளாகிச் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது. தேசியக் குற்றவியல் பதிவு அலுவலகப் பெண்கள் மேல் ஏவப்படும் பலவிதமான கொடுமைகள் கூடிக்கொண்டேதான் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.

	1996	1998
1. வரதட்சணைக்கொடுமை	5,513	6,917
2. பாலியல் பலாத்காரம்	14,846	15,031
3. சித்ரவதை	35,246	41,318
4. பாலியல் தொல்லை	28,939	31,046
5. பாலியல் அலைக்கழிப்பு	5,671	8,123

மேலும், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் முன்னேற்றத் திற்கான அமைச்சகத்தின் தேசிய ஆணைக்குழு அறிக்கையின்படி, இந்தியாவில் பெண்கள் 26 நிமிடத்திற்கு ஒரு முறை பாலியல் தொந்தரவுக்குள்ளாகிறார்கள். 10 நிமிடத்திற்கு ஒரு தடவை வரதட்சணைக்கொலைக்கும் 4 நிமிடத்திற்கு ஒரு தடவை வரதட்சணைக்கொலைக்கும் 54 நிமிடத்திற்கு ஒரு தடவை கேலி கிண்டலுக்கும் உள்ளாகிறார்கள். பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறையில் 87.4% சொந்தக் குடும்பத்தினரால் நிகழ்த்தப்படுகிறது. மேலும் சுற்றுலாத்துறை வளர்ச்சி என்ற பெயரில் நகரமெங்கும் பெண்களும் பெண் சிறுமிகளும்

தில் இந்தியா சுட்டாயம் ஒளிராது; இருண்டுதான் போகும்.

அரசு 'இந்தியா ஒளிக்கிறது' என்ற விளம்பரத்தில் விலா்வாரியாகத் தனது சாதனைகளை அடுக்கிக்காட்டுகிறது. ஆனால் அவைகளெல்லாம். "கோப்புக்களில்" உள்ள புள்ளி விபரங்கள்தான். உண்மையில் செயல் முறையில் அந்தத் திட்டமும் அதற்குச் செலவழித்த பணமும் என்னவாகியிருக்கின்றன என்பதுதான் முக்கியம். ஒரு திட்டத்திற்கென்று 100 ரூபாய் ஒதுக்கினால் 2 ரூபாய்கூட அந்தத் திட்டத்தின் தேவை சார்ந்த மக்களுக்கு குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பது தான் யதார்த்தமாக இருக்கிறது. அரசியல்வாதிகள், அதிகாரிகள் எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட இடைத்தரகர்கள்தான் மீதமுள்ள 98 ரூபாயையும் பங்கிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். புயல் நிவாரணம், வறட்சி நிவாரணம், வெள்ள நிவாரணம் என ஒதுக்கப் படும் கோடிக்கணக்கான பணங்கள் எல்லாம் மீண்டும் ஆளுங்கட்சியினருக்கே வந்து சேருவதுதான் இங்கே நடைமுறையாக இருக்கிறது.

கோடிக்கணக்கான தலித் மக்களை இறந்த உடம்பை எடுத்துப் புதைப்பதற்கான சபங்கைச் செய்வதற்குக் கூட இயலாத நிலையில் இருந்தி வைத்திருக்கும் இந்த அரசு இந்தியா ஒளிர் கிறது என முழங்கும்போது கோபம்தான் முன்னால் வந்து கொண்டளிக்கிறது.

தான் விற்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விவரங்களைச் சேகரித்தால் நீண்டு கொண்டே போகும். இவ்வாறு பெண்களின் வாழ்வைப் பறித்துக்கொண்டு 'இந்தியா ஒளிக்கிறது, என்றால் எப்படி? பாராளுமன்றத்தில் 33% கொடுக்கக்கூட மனமில்லாதவர் கள்தான் இந்த ஆதிக்க உயர்சாதி மகான்கள்.

உலகமயமாதலின் விளைவாகப் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருப்பவர்கள் தலித்துகளும் தலித் பெண்களும் தான். வறுமை, பஞ்சம், பட்டினிச் சாவு, வேலையழிப்பு என்று சமூகத்தில் எது நிகழ்ந்தாலும் பெரிதும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறவர்கள் ஏற்கெனவே விளிம்புநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கும் தலித்துகள்தான். "தலித்துகளுக்கு எதிரான வன்கொடுமை எதிர்ப்புச் சட்டம்" போன்ற சட்டங்கள் இருந்தாலும் சமீப காலங்களில் இந்தியா முழுவதிலுமே தலித்துகளுக்கு எதிரான வன்கொடுமைகள் பன்மடங்கு பெருகிவிட்டன என்பதைத்தான் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான தலித் மக்களை இறந்த உடம்பை எடுத்துப் புதைப்பதற்கான சடங்கைச் செய்வதற்குக் கூட இயலாத நிலையில் இருந்தி வைத்திருக்கும் இந்த அரசு 'இந்தியா ஒளிக்கிறது' என முழங்கும்போது கோபம்தான் முன்னால் வந்து கொண்டளிக்கிறது.

1991-இல் நரசிம்மராவ் அரசு கொண்டு வந்த தாராளமயமாதலுக்குப் பிறகு தேசத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள மிகப்பெரிய அவமானம் இந்தியாவின் அடையல் பல்வேறு பட்ட தேசிய இனங்களின் அடையாளங்களையும், தேசிய மொழிகளின் அடையாளங்களையும் அழித்தொழிக்கிற கொடுமைதான். அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியாக இருந்த பா.ஜ.கட்சி இந்தத் தேசிய அடையாளம் அழிகிறதே என்று ஓலமிட்டுதான் தனது அரசியல் நாடகத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் ஆட்சிக்கட்டிலில் ஏறியவுடன் நரமிம்மராவ் அரசைவிடக் கேவலமாகத் தேசத்தை வெளிநாட்டுச் சக்திகளிடம் அடமானம் வைப்பதில் பன்மடங்கு வேகமாகச் செயல்படுகிறது. இவ்வாறு ஒரு பக்கம் வெளிநாட்டுச் சக்திகளுக்குப் பணிந்துபோய் பன்முகப்பட்ட தேசிய அடையாளங் களையும் பண்பாடுகளையும் மொழிகளையும் அழித்துக் கொண்டே 'இந்து தேசம்' என்கின்ற இலட்சக்கணக்கான மக்களின் உயிர்களைப் பலிகேட்கும் மத வெறி என்கின்ற ஒற்றை அரசுகளை வளர்த்தெடுப்பதில் கண்ணும் கருத்து மாகச் செயல்படுகிறது. பல்வேறு தேசிய இனம், பல்வேறு மொழியினம், பல்வேறு மத இனம் என்கின்ற இந்தியாவை ஒரே இந்து இனமாக வடித்தெடுக்க எத்தகைய தீயையும் வளர்த்தெடுக்க ஆளும் அதிகார உயர்சாதி வர்க்கம் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் தீயின் வெளிச்சத்

இவ்வளவு உண்மைகளையும் மறைத்துவிட்டுப் பொய்களைக் கட்டி மக்களை மயக்கத்தில் வைக்க முயலுகிறது ஆளும் அதிகார உயர்சாதி வர்க்கம். என்னுடைய கல்லூரிக் காலங்களில் (70களில்) இப்படித்தான் "இந்தியா முன்னேறுகிறது" என்ற முழக்கத்தை முன் வைத்தது அப்போதைய அரசு. அப்பொழுது படித்த ஒரு கவிதை இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது. அந்த அற்புதக் கவிதையை எழுதியவர் கவிஞர் இளவேனில் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கவிதையோடு இக்கட்டுரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"இந்தியத் தேசத்தை எங்கே போய்ப் பார்க்கிறீர்கள்? விந்தை மனிதர்களே! வெட்க மென்ன வாருங்கள் கூதலுக்குப் போர்த்த ஒரு கந்தலில்லாக் காரணத்தால் கைச்சிறையில் வீழ்ந்து கணப்பிருந்த குற்றத்தைச் சுமந்து தீர்க்கின்றார்"

சாவுக்குத் தப்பிவிட்ட சாபக் கேடானதுகள் நாய்க்குத் தப்பியதை நடுரோட்டில் சப்புவதும் ஆலைப் புகைமண்டி அழுக்கேறி வந்தவனோ அடுப்புப் புகையின்றி அடிவயிறு காய்வதுவும் இருட்டுச் சந்தையிலே இளமையை விற்றேனும் வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு வழி தேடும் பெண்மலர்கள் வயிற்றில் நெருப்புதிர வறட்டிதழில் சிரிப்புதிர பசுட்டிப் பார்த்துப் பசியறாது அழுவதுவும் ஓடாகத் தேய்ந்து உலர்ந்துவிட்ட சக்கைகள் போதுமடா வாழ்க்கையெனப் பொருமிப் புழுங்குவதும் போதாதா! பாரதத்தின் புகழ்க்கொடியை ஏற்றுதற்கு அடடே!

இந்தியத் தேசத்தை எங்கே போய்ப் பார்க்கிறீர்கள்? சிந்தை விளக்கேற்றித் திரைகிழித்துப் பாருங்கள் குழந்தை இந்தியரைக் குப்பைத் தொட்டியிலே குமரி இந்தியரை இரவுச்சந்தையிலே பூஞ்சை இந்தியரைப் பைத்திய விடுதியிலே பூசும்பம் ஆனோரைப் பூட்டி விட்ட சிறைகளிலே மனித உணர்வுகளே மரத்துவிட்ட இந்தியரை மதிய வேளையில் மாடாக வண்டியிலே கண்ணிருந்தால் பார்த்துக் கதறிப் புலம்புங்கள் திண்ணைப் பேச்செதற்கு? தீயிட்டுக் கொளுத்துங்கள்.

கவிஞர் தமிழ்நாடன் சேலத்தைச் சார்ந்தவர். தந்தை ஆறுமுகம். தாயார் இருசாயம்மாள். இவர் சேலத்திலுள்ள கெஜ்ஜல்நாயக்கன்பட்டி அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.

வானம்பாடி புதுக்கவிதை இயக்கக் கவிஞரான இவர் இதுவரை நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். **மனுதர்மம், காதலுக்குப் பலமுகங்கள்** ஆகியவை இவரது மொழி பெயர்ப்புகளில் புகழ் பெற்றவை.

சாகித்ய அகடெமி விருது, பாவேந்தர் பாரதிதாசன் விருது, திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்க இலக்கிய விருது, சிற்பி அறக்கட்டளை இலக்கிய விருது என இவரது விருது பட்டியல் நீள்கிறது.

பன்முக ஆளுமையுடன் இலக்கியம், வரலாறு, மானிடவியல், மொழிபெயர்ப்பு, ஓவியம் என இடைவிடாது இயங்குபவர். தொடர்ச்சியான தேடல்களிலும் பயணங்களிலும் தன்னைக் கரைத்துக் கொள்பவர். எந்த ஒரு கூட்டுக்குள்ளும் அடங்க மறுத்து இன்னும் இன்னும் உயரே பறப்பேன் என தன் சிறகுகளை விரிப்பவர்.

சேலம் தாதகாப்பட்டியில் அவரது இல்லத்தில் சந்தித்து உரையாடியபோது. . .

“எப்போதும் இந்தியாவை இந்துக்களே ஆண்டதில்லை”

□ தமிழ்நாடன்

சந்திப்பு : மகரந்தன், கே. பழனிவேலு

□ உங்கள் பின்னணி பற்றிக் கூறுங்களேன்.

ஒரு சாதாரண உழைப்பாளி - விவசாயக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன் நான். சேலத்தில் இருந்து 10 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் ஏர்வாடி என்று ஓர் ஊர். அதுதான் எங்கள் பூர்வீகம். இப்போ நான் இருக்கிற இந்த வீடு முன்பு கேரளா பாணியில் ஓர் ஆசிரமம் போல அழகாக இருந்தது. என்னோட பழைய தோழர்களுக்கெல்லாம் இந்த வீடு ரொம்பப் பிடிக்கும். நாம் எப்படி ஜனநாயகத்தைக் கெடுக்கிறோமோ அது போல, அழகான அந்த வீட்டை நான் தான் கெடுத்திட்டேன். முன்னாடி ஒரு பெரிய தோட்டம், பின்னாடி ஒரு தோட்டம் இருக்கும். மக்கள் சந்தன மரம் வளர்ப்பதைச் சட்டமாகக் கொண்டு வரலாமா என்று அரசு இப்போதுதான் யோசிக்கிறது. ஆனால் என் வீட்டுக்கு முன்னாடி இருக்கிற சந்தனமரத்திற்கு 22 வயசு ஆகிறது. ஓர் எதிர்குணத்தில் இதையெல்லாம் செய்து பார்த்தேன்.

என் அப்பா சிறுநில விவசாயி. திருமண முத்தாற்றங்கரையில் கொஞ்சம் நிலம் இருந்தது. ஒருநாள் நிலத்துப்பத்திரத்தை அடகு வைத்துவிட்டு தன் காதல ஒருத்தியோடு ஓடி விட்டார். எதிராளிகள் எங்கே வீட்டுக்குத் தீ வைத்துக் கொளுத்தி விட்டனர். இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு 3 வயது. எனக்கு ஏழு எட்டு வயது இருக்கும்போது, நிலம், காதலி உட்பட எல்லாவற்றையும் இழந்து விட்டு அப்பா வீடு திரும்பினார். விவசாயியாக இருந்தவர், வீடு திரும்பிய பிறகு தொழிலாளியாக, அதாவது நெசவாளியாக மாறுகிறார். இவர் விவசாயி, நெசவுத் தொழில் தெரியாது. அப்போது சேலத்தில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வலுவானதால் இருக்கிறது. அவர்கள் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் நெசவாளிகள் மத்தியில் கட்சியைக் கட்டுகிறார்கள். கட்சியைக் கட்டுகிறபோது அவர்கள் எனது அப்பாவுடம், "இந்தா ஆறுமுகம் இந்தப் புத்தகங்களையெல்லாம் படித்துப்பார்" என்று கொடுக்கிறார்கள். அவருக்கு படிக்கத் தெரியாது என்பதால் என்னிடம் கொடுத்த படிக்கச் சொல்வார். எங்க அப்பாவுக்கு நான் படித்து

சொன்னதன் வாயிலாகப் பத்து வயதிற்குள் எனக்கு மார்க்சியம் அறிமுகம் ஆனது.

உங்கள் படைப்பு முதன் முதலில் எதில் எப்போது வெளிவந்தது?

பள்ளிக்கூடத்து மலரில்தான். முதன் முதலா எழுதின கவிதை அது. 5-ஆவது படிக்கும்போது ஒரு பெண்ணுக்கு அழுதின லவ் லட்டர். ஹைக்கூ மாதிர்.

“அன்னபூரணி என்னப் பாரடி சத்தம் போடாமல் ஒரு முததம் தாயேன்டி”

என்பது பேர்ன்றது அது. ஆனால் சத்தம் போட்டு ஊரைக்கூட்டி நம்ம எலும்பை உடைச்சிட்டாங்க. இன்னைக்கு அவ பாட்டி ஆயிட்டா.

‘தாமரை’ இதழ்தான் என்னை ‘சேலம் தமிழ்நாடன்’ ஆக்கியது. பிறகு சேலம் தமிழ்நாடன் என்பதே எனது முழு முகவரி ஆகிவிட்டது. 1943-ல் நான் பிறந்தேன். 1965-இல் அதாவது 22 வயதில் மார்க்சிய ஈடுபாட்டில் பெரிய கட்டுரைகள் எழுத ஆரம்பித்து விட்டேன்.

தமிழ்நாடன் என்பது உங்கள் இயற்பெயரா?

என்னோட இயற்பெயரை 9-ஆவது படிக்கும் போதே மாத்திக்கிட்டேன். பெயரை மாத்தனும்னா பள்ளிக் கூடத்தில் அப்பா வந்து கையெழுத்து போட வேண்டும். நான் பெயர் மாத்திக்கனும்னு சொன்னதும் ‘சரி’ன்னுட்டு வந்தவர்; அங்கே வந்ததும் ‘வேண்டாம்னு’ அழுதுகிட்டு நின்றார். “பையன் நான் சொல்றது எதுவும் கேட்கறதே இல்லை. நம்ம நாட்டு பையன் மாதிரி நடந்துக்க மாட்டேன்கிறான். இந்தியாவை விட்டு ஓடிப் போயிருவா னோன்னு பயமா இருக்கு” என்று தலைமை ஆசிரியர் கிட்ட சொன்னார். ஏனென்றால் எட்டாவது படிக்கும் போதே ஞானஸ்தானம் வாங்கிக்கிட்டு ஜெர்மனுக்கு ஓடிப் போவறது என்கிற யோசனையில் இருந்தேன். கடவுளைத் தேடி சந்து பொந்து மலைக்கோயில்களுக்கெல் லாம் சின்ன வயசிலேயே போயிருக்கேன். சன்னியாசிகளோடு எல்லாம் ஓடிப்போயிருக்கேன். அதனால் தான் அவர் அப்படி மாற்றிச் சொன்னார். “இவன் எப்போ என்னவா ஆவான்னு தெரியாது. அதனால் நான் வெச்ச இந்த பேராவது மிச்சமா இருக்கட்டும். நான் கையெழுத்துப் போடமாட்டேன்னு” வந்துட்டார். அவருக்குக் கையெழுத்துப் போடக் கற்றுக் கொடுத்தே நான் தான்.

அப்போது நான் ஐந்தாம் வகுப்பு. தமிழ்நாடு முழுமைக்கும் என்னைத் தமிழ்நாடனாகத் தெரிந்தாலும் இன்றைக்கும் ‘சுப்பிரமணியன்’ என்கிற என் அப்பா வைத்த பெயரில் தான் பென்ஷன் வாங்குகிறேன்.

சின்ன வயதிலேயே பெயர் மாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் எப்படி வந்தது?

சின்ன வயதிலேயே நான் பெரிய வாசகன். வருஷத்துக்கு ஆயிரம் புத்தகமாவது படிப்பேன். திராவிடர் கழக அலுவலகத்தைத் தாண்டித்தான் நான் ஸ்கூலுக்கே போகனும். தி.க. அலுவலகத்தில் விடுதலை பேப்பர் வாங்கிப் போடுவாங்க. அங்கு இருக்கிறவர்கள் “அவன் கிட்ட முதல்ல

பேப்பரைக் கொடுங்க. அவன் படிச்சிட்டு ஸ்கூலுக்குப் போகட்டும்” என்று சொல்லி பேப்பரைத் தருவாங்க. ‘விடுதலை’ படிக்கிறபோது எனக்கு 9-10 வயது கூட இல்லை. இரண்டு, மூன்று வருடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குப் போறேன். தமிழ் இலக்கியம் படிக்கிறேன். எங்கோ ஓர் இடத்தில் ‘தமிழ்நாடன்’ என்கிற சொல் தட்டுப்படுகிறது. இதையே புனை பெயராக வைத்து எழுதலாம் என்று முடிவெடுத்து எழுதத் தொடங்கினேன். 9-ஆம் வகுப்பு படிக்கும்போதே முதல் கவிதை அச்சில் வருகிறது. எழுத்தாளர்களுக்கு, கவிஞர்களுக்கு முதல் படைப்பு வெளிவந்ததும் உடனே தன்னை ஒரு ஷேக்ஸ்பியராக நினைத்துக் கொள்வது வழக்கம்தானே? அப்படித்தான் நானும் புனைபெயர் வேண்டும் என்ற நினைத்தேன். ‘தமிழ்நாடன்’ என்று வைத்துக் கொண்டேன்.

பன்முகப்பட்ட ஆளுமை உடைய மனிதராக உங்களை அடையாளம் காண முடிகிறது. ஆசிரியர் பணியை எப்படித் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள்.

1959-60 ஓராண்டு கல்லூரியில் படித்தேன். பின்பு வேளாண் துறையில் ஓர் ஆண்டு வேலை செய்தேன். அது பிடிக்காமல் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு விண்ணப்பம் போட்டேன். இடம் கிடைத்தது. பின்னர்க் கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்களுக்குள் போக விரும்பியபோது, அதற்குள் தமிழகம் அறிந்த முகமாக ஆயிட்டேன். பல்கலைக் கழகங்கள் உட்பட பல இடங்களில் நான் மார்க்சியவாதிகள் என்பதால் வேலை கொடுக்க மறுத்தார்கள்.

தமிழ் பல்கலைக் கழகம் தொடங்குகிற போது, இவ்வளவு தகுதி வைத்திருக்கிறாரே இவருக்கு வேலை போட்டு கொடுத்திலாமா என்று எம்.ஜி.ஆர் கேட்ட போது, “இவரால் கட்சிக்கும் நன்மையில்லை, சுவர்ண் மெண்டுக்கும் நன்மையில்லை, காசுக்கும் நன்மையில்லை” என்று தற்போதைய அரசில் பொருப்பில் இருக்கக்கூடிய தலைவர் ஒருவர் அப்போது சொன்னாராம்.

புதுச்சேரிப் பல்கலைக் கழகத்தில் விண்ணப்பித்த போது கூட இதே காரணத்திற்காக என்னை நிராகரித்தார்கள்.

பெரியார் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பித்தபோது முதல் சின்னிகேட் உறுப்பினராக எனது பெயர்தான் கோப்பில் இருந்திருக்கிறது. “அவர் எதிர் கட்சிக்கார ராச்சே” என்று அப்போதைய கல்வி அமைச்சரிடம் ஒருவர் சொல்லி யிருக்கிறார். நான் இந்திரா 75 புத்தகம் எழுதியதன் பலன் அது. அமைச்சர் தொடர்ந்து “என்னப்பா தமிழுக்காக இவ்வளவு செய்திருக்கிறாரே” என்று கேட்டதற்கு. “ஜெயலலிதாவிற்கு டாக்டர் பட்டம் தரவேண்டும் என்று பேரவையில் கோரிக்கை வைத்தாரே ஒரு எம்.எல்.ஏ. அவரும் இவரும் நண்பர்கள்” என்றாராம். ஆனால் அது பொய்.

இப்படிப் பல்வேறு வாய்ப்புகள் தட்டிப் போனாலும், கல்லூரிப் பேராசிரியர் பதவி கிடைக்கவில்லை என்பதில் குறையோ, வருத்தமோ எனக்கில்லை.

மார்க்சிய, திராவிடக் கருத்தியலுடன் வர்ந்துள்ளீர்கள், தலித்தியம் சார்ந்து

“ இவரால் கட்சிக்கும் நன்மையில்லை, சுவர்ண்மெண்டுக்கும் நன்மையில்லை, காசுக்கும் நன்மையில்லை என்று தற்போதைய அரசில் பொருப்பில் இருக்கக்கூடிய தலைவர் ஒருவர் அப்போது சொன்னாராம் ”

இயங்கக் கூடிய, தலித் எழுத்தாளர் கள் இன்று பெரியார் மீது வைக்கக்கூடிய விவாதங்கள் பற்றி...

காலத்தைப் பின்னோக்கி விமர்சிப்பது என்பது அதை இலக்கணப்படுத்துபவர்களிடம் உள்ள சிக்கல். நேற்றைய வரலாறு இன்றைக்கு வழிகாட்டலாம். ஆனால் இன்றைக்கு இலக்கணம் ஆகிவிட முடியாது. அதுவே ஓர் ஆறோ, உயிருள்ள ஜீவனோ, ஒரு கலைப்படைப்போ, ஏற்கெனவே உள்ள இலக்கணங்களை மீறி மீறி உடைத்துக் கொண்டுதான் வெளிப்படும். அதுதான் புதுமை. அது தான் படைப்பு. அதுபோல் மக்கள் வாழ்க்கையும் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட வழிகளை மீறித் தான் இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் மார்க்ஸியத்தில் என்ன நடக்கிறது என்றால், வரலாற்றைச் சுருக்கி ஒரு கோட்பாட்டை உருவாக்கி, அந்தக் கோட்பாடு நாளைக்கும் ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். வரலாற்றை அறிவியல் படுத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். என்ன விபரீதம் என்று சொன்னால், நேற்றைய வாழ்வு இன்றைக்கு உதவலாம். ஆனால் நாளைக்கு உத்ரவாதம் இல்லை.

தத்துவங்கள் உருவாகிறபோது, ரொம்ப அபூர்வமாகவும், அற்புதமானக் கோட்பாடுகளாகவும் இருக்கிறது. அந்தக் காலக்கட்டத்தைச் சார்ந்து தான் அதை உணர வேண்டுமே தவிர, அன்றைக்கு பெரியார் சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு இன்றைக்குத் தலித் நண்பர்கள் பேசுவது சரியா என்பதை அவர்களே யோசிக்க வேண்டும். தொடர்ச்சியான மனித வாழ்க்கையில் பெரியார் ஒரு சின்ன வெளிச்சம் அவ்வளவுதான். அதற்கு மேல் நம்மால் வாழமுடியும், புதுமைகளைக் கண்டெடுக்க முடியும் என்றால் அது நம்முடைய வேலை. அவர் காலத்தில் அவரால் முடிந்ததை அவர் செய்தார்.

எங்க அப்பனுக்கு மூக்கு கோணையாக இருந்தது என்று சொல்வதால் யாருக்கு லாபம்? அவருக்கு மூக்கு அப்படி இருந்தாலும் நீ நன்றாகப் பிறந்து இருக்கிறாய் இல்லையா? பெரியாரே குற்றவாளியாக இருக்கட்டும். அந்தப் பாரம்பரியத்தில் வந்த நீ தானே இப்படிப் புதுமையாகச் சிந்திக்கிறாய்?

□ பெரியாரை ஒத்துக்கொள்ளும் நீங்கள் திராவிடத்தை ஏற்றுக் கொள்வதில் தயக்கம் காட்டுகிறீர்களா?

திராவிடத்தின் மீது உடன்பாடு உண்டு. ஆனால் திராவிடக் கட்சிகளின் மீது உடன்பாடு இல்லை. எந்தத் திராவிடக் கட்சியும் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளாது; சேர்த்துக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள். சுய சிந்தனை உள்ள ஒருவனை எந்தக் கட்சியும், எந்த இயக்கமும், எந்தச் சாதியும் ஒத்துக் கொள்ளாது. பெரியாரியமும், மார்க்சியமும் கலந்ததுதான் எனது வாழ்க்கை. பெரியாரியத்தின் நடவடிக்கைகளில் முரண்பாடு இருக்கிறது. பெரியாரியத்தை இயக்கப்படுத்தி அதன்மூலம் வாழ்கிறவர்களுக்குத் தான் சிக்கல். எனக்கு அதுபோல் இல்லை. பெரியாரின் மக்கள் எழுச்சி, மக்கள் அறிவுள்ளவர்களாக ஆக வேண்டும் என்று சொன்னது. இதில்தான் எனக்கு உடன்பாடு.

நான் கடைசி மூச்சு வரை கடவுள் எதிர்பாளனாகவே இருப்பேன். கடைசி மூச்சு வரை வெகுஜனமக்கள் கலை இலக்கியம் அல்லது நலம் இதைப்பற்றிப் பேசவேன். கடவுள் இல்லை என்பதை எப்போதும் சொல்வேன். அதைப்போல், மார்க்ஸியம் என்பதில் இரண்டாவது சுருத்தே கிடையாது. உடல் உழைப்பாக இருந்தாலும் சரி, அறிவு உழைப்பாக இருந்தாலும் சரி, உழைப்பு இல்லை

யென்றால் மனிதன் சலுகைப்பட முடியாது. மக்கள் சமூகம் இருக்க முடியாது. உலகம் இயங்க முடியாது. இதை மறுத்தோ அல்லது இதற்குப் புறம்பாகவோ என்னிடம் வேறு ஒரு கோட்பாடு இல்லை. ஆனால் இந்தச் சமூகப் படிநிலையில் சிலபல மக்களின் ஆதிக்கம் அல்லது முழுக்க முத்தலாளித்தனமான ஆதிக்கத்தை என்னால் ஏற்றக் கொள்ள முடியவில்லை.

பெரியாரைப் படிக்கிற காலங்களிலேயே நான் புத்தரையும் நிறைய படித்தேன். மார்க்ஸியம் படிக்கிற போது மார்க்ஸிய சித்தாந்தங்களையொட்டி உலகிலுள்ள வாதங்கள் அனைத்தையும் படித்தேன். இதையெல்லாம் படிக்கிறபோது வயது 15தைக் கூடத் தாண்டவில்லை. இவைகளையெல்லாம் சார்ந்து தான் எனது இலக்கியங்கள் வளர்ந்துள்ளன. எனது அரசியல் அனுபவம் வளர்ந்துள்ளது.

□ திராவிடம் என்கிற கோட்பாட்டோடு உங்களுக்கு எந்த விதமான முரண்பாடும் இல்லையா?

திராவிடம் என்கிற கோட்பாடு மிக விரிவானது. அது திராவிடப் பண்பாடு சார்ந்தது. திராவிட மக்களைச் சார்ந்தது. ஆட்சிகளில் நான்கு மாநிலங்களைச் சார்ந்தது. திராவிடத்தின் பழம் பண்பாட்டுக் கோட்பாடு என்பது சிந்து சமவெளியில் இருந்து லெமூரியா வரைக்கும்

மத அடிப்படைவாதம் போல, எப்போதும் மொழி அடிப்படைவாதமும் மொழியை வளர்க்காது. திராவிட இயக்கம் செய்த ஒரு தவறு மொழி அடிப்படைவாதம் பேசியதுதான்

வருவது. அதில் நல்லதும் பொல்லாததும் ஏராளம். திராவிட மொழிகள் என்பது இன்னொரு Concept. பெரியார் சொன்னதற்குப் பிறகு சிந்து சமவெளியும் வேண்டாம், மத்திய இந்தியாவும் வேண்டாம், திராவிடம் என்பது இந்த நான்கு மாநிலங்கள் தான், "வடவேங்கடம் தென்குமரி" என்று தமிழ் நாட்டிற்குச் சொன்னதைத் திராவிட நாட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்டு பேசினார்கள். இப்படித் திராவிடம் என்கிற சொல் விரிவான விவாதத்திற்கு உரியது

□ 'திராவிடம்' என்கிற அரசியல் சார்ந்த சொல்லாடல் தமிழ் இலக்கியத்தைக் கையில் எடுத்தது. ஆனால் அதை ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் வளர்த்து எடுக்கவில்லையே.

மத அடிப்படைவாதம் போல, எப்போதும் மொழி அடிப்படைவாதமும் மொழியை வளர்க்காது. திராவிட இயக்கம் செய்த ஒரு தவறு மொழி அடிப்படைவாதம் பேசியதுதான். அதில் சரியாக இருந்தவர் பெரியார் அதனால்தான் காட்டுமிராண்டித் தமிழ் என்றார், பிள்ளையாரைப் போட்டு உடைத்த பெரியார். தமிழ் இலக்கணத்தைப் போட்டு உடைத்திருந்தால் உலக இலக்கியத்தில் நாம் எங்கோ போயிருப்போம்.

திராவிடக் கட்சிகள் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பிரச்சாரத்திற்குக் கையில் எடுத்துக்கொண்டன. ஆனால் தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்த்தெடுத்ததனவா என்றால் இல்லை. மொழி வேறு. அதனால் உருப்பெறும் படைப்புக் கலையான இலக்கியம் வேறு. இரண்டும் ஒன்று எனும்

இந்தியாவைப் பரதன் ஆண்டான் என்பது, இராமன் ஆண்டான் என்பது எப்படி கட்டுக்கதையோ அதைப்போல இந்தியாவை இந்துக்கள் ஆண்டார்கள் என்பதும் கட்டுக்கதை.

தோற்றம் கொண்டது. ஆனால் அவருக்குப்பின் அவரது வாரிசுகளினாலேயே இந்தியா பலநூறு துண்டுகளாயிற்று.

இந்திய வரலாற்றில் இந்து அரசர்கள் ஆண்ட காலம் சொற்பம். கிருஷ்ணதேவராயர், சிவாஜி வம்சத்தினர் ஆண்டதெல்லாம் சில நூறு ஆண்டுகள்.

ஆங்கிலேயர் வந்த பிறகு மீண்டும் ஒரு இந்தியத் தோற்றம் அது இப்போதுள்ள இந்தியாவாக இல்லை. 1857 எழுச்சியினால் இந்திய மண்ணில் பிரிட்டிஷ் ராஜ்யம் விரிவாக்கப்

படுவது ஒரு கட்டுக்குள் வந்தது. இந்தியா இந்துமதத்திற்கு மட்டும் உரிமைப்பட்டது என்பது வரலாற்றுப் பிழை. இந்துமதம் இந்தியாவில் வாழ்ந்த அனைத்து மக்களையும் இந்தியர்களாகக் கருதியதில்லை. பலரை மிலேச்சர்கள் என்ற புறக்கணித்தது. மக்கள்தான் ராஜ்யம். அனைத்து மக்களையும் சமமாகப் பாவிக்காத இந்து மதம் மக்கள் ராஜ்யம் நடத்தி இருக்க முடியுமா?

படுவது ஒரு கட்டுக்குள் வந்தது.

இந்தியா இந்துமதத்திற்கு மட்டும் உரிமைப்பட்டது என்பது வரலாற்றுப் பிழை.

இந்துமதம் இந்தியாவில் வாழ்ந்த அனைத்து மக்களையும் இந்தியர்களாகக் கருதியதில்லை. பலரை மிலேச்சர்கள் என்ற புறக்கணித்தது. மக்கள்தான் ராஜ்யம். அனைத்து மக்களையும் சமமாகப் பாவிக்காத இந்து மதம் மக்கள் ராஜ்யம் நடத்தி இருக்க முடியுமா?

இந்து மதத்திற்கு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் வட்சம் கதைகள் - அகிலொன்று பழம் இந்து ராஜ்யம்.

பரதகண்டம் பரத மகாராஜா. அது கற்பனை ராஜ்யம். கற்பனை ஆட்சி, அதை மீண்டும் கொண்டு வருவதே இன்றைய இந்து மதத்தின் இலட்சியம்.

கீதை ஒரு கட்டுக்கதை என்றால் பைபிளும் ஒரு கட்டுக்கதைதானே?

ஆமாம். பைபிளை ஒரு கட்டுக்கதை என்று அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டதால் தானே புதிய ஏற்பாடு வருகிறது. 'சொல்லப்படாத பைபிள்' என்று ஒன்று இருக்கிறது. இது பற்றிப் பலருக்குத் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. நான் சொல்ல வருவது என்னவென்றால் இந்து மதத்திற்கு என்று அடிப்படையான ஒரு நூல் இல்லை. அடிப்படை மதநூல் என்று ஒன்று இருக்குமேயானால் அது இந்து என்று சொல்லப்படுகின்ற எல்லோராலும் போற்றப்பட வேண்டும். இன்று பறையனும், சக்கிலியனும் இந்து மதம் சொல்கின்ற வேதத்தைக் கேட்கலாம். பிராமணனைப் போல ஒத முடியாது. ஒரு இந்தியன் கிருத்துவனாகவோ, முஸ்லிமாகவோ மதம் மாறலாம். ஆனால் தமிழ்நாடன் என்கிற சூத்திரன் பிராமணன் ஆக முடியாது.

இந்தியாவை இந்துக்கள் ஆண்டதில்லை என்று கூறுகிறீர்கள். தமிழ்நாட்டை தமிழர்கள் ஆண்டதும் சொற்பம் தானே?

தமிழ்நாடு ஒரே ஆட்சி அலகாக ஒருபோதும் இருந்தது இல்லை. பரந்த, இந்த நிலம் முழுவதற்கும் மன்னன் ஒருவனே என்ற வரலாறும் இல்லை. பேரரசன் ராசேந்திர சோழன் மட்டும் தனிப்பெருமை ஏற்பவன். வெள்ளையர்

இந்த மறு எழுத்து என்பது இழந்து போன ஒரு சமூகத்தை மீட்டெடுக்க உதவியது. மீட்டெடுத்தது. ஆனாலும் புதுமையைக் கொண்டுவரத் தவறிவிட்டது.

புதிராவிடக் கருத்தியலைப்போல மற்றொரு விதமான மீட்டெடுத்தல்தானே, இந்தியாவை இந்து நாடாகக் காட்டுவதும், இந்தியவை இந்துக்களே ஆள வேண்டும் என்பதும்.

இந்து மதம் என்பது அனைத்து இந்தியர்களின் மதம் இல்லை. நான் சூத்திரன் என்றால் என்னை இந்துவாகப் பிராமணிய மதம் ஏற்றுக் கொள்கிறதா? வரலாற்றைப் பார்த்தோமானால் இந்தியாவை இந்துக்களே ஆண்டதாக வரலாறு இல்லை. குஷானர்கள் ஆண்டிருக்கிறார்கள். குஷானர்கள் இந்துக்களே இல்லை. மௌரியர்கள் ஆண்டிருக்கிறார்கள். மௌரியர்கள் இந்துக்களே இல்லை. இஸ்லாமியர்கள், கிறித்துவர்கள் ஆண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இந்துக்கள் இல்லை. இந்தியாவை பரதன் ஆண்டான் என்பது, இராமன் ஆண்டான் என்பது எப்படி கட்டுக்கதையோ அதைப்போல இந்தியாவை இந்துக்கள் ஆண்டார்கள் என்பதும் கட்டுக்கதை. இந்து மதத்திற்கான அடிப்படையான நூல் என்று எதுவும் கிடையாது. கிறித்துவத்திற்குப் பைபிளைப் போல இஸ்லாமிற்கு குரானைப்போல, இந்து மதத்திற்குக் கீதை என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடும். கீதை ஒரு இடைச் செருகலே தவிர மதநூல் அல்ல. கீதை இதிகாசத்தில் சேர்க்கப்பட்ட கட்டுக் கதை. அதனால் தான் அது மூன்றாவது கை மாதிரி உதிரியாகத் தொங்குகிறது.

இந்தியாவை இந்துக்களே ஆண்டனர் என்பதற்கு அசோகரை முன்நிறுத்துகின்றனர். அசோகர் பெளத்தர்.

அக்பர் காலத்தில்தான் இன்றைய அரசியல் இந்தியா

இந்தியாவை ஆண்டவர்கள் பட்டியல்

ஆண்டவர்கள்	காலம்
மௌரியர்	கி.மு. 322-185
குஷானர்	கி.பி.20-225
குப்தர்	கி.பி. 320-606
துருக்கியர்	580-640, 712 1206-1526
முகலாயர்	1526- 1857
ஆங்கிலேயர்	1857 - 1947

ஆட்சியில் கூடத் தமிழ்நாட்டுச் சமஸ்தானங்கள் சில தனியாட்சி நடத்தின.

பிற்காலச் சோழப் பேரரசிற்குப் பின்னால் தமிழ்நாடு இன்றுள்ள நிலப்பரப்பு அளவுக்கு எந்தத் தமிழ் மன்னராலும் ஆளப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டின் வடக்கு, வடகிழக்குப் பகுதிகளில் தொடர்ச்சியான தமிழர் ஆட்சி இல்லை. தாமதம் தமிழ்நாடு என்று இலக்கிய வழி அறிவித்துக் கொள்ளும் மதுரை மண்ணும், தஞ்சை பூமியும் கூட வடவர்க்கு உட்பட்டன. மதுரையும் தஞ்சையும் உள்நாட்டுத் தலைநகர்கள். எனினும் இவையும் அயலவர்க்கு அடிமைப்பட்டது வரலாற்று அவலம்.

கடந்த ஆயிரம் வருடத் தமிழர் வரலாற்றில் தமிழ்நாட்டு அரியணையில் மின்னும் தமிழ் முகங்கள் மிகச் சொற்பம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழகத்தை ஆண்டவர்களில் சிலர் தமிழ்நாட்டுக்கு அப்பால் வாழ்ந்தவர்கள். சிலர் தாய்மொழி தமிழ் அல்ல. சிலரது பிறப்பிடம் தமிழ்நாடு அல்ல.

நிர்வாகம், சட்டம் ஒழுங்கு, நீதி இம்மூன்றும் ஆட்சியின் அடிப்படைகள். கடந்த ஐம்பது ஆண்டு காலத்தில் ஒரு சட்டமன்ற பருவ காலம் கூட இத்துறைத் தலைவர்கள், ஒரு சேர தாய்மொழித் தமிழர்களாய் அமைந்தது இல்லை.

□ உங்களுடைய கம்யூனிச ஈடுபாட்டையும் வானம்பாடித் தொடர்பையும் பொருத்திப் பார்க்க முடியுமா?

வானம்பாடியில் இயங்கிய பலபேர் மார்க்சிய ஈடுபாடு உடையவர்கள் தான். மூத்த வானம்பாடிகளான ஞானி, ஆதி ஆகியோர் வானம்பாடிக்கு முன்னர் “புதிய தலை முறை” என்று பத்திரிகை நடத்தியவர்கள். அவர்களுடன் இருந்த ஜீவஒளி, சந்தரம் போன்றவர்கள் எம்.எல். பாதை சரியானது என்று எற்றுக் கொண்டவர்கள். அதற்குப் பிறகு. சி.பி.எம்., சி.பி.ஐ. போன்றவற்றில் இருந்தவர்களும் வானம்பாடியில் இருந்தார்கள். வானம்பாடி கவிதை இயக்கமும் மக்களுக்கான ஓர் இலக்கிய இயக்கம்தான் அது. என்னிடம் இருந்ததை ஈர்ப்பும் சரியாக இருந்தன. நான் வானம்பாடி ஆனேன்.

□ அந்தக் காலக் கட்டத்திலேயே ஒரு குழு மிகத் தீவிரமாக அழித்தொழிப்பு வேலைகளில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், அழித்தொழிப்பு என்பதை மாவோவோ அல்லது மார்க்ஸோ ஏற்றுக்கொண்டார் களா?

அழித்தொழிப்பு என்பது “முதலில் மக்கள் விரோதியைப் பொது எதிரியை அடையாளம் காண்பது; பிறகு உட்குழுவில் வைத்து விவாதிப்பது வெளிப்படுத்து வது; ஜனநாயக முறைப்படி அவனைக் குற்றவாளியா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிப்பது; அதை வெளிப் படுத்துவது; அதற்குப் பிறகுதான் அழித்தொழிப்பு” என நான் படித்திருக்கிறேன். எவனையாவது அழிப்பது என்பது இப்போது புரட்சி என்பது போல் ஆகிவிட்டது. புரட்சி என்பது ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் இயங்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் தெரிந்து செய்யவேண்டும் என்று மாவோ. உட்பட சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன செய்கிறார்கள்? பொது எதிரியை அடையாளப் படுத்தாமல் மேல்மட்டத் தலைவர்கள் முடிவு எடுக்கிறார்கள், இவர்கள் மறைந்திருந்து தாக்குகிறார்கள். இதில் என்ன கோளாறு என்றால், இந்தச் சிந்தனையை வடிவமைப்பவர்களும் செயல் வீரர்களும், ஒருவருக் கொருவர் பார்த்தே இருக்கமாட்டார்கள். சிந்தனையை வடிவமைப்பவர்கள் தலைவர்களாக எங்கேயாவது சுகமாக இருப்பார்கள். களத்தில் தலைமறைவாக இருப்பவர்கள் நல்ல தண்ணீர் கூடக் கிடைக்காமல் தினம் தினம் செத்துச் செத்து வாழ்வார்கள்.

□ கவிஞராக, படைப்பாளியாக உருவான நீங்கள் மொழிபெயர்ப்பாளராக எப்போது மாறினீர்கள். கம்யூனிச ஈடுபாடுதான் உங்களை மொழிபெயர்ப்பாளராக ஆக்கியதா?

நான் சிறுவயது முதலே மொழிபெயர்த்து வருகிறேன். முதலில் என்னை மொழிபெயர்ப்பாளனாகப் பார்த்ததும் கம்யூனிச இதழ்கள் தான். மார்க்ஸியம் சார்ந்த கவிதை களை நிறைய மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். 1970களுக்கு முன்பு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்து மாணவர்கள் வருவார்கள். இரண்டு வரியை மொழி பெயர்த்துக் கொடுக்கச் சொல்லி, அதை எங்கே யாவது சுவரில் எழுதிவைத்துவிட்டு உதை வாங்கியிருக்கிறார்கள். மொழிபெயர்ப்பில் பெரிய அத்தாரிட்டி என்றோ, அல்லது கம்யூனிசத்தில் பெரிய அத்தாரிட்டி என்றோ அவர்கள் வருவதில்லை. ஓரளவிற்கு கம்யூனிசம் அறிந்தவன், தமிழில் மொழி பெயர்க்கக் கூடியவன் என்ப தால் வருவார்கள். 1971-72 களில் மாவோ என்று சொன் னால் முதுகெலும்பை முறிப்பார்கள். அப்படி ஒரு சிலக்கலான நேரத்தில் மாவோ கவிதைகளை மொழி பெயர்த்திருக்கிறேன். அப்போது, இங்கே சேலத்தில் அனந்தபலப் என்று ஒரு கல்வி அதிகாரி. திரு. E.M.S. நம்பூதிரிபாட் அவர்களின் நண்பர் அவர். காந்தியவாதி போல் எப்போதும் வேட்டி சட்டையில்தான் இருப்பார். நானும் அவரும் நண்பர்களான பிறகு தினமும் மாலையில் சந்திப்போம். அவரிடம் மாவோ பற்றிய புத்தகங்கள் வேண்டும் என்று கேட்டேன். அவர் நம்பூதிரிபாட்டைப் பார்க்கச் சொல்லி கடிதம் கொடுத்து அனுப்பினார். அப்போது நம்பூதிரிபாட் முதலமைச்சராக இருந்தார். ஒரு வெள்ளைத்தாளில் தமிழ்நாடன் என்று மட்டும் எழுதிக்கொடுத்து அனுப்பினேன். அவர் என்னை வரச் சொல்லி, அவரது நூலகத்தைத் திறந்துவிட்டு “என்ன வேண்டுமோ எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் தோழர்” என்றார், மாவோவின் கவிதைப் புத்தகங்களைத் தேடிப்பார்த்தேன். கிடைக்க வில்லை. அதற்குப் பிறகு இரண்டாண்டுகள் கழித்து ஒரு நாள் நானும் எனது மனைவியும் ரயிலில் இராமேஸ்வரம் போய்க்கொண்டு இருந்தோம். ‘மாவோ’ என்று கொட்டை எழுத்தில் போட்ட புத்தகமொன்றை ஒரு பையனும் பெண்ணும் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டு பேருமே பிரெஞ்சுக்காரர்கள். புத்தகமும் பிரெஞ்சில் இருந்தது. மானாமதுரை தாண்டும் போது எனக்கு ஆர்வம் தாளாமல் அவர்களிடம் அதைப் பார்க்கக் கேட்டேன். அந்தப் பையன், “நான் படித்து விட்டேன் நீங்களே வைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று என்னிடம் அந்தப் புத்தகத்தைக் கொடுத்தான். பிரெஞ்சில் இருந்த தால் என்னால் அதை மொழிபெயர்க்க இயலவில்லை. மாவோவுடைய ஏனான் உரைகளை மொழி பெயர்த்திருக் கிறேன். ‘மெயின் கேம்ப் மொழி பெயர்த்துப் பார்த்தேன். அப்போதுதான் தெரிந்தது இவன் நமக்கான ஆளில்லை என்று ஆரியனுக்கான ஆள் என்று சொல்லி விட்டு விட்டேன். மனுதர்மத்தை ஏன் மொழி பெயர்த்தேன் என்றால் அது திராவிடனை அடக்கி ஆளுகிற, மலினப் படுத்துகிற புத்தகம். நாம் எவ்வாறு அடக்கி ஆளப்படுகிறோம் என்பது மக்களுக்குத் தெரியவேண்டும். அதனால் தான் மொழிபெயர்த்தேன். இன்றைக்கும் நம்மை ஆள்கின்ற IPC, ICP இரண்டுமே மனுதர்மமும், அர்த்தசாஸ்திரமும் தான். பத்திபத்தியாக இதை எடுத்துக் காட்டமுடியும்.

□ அவசரநிலைக் காலத்தில் ‘இந்திரா இந்தியா’ எழுதியதின் நோக்கம் என்ன? அவசர நிலைக்காலத்தை இந்தியாவில் சோசலிசம் உருவாகும் காலமாக கருதினீர்களா?

டெல்லியில் சோவியத் நாட்டைச் சார்ந்த வழக்கறிஞர் சிலர் வந்து தங்கி Indian constitutionஐ, “Indian Socialist Democratic

Republic" என்று மாற்றி எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டது டெல்லி போனேன். எனக்கு வியப்பு. அந்தச் சோவியத் நாட்டு அறிஞர்கள் இந்திய நாடு சோஷலிச நாடாக மாறிவிடும் என்று நம்பினார்கள். அந்த நம்பிக்கையில் தான், நானும் "இந்தியா '75" எழுதினேன். ஆனால், இந்த அம்மா "இந்த நாட்டை தனது சொந்த நாடாக மாற்ற முயற்சிப்பார்கள்" என்று நான் நினைக்கவில்லை. நானேதான், பின்னாளில் "நகத்தை வெட்டுகிற சாக்கில் விரலையே வெட்டிவிட்ட செவிலித் தாய்" என்று எழுதினேன்.

□ வரலாற்று, மானிடவியல் ஆய்வாளராக நிறைய செய்திருக்கிறீர்கள். இலக்கியத்திலிருந்து இதற்கு எப்படி வந்தீர்கள்?

ஸ்ரீகாகுளம் போராட்டம் போல கேரளத்தில் புல் பள்ளியில் இருந்த காவல் நிலையத்தை அங்கே இருக்கக்கூடிய M.L. தோழர்கள் தகர்த்து விடுகின்றனர். அப்போ, தமிழ்நாட்டுத் தோழர்கள் என்ன பண்ணாங்கன்னா, அங்கங்கச் சுவர்களில் என்னோட 'மண்ணின் மாண்பு' நூலில் இருந்து சில கவிதை வரிகளைச் சுவரோகம் போல எடுத்து எழுதிட்டாங்க. இதை

எழுதினதால், போலீஸ் காரங்க, அந்த பாலக் காடு முதல் தருமபுரிப் பாலக்கோடு வரை உள்ள ஆட்களை ரவுண்டப் பண்ணிட்டாங்க. அதில் நானும் ஒருவன். "அட எனக்கு ஒருத்தனையும் தெரியாதுன்னு" சொன்னா ஒத்துக்கமாட்டேன் என்கிறான். எப்படி உன் கவிதை அங்கே போனது? என்கிறான். நிறைய பிரச்சனைகள். அப்போதான் நானும் எனது நண்பர் ஒருவருமாகச் சேர்ந்து இலக்கியத்தில் இருந்து வெளியே போயிடுவோம்னு முடிவு செய்து வரலாற்று ஆய்வுக்கு வந்தோம். 1980-81-இல், வரலாற்றிலேயேயும் பெரிய அளவிற்குச் செய்வதா, சிறிய அளவிற்குச் செய்வதா என்று யோசித்து, நம் மக்கள் நம் மாவட்டம் என்று முடிவு செய்து கொங்கு மண்டல, நாலைந்து மாவட்டங்களைப் பற்றி நிறைய செய்தோம். Local History என்பதை ஓர் ஆய்வுக் கூறாக நிறுவி குறைந்தபட்சம் 10, 15 நல்ல புத்தகங்கள் எழுதினோம். உண்மையில் இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய மாவட்டங்களிலேயே சேலம் மாவட்டத்திற்கு ஒரு நல்ல கலைக்களஞ்சியம் வந்திருக்கு. வேறு எந்த மாவட்டத்திற்கும் அப்படி கிடையாது. பிறகு சேலம் மாவட்டத்தைப் பற்றி என்னுடைய தொகுதியாய் மூன்று நூல் வந்திருக்கிறது. சேலம், நாமக்கல் மாவட்டம் பற்றிய கல்வெட்டெல்லாம் தனியா தொகுத்திருக்கிறோம்.

□ மார்க்சிஸ்ட்டா இருக்கத் தாக்குபிடிக்காம வரலாற்றுத் துறைக்கு வந்தீர்கள் என்று சொல்லலாமா?

ஆமாம். வரலாற்றுத் துறைக்கு வந்தா சும்மா இருக்க முடியலை. அந்தக் கதை இன்னும் பெரிசு. மானிட ஆய்வுக்காக மலை மலையாகப் போகிறோம். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் வச்சாத்தி கேஸ், வச்சாத்தியில் Forest officers அந்த மலைவாழ் பெண்களைப் பாலியல் பலாத்காரம் செய்து விடுகிறார்கள். இது தொடர்பான பிரச்சனையில் முத்தரப்புக் கூட்டம் நடக்குது. ஒரு பக்கம் வனத்துறை அதிகாரிகள். இன்னொரு பக்கம் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், மறுபக்கம் மலைவாழ் மக்கள், சிலர் இந்தப் பக்கம் நாங்கள் ஆய்வாளர்கள், பேச்சு துவங்குவதற்கு முன்னால் வருவாய்த்துறை

அதிகாரிகள் எங்களிடம் கேட்டார்கள் "நீங்கள் யார் பக்கம்?", வருவாய்த் துறையில் நிறைய நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆய்வுக்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டால் உணவு முதல் வாகனம் வரை வசதி செய்து கொடுத்தவர்கள் தான். அதற்காக "மலைவாழ் பெண்களைக் கற்பழித்தது நியாயம்" என்று சொல்ல முடியுமா? "நாங்கள் மலைவாழ் மக்கள் பக்கம் தான் என்று சொன்னோம்." அப்படியானால் உங்களுடைய பேச முடியாது, நீங்கள் யார் பக்கம் என்பதை முடிவு செய்து கொண்டு உட்காருங்கள்" என்று அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். எப்படிச் சிக்கல் வருகிறது பாருங்கள். எந்த மக்களுடைய பண்பாட்டையும், வரலாற்றையும் ஆய்வு நடத்தப் போனோமோ, எந்த மக்களுக்காக அவர்களும் உதவினார்கள் அந்த மக்களுக்கு ஒரு பிரச்சனை என்று வருகிற போது அவர்களோடு இருக்காதே எங்களோடு இருக்கிறார்கள். இப்படி எங்கே போனாலும் என் நிழல் என்னோடேயே இருந்துக்கிட்டு இருக்கிறது. ஆனால் என் நிழலின் நிறம் சிகப்பாய் இருக்கிறது.

□ பாரதிதாசனுடைய 'குமரகுருபரன்' கண்டு பிடிப்பு முதல் பாரதி தாசன் விருது வரைக்கும் நடந்தவை என்ன?

பாரதிதாசனின் 'குமரகுருபரன்' நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியை பழைய புத்தகக் கடையில் இருந்து தான் கண்டு பிடித்தேன். பிறகு அதை வெளியிடுவதில் சிக்கல். திரு. மன்னர் மன்னன் கொஞ்சம் பொறுத்திருங்கள் என்று கூறி ஐந்து வருடங் களைக் கடத்திவிட்டார். காலியா சண்முக சுந்தரமோ மன்னர் மன்னனிடம் சென்று வெளியிடலாமா என்று கேட்கிறார். அப்போது அவர், "நீங்கள் வெளியிடாதீர்கள். தமிழ் நாடனின் வீராப்பு போல் இருந்தால் பதிப்புரிமை சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்" என்று சொன்னார். இந்த ஐந்து வருடத்தில் இடையில் பாடுந்தரின் மகன் திருமதி வசந்தா அவர்கள் களைப் பார்த்தேன். "ஒரே ஒரு பிரதிதான் எங்கிட்ட இருந்தது! அது

மனுதர்மத்தை ஏன் மொழி பெயர்த்தேன் என்றால் அது திராவிடனை அடக்கி ஆளுகிற, மலினப் படுத்துகிற புத்தகம். நாம் எவ்வாறு அடக்கி ஆளப்படுகிறோம் என்பது மக்களுக்கு தெரியவேண்டும். அதனால் தான் மொழிபெயர்த்தேன்.

உங்ககிட்ட எப்படி வந்தது?" என்று கேட்டார். "உங்ககிட்ட இருந்தது உங்க வீட்டுல இருக்கும்மா. இதை நான் வேற ஒரு இடத்தில் இருந்து கண்டுபிடித்தேன்" என்று சொல்லி விட்டு வந்தேன்.

1981-ல் பிரதியைக் கண்டுபிடித்தேன் 6, 7 வருடம் ஓடிப்போச்சு. இதை வெளியிட-தமிழக அரசிடம் நிதியுதவி கேட்டேன். ரூ. 10,000/- தருகிறோம், பிரதியைக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். புதுச்சேரி அரசிடம் கேட்டேன். அவர்களும் ரூ. 10,000/- தருகிறோம் பிரதியைக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்றார்கள். பாண்டிச் சேரிப் பல்கலைக் கழகத்தில் கேட்டால் எங்களிடம் பதிப்பகம் இல்லை என்றார்கள். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் கேட்டால் நிதி இல்லை என்றார்கள்.

சேலம் தமிழ்ச்சங்கத்திடம் பணம் கேட்டேன். தலைவர் அமைச்சர் ச. இராசாராம் ஆகட்டும் என்றார். செயலாளரோ பணம் இல்லை என்று கைவிடுத்தனர்.

இப்படியாக பல வருடம் கழித்த பிறகு முதல் பதிப்பை வெளியிட்டோம். அதற்குப் பிறகு நான்கு ஆண்டுகள் பெங்களூர் பல்கலைக்கழகத்தில் 'குமரகுருபரர்' பாட நூல் மாணவர்களுக்கு வைத்திருந்தார்கள்.

(தொடர்ச்சி அடுத்த இதழில்)

இருவேறு உலகங்கள்

□ த. பழமலய்

களவு செய்பவர்களுக்கு, அது,
'கவரிங்செயின்' என்றாலும் தண்டனைதான்.
மூன்று ஆண்டும், ஓர் ஆயிரமும்.
கையெழுத்துப் போடுபவர்களுக்கோ, அது,
பொய்க்கையெழுத்து என்றால்
ஒன்றோ இரண்டோ அறிவுரைகள்தாம்.
அது வேறு!
இது வேறு!

••

கைமலர் தாங்குவதற்கு

இறுதி வெற்றி-
வீரப்பனைப் பிடிப்பதுதான்.

தமிழக எல்லைக்குள் நுழையவிடாமல்
தடுத்திருக்கிறார்களாம்.
இது இடையில் வெற்றி!

'பத்துக்கோடி மீது அமர்ந்துள்ளவன்' தலைக்குப்
பலகோடி முன்பே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தேடுங்கள்! புதையல் எடுங்கள்!

'தேடுதல் வேட்டை' என்றால், இப்படித்
திரும்பிய பக்கமெல்லாம் படுகொலைகளா?
ஆண்களைச் சுட்டார்கள்
(என் கவுண்டர்கள் என்றால்,
எவ்வளவு பேரை வேண்டுமானாலும் சுடலாம்)
கற்பழிக்கப்படுவதோ கொல்லாமல் கொல்வது.
அது கொலையிலும் கொடியது!

அன்று வாச்சாத்தியில் அப்படி
இன்று கோபிநத்தத்தில் இப்படி:

'ஓரே நாளில் முப்பது நாய்கள் பலி'
ஓட ஓட விரட்டித் துப்பாக்கிச் சூடு!

காட்டுக்குள் கொண்டுபோய் விட்டாலும்
வீட்டுக்குள் வந்த நாய்கள்.
கால்நடைகளுக்கும் கதவுகளுக்கும்
காவலாய் இருந்த நாய்கள்.
உண்பதில் பங்கு வைப்பவர்களுக்கு
உயிரையும் கொடுக்கும் நாய்கள்.
அதிரடிப்படையினரைப் பார்த்துக்
குரைத்திருக்கக் கூடாது தான்!

நாய்களும் எதிரிகளா?
குரைப்பதற்குக் கொலைத் தண்டனையா?

ஆட்டையும் கோழியையும் அறுத்தார்கள்.
கிழங்குட்டைகளை, சிறுவர்களை அடித்தார்கள்
'இல்லாத பதற்றம்'
இப்போது உண்டாகிறது!

உரத்துக் குரைக்கின்றன என்று நாய்களை
அசைந்து எழுதுகின்றன என்று மரங்களை
சுமந்து செல்கின்றன என்று முகில்களை
விரித்துப் படக்கின்றன என்று மலைகளை
நாட்டைச் சிறையில் வைப்பவர்கள்,
காட்டையும் சிறையில் வைக்கிறார்கள்
நாட்டையும் காட்டையும் இழப்பவர்களுக்கு
நடுத்தெருவும் இருக்கமுடியாது நிற்பதற்கு!

இருக்க வேண்டுமா, அண்ணா,
இதையும் தாங்குவதற்கு ஓர் இதயம்?

பாதுகாப்பு

□ பாவண்ணன்

“வணக்கம் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். தீபிகா அனிமல்ஸ் கேர் அசோசியேஷன்ஸிலிருந்து பேசுகிறேன். என் பெயர் சதாசிவராவ். நீங்கள் ராவ் என்றே அழைக்கலாம் இரண்டு மிமிடங்களுக்கு முன்னால் நீங்கள் அனுப்பிய மின் அஞ்சலை இப்போதுதான் படித்தேன். உங்களைப்போன்ற பெரிய மனிதர்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதில் நாங்கள் அசோசியேஷன்ஸ் மிகவும் பெருமை கொள்கிறது.”

“இவ்வளவு சீக்கிரம் நீங்கள் தொடர்பு கொள்வீர்கள் என்று அதிர்பார்க்கவே இல்லை மிஸ்டர் ராவ். தொடர்புத் தளத்திலேயே இருந்தீர்களா?”

“ஆமாம் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். இருபத்தினாலு மணினேரமும் தொடர்புத் தளத்திலேயே இருப்போம். வாடிக்கையாளர்களின் தேவையை அறிந்து சேவை செய்வதில் தீபிகா அசோசியேஷன்ஸ் எப்போதுமே முன்னணியில் இருக்கும்.”

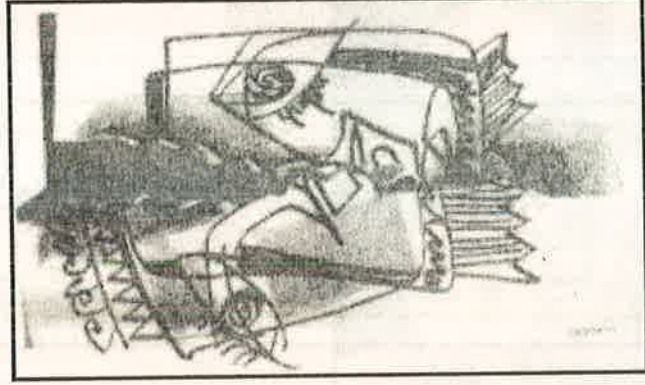
“கேட்கவே நிறைவாக இருக்கிறது. உங்கள்மீது உடனடியாக நம்பிக்கை நிறக்கும்வண்ணம் நேர்த்தியாகப் பேசுகிறீர்கள். பலர் மின் அஞ்சல் முகவரி என்று ஒன்றைக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் எத்தனை மடல்கள் அனுப்பினாலும் ஒருவரி பதில் இருக்காது. அழைப்பும் வராது. என் அனுபவத்தில் கசப்புகளே அதிகம். நீங்கள் வித்தியாசமானவராக இருக்கிறீர்கள்.”

“உங்கள் பாராட்டுக்கு மிகவும் நன்றி மிஸ்டர் ரங்கராஜ். வாடிக்கையாளர்கள் மனநிறைவில்தான் எங்கள் மகிழ்ச்சியே அடங்கியிருக்கிறது. செய்யும் சேவைக்கு நீங்கள் கட்டணம் செலுத்திவிடுவீர்கள் என்பது முக்கியமல்ல. இந்தச் சேவை மூலம் உங்களுக்கும் எங்களுக்குமான தொடர்பு நிரந்தரமான ஒன்றாக மாறவேண்டும். அதுதான் முக்கியம்.”

“உங்கள் வேகமும் ஆர்வமும் துடிப்பான பேச்சும் எப்படிப்பட்டவர்களையும் உங்களுடைய வாடிக்கைக்காரர்களாக மாற்றிவிடும் என்று நினைக்கிறேன். உங்கள் பேச்சு எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது.”

“மிகவும் நன்றி மிஸ்டர் ரங்கராஜ். மிகவும் நன்றி. இப்போது சொல்லுங்கள். எங்களிடமிருந்து எந்தவிதமான சேவையை நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?”

“எங்கள் குடும்பத்தில் நானும் என் மனைவியும் மகளும் மட்டும்தான்.

சின்னக் குடும்பம். ஆனால் இரண்டு நாய்கள் குழந்தைகளைப்போல எங்களிடம் செல்லமாக வளர்கின்றன.”

“நாய்கள் எப்போதுமே அப்படித்தான் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். அன்புக்கும் கொஞ்சதலுக்கும் சுட்டுப்பட்ட விலங்கு. இறைவனுடைய விலங்குப் படைப்புகளிலேயே முதல் மதிப்பெண்ணை நான் நாய்களுக்கே வழங்குவேன்.”

“என் மனத்திலும் அதே எண்ணம் முண்டு மிஸ்டர். ராவ். மனிதர்களிடம் நாய்கள் காட்டும் பிரியத்துக்கும் விசுவாசத்துக்கும் ஈடு இணையே இல்லை. பாசமே அற்றவனுக்குக் கூட இவை பாசத்தைக் கற்றுக் கொடுத்து விடக்கூடும்.”

“மிக அழகாகவும் பொருத்தமாகவும் சொல்கிறீர்கள் மிஸ்டர் ரங்கராஜ் சரியான சொற்களைக் கச்சிதமாகப் பயன்படுத்துகிறீர்கள். கேட்கக் கேட்கக் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கலாம்போல உள்ளது. இவற்றை எங்கே வாங்கினீர்கள்?”

“ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு நிறுவனத்தின் சார்பாகச் சென்றிருந்தேன். அங்கே எங்கள் நிறுவனக் கிளை மேலாளர் ஒருவர் அன்போடு இந்தக் குட்டிகளைப் பரிசாகக் கொடுத்தார். இப்போது இரண்டுமே அழகாக வளர்ந்து நிற்கின்றன.”

“பெயர் சூட்டியிருக்கிறீர்களா?”

“ஓ. ஒன்றின் பெயர் மாயா. மற்றொன்றின் பெயர் சாயா.”

“அழகான பெயர்கள் மிஸ்டர். ரங்கராஜ். நாக்குப் பழக்கத்துக்கும் வசதியான பெயர்களாக வைத்திருக்கிறீர்கள்.”

“எங்கள் மகளின் பெயரைவிட நாங்கள் இவற்றின் பெயர்களைத்தான் அதிக முறைகள் கூப்பிட்டிருப்போம். அவை எங்களோடு அந்த

அளவுக்கு ஒட்டிக்கொண்டு விட்டன.”

“அன்பைப் பொழிகிறவர்களிடம் தானே அன்பை எதிர்பார்ப்பவர்கள் ஒட்டுதலாக இருக்க முடியும்.”

“அந்த ஒட்டுதல்தான் இப்போது எங்களுக்குப் பிரச்சனையாகி விட்டது”

“என்ன மாதிரியான பிரச்சனை மிஸ்டர் ரங்கராஜ்? எங்களிடம் சொல்லுங்கள். எங்களால் முடிந்த அளவுக்கு நாங்கள் தீர்த்துவைக்கிறோம்.”

“நானைக்கு நாங்கள் குடும்பத்தோடு தில்லிக்குச் செல்லவேண்டியுள்ளது. ஒரு வாரம் அங்கே தங்கியிருக்கவேண்டி உள்ளது. நாய்களைத் தன்னந்தனியே எந்தப் பாதுகாப்பும் ஆதரவும் இல்லாமல் விட்டுச்செல்ல மனம் வரவில்லை.”

“அதற்குத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோமே மிஸ்டர் ரங்கராஜ். உங்கள் கவலைகளையெல்லாம் சுத்தமாகத் துடைத்தெறிந்துவிடுங்கள். மாயாவையும் சாயாவையும் பாதுகாப்பது எங்கள் கடமை மிஸ்டர் ரங்கராஜ். ஒரு வாரமல்ல, ஒரு மாதம் வேண்டுமானாலும் உலகம் முழுக்கச் சுற்றி விட்டு வாருங்கள். இரண்டையும் பாதுகாத்து உங்களிடம் திருப்பியளிக்கும் பொறுப்பை தீபிகா அசோசியேஷன்ஸ் ஏற்றுக்கொள்ளும், சரியான தானே”

“கேட்கும்போதே ஒரு பெரிய பாரம் மனத்தைவிட்டு இறங்கியதைப்போல உள்ளது மிஸ்டர் ராவ். கடந்த முறை என்ன நடந்தது தெரியுமா? அதைச் சொன்னால்தான் நான் இவற்றைப்பற்றி எந்த அளவு பதற்றப்படுகிறேன் என்பது புரியும்”

“சொல்லுங்கள் மிஸ்டர் ரங்கராஜ்”

“அவசர வேலையாக நாங்கள்

பிப்ரவரி - ஏப்ரல் 04

பாதுகாப்பு

படிப்பகம்

அனைவரும் மும்பை செல்லவேண்டியிருந்தது அப்போது. இரண்டு நாட்கள் பயணம். இரண்டு நாட்களுக்கும் தேவையான உணவுப் பொருள்களையெல்லாம் தயார் செய்து வைத்துவிட்டுத்தான் சென்றிருந்தோம். வேளைக்கு அவையாகவே சாப்பிட்டுவிடும் என்பது எங்கள் நம்பிக்கையாக இருந்தது. ஊரிலிருந்து திரும்பிவந்து பார்த்ததும் நாங்கள் அதிர்ச்சியில் மூழ்கிவிட்டோம். மாயாவும் சாயாவும் ஒருவாய்கூட உணவை உண்ணாமல் பட்டினியாகவே கிடந்தன. தயாரித்த உணவெல்லாம் அப்படி அப்படியே இருந்தன. பார்க்கப் பார்க்க எங்கள் நெஞ்சே வெடித்துவிடும்போல ஆயிற்று."

"சில வகை நாய்களுக்கு எப்போதும் மனிதத்துணை இருந்தபடியே இருக்கவேண்டும் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். மாயாவும் சாயாவும் அப்படிப்பட்டவையாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது."

"நாங்களும் அப்படித்தான் நினைத்தோம். அடுத்த முறையும் இதேபோல் வெளியூர் செல்ல வேண்டிய அவசியம் நேர்ந்தபோது சொந்த ஊரிலிருந்து தெரிந்த பெரியவர் ஒருவரை வரவைத்துப் பாதுகாப்புக்கும் வேளாவேளைக்கு உணவு கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்துவிட்டுச் சென்றோம்."

"நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டாரா அவர்?"

"அவரால் இவற்றுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைத்ததே தவிர இவற்றைச் சாப்பிடவைக்க அவருக்குத் தெரியவில்லை. பக்கத்திலேயே ஆளிருந்தும் மறுபடியும் அவை பசியும் பட்டினியுமாகவே கிடந்தன."

"விலங்குகளின் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்வது ஒரு கலை மிஸ்டர் ரங்கராஜ். சில சாதாரண மனிதர்களால் அப்படிப் புரிந்துகொள்வது சிரமம். நீங்கள் எந்தக் கவலையும் படாமல் நிம்மதியாகப் போய்வரலாம். எங்கள் நிறுவனத்தில் இந்தச் சேவையிலேயே பழகிய நிபுணர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருகூறையும் வராமல் நாங்கள் பார்த்துக்கொள்வோம். சரிதானே. இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நூற்றுக்கு நூறு சதம் நாங்கள் உறுதியளிக்கிறோம்."

"அதற்காகத்தானே நான் உங்களுக்கு மின் அஞ்சல் அனுப்பினேன். உங்கள் கட்டண நடைமுறைகள் எப்படி என்று சொன்னால் நல்லது."

"கட்டணம் கிடக்கட்டும் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். அனிமல்ஸ் கேர். அதுதான் முக்கியம். நம் உயிருக்கு எந்த அளவு மதிப்பிருக்கிறதோ அதற்கு இணை

யான மதிப்பை விலங்குகளுக்கும் வழங்கவேண்டும் என்பதே எங்கள் குறிக்கோள். அந்தப் பழக்கம் நம் நாட்டில் இன்னும் சரியாக வேருன்றவில்லை. உங்களைப்போன்ற வாடிக்கையாளர்களைப் பார்த்துப் பார்த்து எதிர்காலத்திலாவது விலங்குகளின் மதிப்பு பெருகும் என்பது என் நம்பிக்கை."

"நிச்சயமாக நீங்கள் இந்நிறுவனத்தை எவ்வளவு காலமாக நடத்துகிறீர்கள்?"

"இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த நகரத்தில் நடத்திவருகிறோம் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். இத்துறையில் எங்களுக்கு நல்ல அனுபவமுண்டு. பெரிய பெரிய அதிகாரிகள் முதல் பல நிறுவனங்களின் மேலாளர்கள் வரை எங்கள் வாடிக்கைக்காரர்களாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகவே இதுவரை நாங்கள் நடந்து வந்திருக்கிறோம்."

"உங்களைப்பற்றிச் சொன்னதே ரிலையன்ஸ் நிறுவனக்கிளையொன்றில் மேலாளராக இருக்கும் என் நண்பன் ஒருவன்தான்."

"மிஸ்டர். கிருஷ்ணகுமார்தானே?"

"அவரேதான். எப்படி அவ்வளவு சரியாக உடனடியாகச் சொல்கிறீர்கள்?"

வாடிக்கையாளர்களைப்பற்றிய விவரங்களும் தேவைகளும் எங்கள் மனத்தில் சதாகாலமும் நிறைந்தே இருக்கின்றன. மிஸ்டர் ரங்கராஜ். விலங்குகளைப் பராமரிக்கவென்று நல்ல காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் கொண்ட முப்பத்திரண்டு அறைகள் கொண்ட விடுதி இது. மூன்று ஷிப்டுகளிலும் மாற்றிமாற்றிப் பார்த்துக்கொள்ள பதினேழு பேர்கள் உள்ளார்கள். கால்நடை மருத்துவர் ஒருவர் காலையிலும் மாலையிலும் தினமும் வந்து சோதித்துவிட்டுச் செல்கிறார். விலங்குகளின் விருப்பத்தையும் தேவையையும் அறிந்து வைத்துக்கொண்டு அதற்கேற்ப மூன்று வேளைகளிலும் உணவை வழங்குகிறோம்."

"நான் பார்த்ததில்லை, அதனால் தான் கேட்டேன். நீங்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது."

"நிச்சயமாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன். எங்கள் நிறுவனத்தைப் பற்றி உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வது எங்கள் கடமையல்லவா? உங்களிடம் இணையதள நிழற்படக்கருவி இருக்கிறதா மிஸ்டர் ரங்கராஜ்?"

"இருக்கிறது மிஸ்டர் ராவ்."

"அப்படியென்றால் கணிப்பொறியில் இணையத்துக்கான இணைப்பை

ஏற்படுத்திக்கொண்டு நிழற்படக்கருவியின் முன்னால் வருகிறீர்களா?"

"என்ன விஷயம் மிஸ்டர் ராவ்?"

"ஒன்றுமில்லை. எங்கள் நிறுவனம் இயங்கும் முறையைப்பற்றி சில நிழற்படங்களை உங்களுக்கு காட்ட விரும்புகிறேன்."

"இருக்கட்டும் அங்கே நேரிகளும்போது பார்த்துக்கொள்கிறேனே"

"பரவாயில்லை மிஸ்டர் ரங்கராஜ். அதிக நேரம் ஆகப்போவதில்லை பத்துப் பதினைந்து படங்கள் அவ்வளவுதான்."

"ஒரே ஒரு நொடி காத்திருங்கள் சரியான நிலையில் நிழற்படக்கருவியைத் திருப்பி வைக்கிறேன். ஆ இப்போது சரி. உங்களை என்னாப் பார்க்க முடிகிறது மிஸ்டர். ராவ் நீங்கள் மிகவும் இளையவராக இருக்கிறீர்கள்."

"உங்கள் முகமும் தெரிகிறது மிஸ்டர் ரங்கராஜ். மாயாவுப் சாயாவும் எங்கே இருக்கிறார்கள்?"

"பார்க்க விரும்புகிறீர்களா வெளியேதான் இருக்கின்றன கூப்பிட்டுக்கொண்டு வரட்டுமா?"

"ஆஸ்திரேலியா வகை என்று நீங்கள் சொன்னதுமே பார்க்க ஆசையாக இருக்கிறது."

"இதோ பாருங்கள், வந்து விட்டன. இந்தச் சிவப்புக்காரிதான் மாயா. அந்த வெள்ளைக்காரி சாயா"

"ரொம்ப அழகாக உள்ள மிஸ்டர் ரங்கராஜ். நீங்கள் உண்மையிலேயே கொடுத்துவைத்தவர்கள் பளபளக்கும் அவற்றின் நிறமுட தொங்கும் அவற்றின் காதுகளுட பார்த்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்போலத் தோன்ற வைக்கின்றன. நீங்கள் கவலையே படவேண்டாம். நாங்கள் அதிகபட்ச கவனத்தோடு பார்த்துக்கொள்வோம்."

"அந்த நம்பிக்கை எனக்குள்ளது"

"இதோ பார்த்தீர்களா, இந்த படம்தான் எங்கள் காப்பகம். அழகளைப் பார்த்தீர்களா, எவ்வளவு விசாலமாக உள்ளன."

"ஆமாம் நல்ல வெளிச்சமுட வரும்போல உள்ளது."

"இதோ இன்னொரு படத்தை பாருங்கள். பெரிய புல்வெள தெரிகிறதா? இது எங்கள் தீபிக நிறுவனத்துக்குச் சொந்தமானது நடைபாதைத் தடங்களில் ஆட்கள் நாய்களை அழைத்துக்கொண்டு நடப்பதைப் பாருங்கள். இவர்கள் அனைவரும் எங்கள் ஊழியர்கள் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். காலை, மாலை இருவேளைகளிலும் இவர்கள்

இங்கே விலங்குகளோடு ஒருமணி நேரம் நடப்பார்கள்.”

“அழகான புல்வெளியாக இருக்கிறதே மிஸ்டர் ராவ். டென்மார்க்கில் மன்பு நான் பார்த்த ஒரு புல்வெளி நான் உடனடியாக என் நினைவுக்கு வருகிறது.”

“இந்தப் படத்தில் உங்களுக்குத் தெரிவது விலங்குகளின் குளியலறை. ஓவ்வொரு விலங்குக்கும் தனிப்பட்ட தொட்டியையே கட்டி வைத்திருக்கிறோம். விரும்பும் நேரம் வரை அவை சுதந்தரமாகக் குளிக்கலாம். அவை சந்தோஷமாக இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வதில் நாங்கள் நிறைய அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறோம்.”

“உங்கள் கவனமும் அக்கறையும் உங்களுடைய நிறுவனத்தின் மீதான மதிப்பை அதிகரிக்க வைக்கின்றன மிஸ்டர் ராவ். இப்படி ஒரு இடம் நாம் வாழும் காலகட்டத்துக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதை உணர்ந்தவர் போலஸ் ஒவ்வொன்றையும் கண்ணும் கருத்துமாகச் செய்திருக்கிறீர்கள். ரொம்ப சந்தோஷமாக இருக்கிறது.”

“மிகவும் நன்றி மிஸ்டர் ரங்கராஜ். இதைப் பாருங்கள், இது எங்கள் மருத்துவர் விலங்குகளைச் சோதிக்கும் படம்.”

“இவற்றையெல்லாம் பார்க்க பார்க்க உங்கள் நிறுவனத்தின் மீது என் நம்பிக்கை மிகவும் வலுப்படுகிறது மிஸ்டர் ராவ்.”

“நீங்கள் வெளியூரில் இருக்கும் போது சட்டென்று உங்கள் ஆசை விலங்குகளைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் எழலாம் இல்லையா?”

“நிச்சயமாக, தினமும் இல்லை யென்றாலும், இரண்டு நாட்களுக்கு ஒருமுறை அல்லது மூன்று நாட்களுக்கு ஒருமுறை நிச்சயம் ஏற்படும்”

“அதற்கும் நாங்கள் வசதி செய்து தருகிறோம். நீங்கள் செய்யவேண்டிய தெல்லாம் இதேபோல ஒரு கணிப்பொறியும் இணையதள நிழற்படக் கருவியும் இருக்கிற இடத்திலிருந்து அழைக்கவேண்டும். அவ்வளவுதான். இருபத்தி நாலுமணி நேரமும் நாங்கள் தளத்தின் தடத்திலேயே இருப்பதால் உடனடியாக எங்கள் தொடர்பு கிடைத்துவிடும். உங்கள் ஆசை விலங்குகளை இதே நிழற்படக் கருவியின் முன்னால் கொண்டுவந்து நிறுத்திவிடுவோம். நீங்கள் அவற்றைப் பார்க்கலாம். அங்கிருந்தபடியே அவற்றுடன் கொஞ்சலாம். ஓசையெழுப்பிக் காட்டலாம். எல்லா வசதிகளும் இங்கே உள்ளன.”

“கணிப்பொறி எவ்வளவோ

விஷயங்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து தந்திருக்கிறதல்லவா?”

“அவற்றை நீங்கள் பிரிந்திருக்கிறீர்கள் என்கிற எண்ணமே உங்களுக்கும் வரக்கூடாது. அவற்றுக்கும் வரக்கூடாது. உங்கள் அருகிலேயே அவை இருக்கின்றன என்கிற எண்ணத்துடனேயே நீங்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதே எங்கள் ஆசை மிஸ்டர் ரங்கராஜ்.”

“நீங்கள் எடுத்துக்கொள்கிற அக்கறை ஒவ்வொன்றும் யாரையும் உடனடியாக உங்கள் பக்கம் ஈர்த்துவிடும்.”

“மாயாவும் சாயாவும் சைவ உணவுக்காரர்களா? அசைவ உணவுக்காரர்களா?”

சைவம் சாப்பிடும். ஆனால் அசைவத்தை விரும்பிச் சாப்பிடும். நம்மோடு வாழ்ந்து வாழ்ந்து அவற்றுக்கும் நம் உணவுப் பழக்கமே பதிந்துவிட்டன.

“தப்பில்லை மிஸ்டர் ரங்கராஜ். ஒரு தகவலுக்காகத்தான் நான் கேட்டேன். எங்கள் பாதுகாப்பில் இருக்கும்போது அவை விரும்பிச் சாப்பிடும் உணவைக் கொடுத்து உற்சாகம் குன்றாமல் வைத்திருக்கவே கேட்டுத் தெரிந்துகொள்கிறேன். வேறு என்னென்ன கொடுப்பீர்கள்?”

“காலையில் பால். மாலையில் ஆட்டுக்கால் குப். இவற்றைக் கொடுப்பதில் உங்களுக்கு ஏதேனும் பிரச்சனை இருக்குமா?”

“அவற்றுக்கெல்லாம் இங்கே எந்தப் பிரச்சனையும் இருக்காது. அவை எப்படிப் படுத்துறங்கிப் பழகியிருக்கின்றன?”

“அவற்றுக்கு மெத்தென்ற படுக்கையே வேண்டும் மிஸ்டர் ராவ்.”

“மாயாவும் சாயாவும் குரைக்கிறார்களே.”

“ஆமாம். அவைதாம் குரைக்கின்றன. இந்த ஜன்னல் வழியாக ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஒரே ஒரு நொடி. இணைப்பைத் துண்டிக்கும் காமல் காத்திருங்கள். வந்துவிடுகிறேன்.”

“தாராளமாகச் சென்று வாருங்கள். இந்த நிழற்படக் கருவியின் வழியாகத் தெரிகிற முகப்பறைப் பொம்மைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எவ்வளவு விதவிதமான பொம்மைகளையெல்லாம் வைத்திருக்கிறீர்கள். நாய்ப் பொம்மைகளே நாற்பது ஐம்பது தேறும்போல உள்ளதே. ஆஹா, ஒவ்வொன்றும் என்ன அழகு, என்ன அழகு.”

“மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள் ராவ். யாரோ பிச்சைக்காரன். மழையில்லை

என்று பிழைக்க வழிதேடி ஏதோ வந்தானாம். பையில் இருந்த பணத்தைப் பறிகொடுத்துவிட்டானாம். மூன்று நாட்களாகச் சாப்பிடவில்லையாம். ஊருக்குத் திரும்பிப்போகப் பணமுமில்லையாம். தரித்திரம் பிடித்தவன். எவ்வளவு சொன்னாலும் புரிவதுமில்லை. ஒரு ரூபாய் வேண்டும் ஒரு ரூபாய் வேண்டும் என்று இங்கே வந்து நம் உயிரை வாங்குகிறான்.”

“எல்லாம் வேஷம் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். நம்பிவிடாதீர்கள். இப்படித் தான் ஏதாவது கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கவில் வந்து வீட்டை நோட்டம் பார்த்துவிட்டுப் போவார்கள். பிறகு இரவில் தம் கைவரிசையைக் காட்டுவார்கள். கடந்த மாதம் மட்டும் ஜெயநகர் பக்கத்தில் நான்கு வீடுகளில் இந்தமாதிரி நடந்துள்ளது. தரித்திர வேஷத்தையெல்லாம் நம்பாதீர்கள். ஐயோ பாவம் என்று நினைத்தால் நம்மை அடோகதிக்கு ஆளாக்கிவிடுவார்கள் இவர்கள்.”

“உண்மைதான் மிஸ்டர் ராவ். அரசாங்கம் இந்த மாதிரியான ஆள்களையெல்லாம் முதலில் பிடித்துத் தண்டிக்கவேண்டும். இவர்களுக்குக் கொடுக்கிற தண்டனை மற்றவர்களுக்குப் பாடமாக அமைய வேண்டும்?”

“சரியாகச் சொன்னீர்கள்”

“மாயாவையும் சாயாவையும் எப்போது அங்கே அழைத்து வரலாம்?”

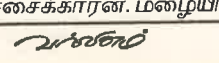
“அந்தச் சந்தமே உங்களுக்கு வேண்டாம். நீங்கள் சரியென்று சொன்னால் இன்னும் இரண்டு மணிநேரத்தில் எங்கள் ஊழியர் வாகனத்துடன் உங்கள் வீட்டு வாசலில் நிற்பார் மிஸ்டர் ரங்கராஜ்.”

“ஓ-அப்படியும் வசதியிருக்கிறதா?”

“வாடிக்கையாளர்களின் மனநிறைவே எங்கள் நோக்கமல்லவா? உங்கள் மின் அஞ்சலிலேயே வீட்டு முகவரியையும் நீங்கள் தந்திருப்பதால் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லை. எங்கள் ஊழியரே தேடி வந்துவிடுவார்.”

“ரொம்ப நன்றி மிஸ்டர் ராவ். இருக்கிற கொஞ்ச நேரத்தில் எப்படி இந்த வேலையைச் செய்துமுடிக்கப்போகிறோம் என்று கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தேன். எனக்கென்று எந்த வேலையையும் மிச்சம் வைக்கவில்லை நீங்கள்.”

“சேவைக்கு அதுதானே பொருள் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். எங்கள் ஊழியரிடம் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தனுப்புகிறேன். மாயாவையும் சாயாவையும் பற்றிய தகவல்கள்தாம்.

நீங்கள் சொன்னதைவைத்து நானே பெரும்பாலும் முழுமை செய்து விட்டேன். விடுபட்டிருக்கிற ஒன்றி ரண்டு இடங்களில் நீங்கள் முழுமை செய்தால் போதும். இறுதியில் ஒரே ஒரு கையெழுத்து மட்டும் போட்டால் போதும்."

"உங்கள் கட்டணத்தைப்பற்றி நீங்கள் ஒருவார்த்தையும் சொல்லவில்லையே மிஸ்டர் ராவ்"

"உங்களைப்போன்ற உயர்ந்த அந்தஸ்துள்ளவர்களுக்கு அது ஒரு பிரச்சனையே இல்லை மிஸ்டர் ரங்கராஜ். ஒரு நாளைக்கு ஒரு விலங்குக்கு வெறும் ஐந்தாறு ரூபாய் மட்டுமே நாங்கள் கட்டணமாக வசூலிக்கிறோம்."

"பரவாயில்லை, தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் கேட்டேன். ஏதேனும் முன்பணம் தரவேண்டுமா? காசோலையாகத் தரலாமா?"

"கவலைப்படவேண்டாம் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். நான் முதலிலேயே சொன்னதைப்போல அனிமல்ஸ் சேர், அதுதான் முக்கியம். உங்கள் உயிருக்குயிரான விலங்குகளையே எங்கள் பாதுகாப்பில் விட்டுச் செல்கிறீர்கள். இதுவே எவ்வளவு பெரிய முன்பணம் என்று எங்களுக்குத் தெரியாதா? நிம்மதியாகப் போய்வாருங்கள். உங்கள் பயணம் மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாக அமையட்டும். மொத்தக் கட்டணத்தையும் நீங்கள் திரும்பி வந்தபிறகே கட்டினால் போதும்."

"மிகவும் நன்றி மிஸ்டர் ராவ்."

"நீங்கள் ஊரிலிருந்து திரும்பிய பிறகு தொலைபேசியில் அழைத்துத் தகவல் சொன்னாலும் சரி, அல்லது இன்று செய்ததைப்போல மின் அஞ்சல் அனுப்பினாலும் சரி. வாகனத்திலேயே விலங்குகளை அழைத்துவந்து உங்களிடம் ஒப்படைப்பார் எங்கள் ஊழியர்."

"உங்களை எப்படிப் பாராட்டுவது என்ற தெரியவில்லை. எப்போதாவது நேரம் கிட்டும்போது உங்கள் நிறுவனத்தைப் பார்க்கவருகிறேன்."

"அவசியம் வரவேண்டும் மிஸ்டர் ரங்கராஜ். உங்களுடன் தொடர்பு கொண்டதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். மாயாவையும் சாயாவையும் விரைவாகத் தயார்ப்படுத்துங்கள். பிறகு சந்திப்போம். நன்றி."

"நன்றி மிஸ்டர் ராவ்."

புதுச்சேரி அரசு சமூக நலத்துறை

நலந்தோர் வாழ்விற்கு நலத்திட்டங்கள்

- ★ ஊனமுற்றவர்களுக்கான மாதாந்திர நிதியுதவி ரூ. 250/- விருந்து ரூ. 400/- ஆக உயர்வு. பயனாளிகளுக்கான ஊனத்தின் தன்மை 75 சதவீதத்திலிருந்து 40 சதவீதமாகக் குறைப்பு. மேலும் 45 வயதைக் கடந்த ஊனமுற்ற அரசு ஊழியர்வாலாதோருக்கு ஆயுள் காப்பீடு வசதி.
- ★ ஊனமுற்ற மாணவ/மாணவியரின் கல்விக்கு உதவித் தொகை.
- ★ இரு சக்கர வாகன எரிபொருள் செலவில் ஊனமுற்றவர்களுக்கு 50 சதவீதம் உதவித் தொகை
- ★ இலவச பேருந்து அட்டைக்குப் பதில் போக்குவரத்து உதவித் தொகை மாதம் ரூ. 50/-
- ★ ஊனமுற்றவர்களுக்கு நலவழித்துறையின் பரிந்துரையின் பேரில் செயற்கை உறுப்புகள், மற்றும் உபகரணங்கள் இலவசமாக வழங்குதல்.
- ★ கண் தானம் செய்வவர்களுக்கு ஒரு கண்ணுக்கு ரூ. 2000 வீதம் ஊக்கத் தொகை.
- ★ ஊனமில்லாதவர் ஊனமுற்றவரை திருமணம் செய்தால் திருமண ஊக்கத்தொகை ரூ. 5000/- விருந்து ரூ. 10,000/- ஆக உயர்வு.
- ★ கல்வி பயின்று வேலையற்ற ஊனமுற்றவர்களுக்கு மாத நிதியுதவி இரட்டிப்பு.
- ★ ஊனமுற்றோர் அதிக வேலை வாய்ப்பினை அடைய உதவிடும் நிறுவனங்கள் மற்றும் தனி நபர்களை ஊக்குவிக்க மாநில அரசின் சான்றிதழுடன் ரொக்கம்.
- ★ அரசு ஊழியர்வாலாத அனைத்து ஊனமுற்றவர்களுக்கும் ஆண்டுதோறும் சுற்றுலா சென்றுவர ஏற்பாடு.
- ★ ஆண்டு தோறும் டிசம்பர் 3-ம் நாளை ஊனமுற்றோர் தினவிழாவாக அனுசரித்தல்.
- ★ ஊனமுற்றோருக்கு ஆண்டில் ஏதேனும் ஒரு பொதுப் பண்டிகையையொட்டி இலவச வேட்டி சேலை வழங்குதல்.
- ★ மூன்று சக்கர வண்டியின் பராமரிப்பு செலவிற்கு ஆண்டு ஒன்றிற்கு ரூ. 200/- உதவித் தொகை.
- ★ பார்வை இழந்தோர், காதுகளைதோர் மற்றும் வாய்ப்பேசாதோருக்கு புதுச்சேரி மற்றும் காரைக்காலில் சிறப்புப் பள்ளி.
- ★ மனவளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகளுக்கு புதுச்சேரி வானவில் நகரில் தனி இல்லம்.
- ★ பார்வையற்றோருக்கு புதுச்சேரி இலாகப்பேட்டையில் தனி இல்லம்.
- ★ உடல் ஊனமுற்றுள்ள சிறுவர்களுக்கு புதுச்சேரி மற்றும் காரைக்காலில் இல்லம்.
- ★ ஊனமுற்றவர்களின் வருட வருமான வரம்பு ரூ. 35,000 ஆக தகுதி நிர்ணயம்.
- ★ புதுச்சேரி மகளிர் மற்றும் ஊனமுற்றோர் மேம்பாட்டு கழகத்தின் மூலம் சிறு கடைகள் மற்றும் தொழில்கள் அமைக்க கட்டுதலுடன் கூடிய தொழிற்பயிற்சி வழங்குதல்.
- ★ ஒன்பதாம் வகுப்பில் படிக்கும் வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழ் உள்ள மாணவ மாணவியர்களுக்கு இலவச சைக்கிள் வழங்குதல் திட்டம்.
- ★ கல்வி, வேலை வாய்ப்பில் ஊனமுற்றோருக்கு மூன்று சதவீத இட ஒதுக்கீடு.
- ★ ஊனமுற்றோரின் வேலை வாய்ப்பிற்கான அதிகப்பட்ச வயது 10 ஆண்டுகள் வரை நீட்டிப்பு.
- ★ ஊனமுற்றோர் நலனுக்கென மாநில அளவிலான செயற்குழு.
- ★ ஊனமுற்றவர்களுக்கு மாதந்தோறும் 10 கிலோ இலவச அரிசி.
- ★ ஊனமுற்றோர் நல ஆணையராக சமூகநலத்துறை செயலருக்கு கூடுதல் பதவி.
- ★ ஊனமுற்றோர் மறுவாழ்விற்கென மத்திய அரசின் நிதியுதவியோடு மாநிலம் முழுவதும் தேசியத் திட்டம் செயல்படுத்த ஏற்பாடு.

இதர சாதனைகள்

- ★ பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு 27% இருந்து 33% ஆக அதிகரிப்பு
- ★ கிராமப்புற ஊனமுற்றோர் புனர் வாழ்வுத் திட்டத்தின் மூலம் மத்திய அரசின் நிதியுதவியோடு ஒருங்கிணைந்து முடநீக்குக்கருவிகள் பொருத்தும் மையம், புதுச்சேரி ரெட்டியார் பள்ளயத்தில் இயங்குகிறது.
- ★ முதியோர் நலனை மேம்படுத்த தனி சங்கம் அமைப்பு.
- ★ 60 வயது முதல் மூத்த குடிமக்களுக்கான இலவச போர்வை மற்றும் காலணிகள் வழங்குதல்.
- ★ சிறப்பு இல்லங்கள் மற்றும் விடுதிகள் அமைக்க சாரம் வெங்கடேஸ்வரா நகரில் ஒரு ஏக்கர் சொந்தமாக நிலம். புதுவை வாரணப்பேட்டையில் முதியோர் மற்றும் கண் பார்வையற்றோருக்கு இல்லம் அமைக்க நில ஆர்ஜிதம்.
- ★ சிறப்பு இல்லங்கள் / விடுதிகள் அமைக்க காரைக்காலில் மூன்று இடங்களில் நில ஆர்ஜிதம்.

[துரை. பாலகிருஷ்ணன்]

இயக்குனர், சமூக நலத்துறை

No. 116 / Info / Advt. / 2003 - 04

ஒப்பனையில் அதிர்வுறும் கவிதை மொழி

(விளிம்பு நிலை ஆய்வு நோக்கில் நவீன தமிழ்க் கவிதைகள்)

இருபத்தி ஒன்றாம் நூற்றாண்டு பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தத்துடன் துவங்குகிறது. அணு ஆயுதங்களின் வலிமையால் கட்டி எழுப்பப்படுகிறது ஏகாதிபத்தியமும், தேசியமும். யுரேனியக் கதிர்வீச்சுகளும் மூன்றாம் உலகக் கருப்பைக்குள் நிரந்தர ஊனத்தைத் திணிக்கிறன. வானம், கடல் என எங்கும் நீக்கமற விரவுகின்றன அணுவின் துகள்கள். மத அடிப்படை வாதிசுளின் ஈவு இரக்க மற்ற கரங்களில் இருக்கும் கொடிய ஆயுதங்கள் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றன கடவுளை-மனிதக் குறிகளில்.

புஷ், பிளேயர், மோடி என கதாநாயகர்களை உலகளாவிய தகவல் வலைப்பின்னல்கள் கட்டமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. டெய்சிகட்டர், எம்-16 இப்படி சபிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களால் வடிமைக்கப்படுகிறது ஜனநாயகம். அதிகாரத்தின் துப்பாக்கி முனைகளுக்கு இசைவாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றன. கருப்புச் சட்டங்கள். தத்துவங்களாலும் கடவுளாலும் கைவிடப்பட்ட மனித குலத்தைக் கடந்து செல்கிறது. காலம் மௌனமாய்.

உரையாட துணையற்ற வயோதிகள் பூங்காக்களில் தனியாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லா நகரப் பேருந்து நிலையங்களிலும் இரவு உணவுக்காக வாடிக்கை யாளர்களைத் தேடி அலைகிறார்கள், மலிவு ரக பிராந்தி வாசனையுடன் பாலியல் தொழிலாளர்கள். மனஅழுத்தத் தால் பாதிக்கப்பட்டு அலுவலகங்களிலிருந்து திரும்புகிறார்கள் நடுத்தரவர்க்க ஆண்களும், பெண்களும். நட்சத்திர விடுதிகளில் கேளிக்கைகள் இடைவிடாமல் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தனவந்தர்கள் மீண்டும் தனவந்தர்களாகவும் ஏழைகள் மீண்டும் ஏழைகளாகவும் ஆகும் சூத்திரம் பற்றி கவலைப்படுபவர்கள் இரவில் தூக்கமிழக்கிறார்கள்.

இருளடர்ந்த வழியில் கைக்குழந்தையுடன் பயணிக்கும் ஒருவனது தனிமைமையும், பயத்தையும் கலைக்கும் அச்சிறு குழந்தை போன்று ஆறுதலை அளிக்கிறது கவிதை. தர்க்கத்திற்கும் அதர்க்கத்திற்குமிடையே எல்லை யற்ற தமிழ்க்கவிதை இயக்கத்தைக் கூர்ந்து நோக்கும் நான் தீர்மானங்களாக அன்றி அபிப்பிராயங்களாக எனது இவ்வுரையாடலைத் தொடரவிழைகிறேன். ஒரு தாய் வாஞ்சையோடு தன் குழந்தைக்கு ஸ்வெட்டர் பின்னுவது போல் ஒரு புள்ளியிலிருந்து தொடங்கும் இவ்வுரையாடல் ஸ்வெட்டராக வடிவம் கொள்ளாவிடினும் ஒரு குல்லாவாகவாவது உருப்பெரும் எனும் நம்பிக்கையுடன்.

“நவீனத்துவம் என்பதும் நவீனமயமாதல் என்பதும் வேறு வேறு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மேலைச்சுழலில் எதார்த்த வாதத்திற்குப் பின்தோன்றிய ஓர் இலக்கியக்கோட்பாட்டை நவீனத்துவம் என்பர். நவீனத்துவம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கியப்போக்கைக் குறிப்பதென்றால் நவீனமயமாதல் என்பது பொதுவாக மொழியானது மத, மடாலயப் பிடிசுளிலிருந்து விலகிக் சனநாயகமாதலைக் குறிக்கும்” என்கிறார் தமிழின் குறிப்பிடத்தகுந்த சிந்தனையாளரும் விமர்சகருமான அ.மார்கஸ்.

உலகப்போர்கள் ஏற்படுத்திய பேரழிவு, தொழிற் புரட்சி, அறிவியற்கண்டுபிடிப்புகளின் விளைவாக மதம், கடவுள் குறித்த கருத்தாக்கங்களின் மீது மனித குலத்திற்கு ஏற்பட்ட அவ நம்பிக்கை, நிலபிரபுத்துவ வீழ்ச்சி, அச்சத் தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சி இவற்றின் விளைவாக ஐரோப்பிய சமூகத்தின் இலக்கியத் துறையில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. அந்நியமான இருப்பு மையம் சிதைவுண்ட, அலைக் கழிப்பு நிறைந்த மனிதநிலை மனிதனை நம்பிக்கைக் கும் சூன்யத்திற்கும் இடையில் தடுமாற வைத்தது. இத்தகைய மன நிலைகளைப் பதிவு செய்ய எதார்த்தவாத வடிவ மென்பது இடமளிக்காது என்பதால் தோன்றிய புதிய இலக்கிய வகைகளாக நவீனத்துவம் உருப்பெற்றது.

□ கரிகாலன்

இந்திய தமிழகச் சமூகச் சூழலில் இலக்கியப்பிரதிகையச் சாதியப் புரிதலின்றி விளங்கிக் கொள்வது கடினம். இங்கு 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரை கல்வி என்பது ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினருக்குச் சட்டபூர்வமாக மறுக்கப்பட்டு இருந்தது. அறிவுத் துறைகளைப் பார்ப்பன வெள்ளாள ஆதிக்கச் சாதியினரே ஆக்கிரமிப்பு செய்து வந்தனர். காலனி ஆதிக்கத்தின் விளைவாக ஆங்கிலக் கல்வி பயின்ற இக்குழுவினரிடம் நவீனமயமாதலின் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டது. இவர்கள் நவீனமயமாதலைப் புறம்வயமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். அதே சமயம் அக அளவில் இந்துத்துவ கருந்தாக்கங்கள் பாதுகாக்கப்பட்டு வேண்டும் என்பதில் பிரக்ஞைபூர்வமாக இருந்தனர். இத்தகைய போக்கே இலக்கியத்திலும் நீடித்தது.

நவீன தமிழ் இலக்கியப் போக்கைத் துவக்கி வைத்த சிற்றிதழ்களில் மணிக்கொடி குறிப்பிடத்தகுந்தது. மேலைச் சூழலில் அச்ச ஊடகங்கள் குறிப்பாக இலக்கியத் துறை கிறித்துவ மதத்தின் சனாதனக் தன்மையை கேள்விக்கு உட்படுத்தியது. இலக்கியத்தில் வடிவார்த்தியிலும் உள்ளடக்கார்த்தியிலும் பல்வேறு சோதனை முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் மணிக்கொடி போன்ற சிற்றிதழ்களில் நவீன இலக்கிய தொடக்க முயற்சிகள் பெரும்பாலும் பார்ப்பன மற்றும் வெள்ளாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவர்கள் இலக்கியத்தைக் கடவுளின் இடத்தில் வைத்தனர். படைப்பு, படைப்பாளி போன்ற சொற்கள் மதத்தன்மை உடையனவாக புழக்கத்தில் இருந்தது. படைப்பு என்பது ரசனையோடு தொடர்புடையதாகக் கருதப்பட்டது. படைப்பில் முன்வைக்கப்பட்ட வாழ்வனுபவங்கள், பேச்சு மொழி போன்றவை இத்தகைய ஆதிக்கச் சாதியினருடையதாகவே இருந்தது.

மேலை இலக்கியப் போக்கைப் போன்றில்லாமல் தமிழ் நவீன கவிதைப்போக்கென்பது இங்கு நிலவிய சாதிய இழிவிற்கும், பெண்ணடிமைத்தனத்திற்கும் இதர அதிகாரக் கருத்தியல்களுக்கும் எதிரான கலகப் பிரதிகையாக இல்லாமல் இந்துத்துவா கூறுகளைப் புதிய வடிவில் புனரமைப்பதாகவே இருந்தது.

கவிதையைப் பற்றி விரிவாகப் பேசும் 'புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' எனும் நூலில் "சிருஷ்டி என்னும் மகத்தான இயக்கத்தில் இசைவு பெற்றுள்ளவன்தான் கவி. அவன் கூற்றுத்தான் கவிதை என்ற உண்மையை நாம் உணர்கிறோம்" என்கிறார் வல்லிக்கண்ணன். மயன் எனும் பெயரில் கவிதைகள் எழுதி

வந்த க.நா.ச. தனது விமர்சனக்கலை எனும் நூலில் "எந்த தெய்வத்தை யுமே எந்த நிர்ஞன பிரம்மத்தையுமே வார்த்தைகளில் அகப்படாதது என்று வர்ணிப்பதுதான் நமது மரபு. வார்த்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது என்கிற நிர்ஞன பிரம்மத்தையும், கடவுளையும் போன்றதுதான் இலக்கியம்" என இலக்கியத்தையும், கடவுளையும் இணைக்கிறார். இத்தகையத் தன்மையை ந.பிச்சமூர்த்தி, மயன், பசுவய்யா, ஞானக் கூத்தன், போன்ற நவீன தமிழ்க் கவிதையின் முன்னோடிகளிடம் காணமுடியும். இவர்களது கவிதைகளில் கிடைக்கப்பெறுவது இந்துத்துவ மனோபாவமுள்ள, ஒற்றைத் தன்மை வாய்ந்த, அசட்டுத்தத்துவங்கள் நிறைந்த பிற்போக்குப் பார்வைகளே! கவிதையை இவர்கள் உன்னதம், லஹரி, உள்ளொளி, ஆன்மாவின் குரல் என்றெல்லாம் கூறி இதன் மூலம் தங்களது அதிகாரத்தை வாசகனிடம் நிலை நிறுத்துபவர்களாக தங்களை நிலை நிறுத்திக் கொண்டனர். இவற்றைப் பிரேமின், அ.மார்க்ஸ், ராஜ் கௌதமன், ரவிக்குமார், இந்திரன் போன்றோர் விரிவாகக் கட்டுடைத்துள்ள நிலையில் தமிழ் நவீன கவிதை தனது அடுத்தகட்ட விஸ்தீரண நிலையை எட்டிள்ளதைப் பார்ப்போம்.

உலகெங்கும் வியாபித்திருந்த இருளைக் கிழிக்கிறது விடுதலையின் ஒளிக்கிரணங்கள். துலங்கும் அதன் வெளிச்சத்தில் விலகத் தொடங்குகிறது நூற்றாண்டின் அடிமை இருள். தங்களது பறிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை, கள வாடப்பட்ட வரலாறு, மறுக்கப்பட்ட தங்களது கதையாடல்கள் மற்றும் கவிதைகள் இவை அனைத்தோடும் இன்று இலக்கியப் பிரதிகைகளுக்குள் பிரவேசிக்கத் துவங்கியிருக்கின்றனர் அமெரிக்க-ஆப்ரிக்க கருப்பின மக்கள், லத்தீன் அமெரிக்கர்கள், தலித்துகள் மற்றும் பெண்கள்.

உலகு தழுவிய இப்போக்கு தமிழ்க் கவிதை வெளியிலும் வெளிச் சத்தை வீசியிருக்கிறது. இன்று இலக்கியப் பரப்பில் பிரதிகைய உற்பத்தி செய்பவனுக்கு இணையான இடத்தை வாசகன் அடைந்திருக்கிறான். இன்றைய நவீன தமிழ் வாசகன் என்பவன் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளனாக, உலகமயமாதலின் அடையாள அழிப்பை எதிர்ப்பவனாக, இந்துச் சனாதன மரபைக் கேள்விக் குள்ளாக்குபவனாக, பல்வேறு இனக் குழுக்களின் கதையாடும் உரிமையை ஆதரிப்பவனாக, தன்னுடைய சுயஇருப்பின் பிரக்ஞையோடு பிரதிகைய அணுகுபவனாக இருப்பதால் தமிழ்க் கவிஞன் உலகக்

கவிதைகளுக்கு இணையான வீச்சைக் கொண்டுவரும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளான்.

இத்தகைய பின்னணியில் நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் காணப்படும் போக்குகளை வசதி கருதி பின்வருமாறு, தொகுத்துக் கொள்ளலாம்.

1. பெரியார் மற்றும் திராவிட இயக்கங்களின் அயராது முயற்சிகளாலும் போராட்டங்களாலும் கல்வியிலும், வேலை வாய்ப்பிலும் இட ஒதுக்கீட்டின் மூலம் வாய்ப்பு பெற்றவர்கள் கவிதை எழுதிவந்தனர். இவர்கள் எழுதிய பேச்சுமொழியில் அமைந்த, இனக்குழு அடையாளங்கள் நிறைந்த, தொன்மம் சாரகதைகள் வெளிப்படுக்கின்ற கவிதைகள்.

2. அம்பேத்கார் நூற்றாண்டு தந்த எழுச்சியும், மராத்திய கன்னட மற்றும் கறுப்பு இலக்கிய படைப்புகள் அளித்த உத்வேகத்துடனும் தமிழ் நவீன கவிதைத்துறைக்கு வளம் சேர்த்த தலித் கவிதைகள்

3. இதுவரை ஆண் நோக்கில் கட்டமைக்கப்பட்ட பெண்ணின் தன்னிலையைக் (Subjective) கலைத்துப் பெண் தன் உடலை எழுதுதல் என்கிற திசையில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் பெண்ணியக் கவிதைகள்.

4. மரபு வழியான தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு என்பதிலிருந்து விலகி கவிதை என்பதை பிரதிகையாகவும், கவிஞனைப் பிரதிகையாகவும், கட்டமைப்பவனாகவும், மொழியைக் குறிக்காமல் ஆனதாகவும், இடகுறித்தன்மை வாய்ந்ததாகவும், வாசகனைப் பிரதிகையின் மறு உற்பத்தியில் பங்கேற்கச் செய்பவனாகவும் புரிந்து கொள்பவர்கள் எழுதக் கூடிய பின்-நவீனத்துவக் கவிதைகள்.

உலகமயமாதல், தேசியங்களின் உருவாக்கம் இவற்றின் முக்கியக் குணமாகப் பெருங்கதையாடல் திகழ்கிறது. ஒவ்வொரு தேசிய இனக் குழுவிலும் உள்ள பன்முகத்தன்மையை (Plurality) நிராகரிப்பதுதான் பெருங்கதையாடலின் வேலை, ஒவ்வொரு உட்குழுவுக்கென்றும் தனியான அடையாளங்கள் தேவையில்லை, ஒரே பண்பாடு, ஒரே கடவுள், ஒரே கதையாடல் போதும் என்கிறது மையச் சமூகம். இதனைக் கல்வி, கலை, இலக்கியம், காட்சி ஊடகங்கள் இவற்றின் வாயிலாகக் கருத்துருவாக்கம் செய்கின்றனர். இதன் மூலம் விளிம்பு நிலை சமூகத்தவர்களிடம் தங்களைக் குறித்த குற்ற உணர்வும் தாழ்வுமனப் பான்மையையும் ஏற்படுத்தும் மையச் சமூகத்தின் உள்ளீட்டற்ற நகல்களாக மாற்றச் செய்கின்றனர்.

இத்தகைய பின்னணியில் புதிதாகக் கல்வி அறிவு பெற்ற ஒடுக்கப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கிடைத்த நவீன தமிழ்க் கவிதை மாதிரிகள் பார்ப்பன, வெள்ளாளக் கவிதைகளே. தங்களைப் புதிய பார்ப்பனர்களாகவும் -

வெள்ளாளர்களாகவும் கருதிய இவர்கள் அவர்களை அடியொற்றி உள்ளீடற்றும், அரசியல் உணர்வற்றும், சமஸ்கிருத சொல்லாடல்களில் மயக்கமுடையவர்களாகவும், பூடகமானது கவிதை எனும் கருத்தில் நம்பிக்கையுடைய வர்களாகவும் கவிதைக் களத்தில் செயல்பட்டனர். 'நவீன கவிஞன்' என்னும் முகமூடியை அணிந்த இத்தகைய மொண்ணைக் கவிஞர்களால் தமிழில் கவிதையின் இடம் கேலிக்குரியதானது. புனைவுகளுக்கு அடுத்த இடத்தில்வைத்து தமிழில் கவிதை மதிக்கப்படுகிறது.

இத்தகைய மந்தத்தனமான போக்கை உடைத்தெறிந்து விளிம்பு நிலை மக்களின் இடத்தையும் இருப்பையும் உறுதி செய்தவர் பழமலய அடையாளமற்றிருந்த தமிழ்க் கவிதைக்கு முகமும் முகவரியுமானது அவரது 'சனங்களின் கதை' கவிதைத் தொகுப்பு.

எண்ணிக்கையில் குறைந்த ஒரு குழு தனது அறிவை அதிகாரமாக்கி அதுவரை வாசக நிலையிலேயே வைத்திருந்த பெரிய குழுவொன்றின் பிரதிநிதியான பழமலை கவிஞரான போது இத்தகைய தங்களின் சிறுகதையாடல்களையும் கவிதையின் வழி நிகழ்த்தலாம் எனும் நம்பிக்கையை அவர் புதிதாக எழுத வந்த ஒடுக்கப்பட்ட சமூக இளைஞர்களுக்குத் தந்தார். கருட்டும் கள்ளும் வைத்துப் படைக்கும் வீரனையும், காடனையும் மாடனையும் கவிதைப் பொருளாக்க முடியும், எழுதப் படிக்கத் தெரியாத தனது தாய், தந்தை, பாட்டன், பூட்டான்களை, தன் வளர்ப்புகளான ஆடு, மாடு, கோழி இப்படி தனது வாழ்வோடு கலந்த எதையும் எழுதலாம் என்கிற தெம்பை அவர்களுக்கு அளித்தார்.

அம்பேத்காரியம், பெரியாரியம், மார்க்சியம் என விரிவான விடுதலைத் தத்துவங்களைப் பின்புலமாய்க் கொண்டு வளர்ந்த பழமலையால் இச் சாதாரண மனிதர்களைப்பற்றிய அசாதாரண கவிதைகளை எழுத முடிந்தது. வரலாற்றை இயக்கு பலர்கள் மக்கள்தான் என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்ததால்தான் கிளியப் பட்டு ஆயி, பாணை தாத்தா, திட்டக் குடி தாத்தா, கேசவன், தையல்நாயகி, சேத்தாளி என எளிய மனிதர்களை

யெல்லாம் கவிதையின் நாயகர்களாகக் கினார். எளிமையில் ஊடாகவும் அவரது கவிதைகளில் உழைக்கும் மக்களின் மன அவசங்கள், உளவியல் தன்மைகள், சிறு தெய்வ வழிபாடுகள், மதிப்பீடுகள் என பல்வேறு பரிணாமங்கள் விரிவடைகின்றன.

கவிஞர் பழமலையின் தொடர்ச்சியாகவும், தனித்த அடையாளங்களைப் பேணுபவர்களாகவும் அறிவு மதி, வித்யாசங்கர், இலக்குமி குமாரன், ஞானதீரவியம், ம கு டே ஸ் வ ர ன் , பட்டி.சு.செங்குட்டுவன் போன்றோரை இனங்காணலாம்.

இவர்கள் சிற்றூர், கிராமம் சார்ந்த வாழ்க்கைச் சித்திரங்கள், நகரமயமாதலின் விளைவுகள், புராணிகக் கூறுகளைக்கொண்ட கதைகள், வாய் மொழி வழக்கில் கவிதை எழுதும் தன்மை, உள்நோர் அனுபவங்களை உலகளாவிய போக்குகளுடன் இணைத்தல் என நவீன தமிழ்க் கவிதைத் துறையில் இவ்வித புதிய போக்கை உருவாக்கி வளர்த்தெடுத்துச் செல்கின்றனர்.

அம்பேத்கார் நூற்றாண்டையொட்டி நாடெங்கும் தலித்துகளிடம் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வு நவீனதமிழ்க் கவிதைத்துறையிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அ.மார்க்ஸ், ரவிக்ராமர், ராஜ்கவுதமன் போன்றோர்களால் தலித் இலக்கியம் ஒரு போக்காக நிலை நிறுத்தப்பட்டது. தலித்திய சிந்தனை வெளிச்சத்தில் ஆதிக்க சாதியினரின் படைப்புகள் தலைக்கீழமாகக் கவிழ்க்கப்பட்டன.

நீண்டகாலமாக அறிவுத் துறையிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தவர்கள் எழுதவந்த போது உன்னத கலை, இலக்கிய வாதிகளால் கலவரத்தோடு எதிர்கொள்ளப்பட்டனர். ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கையே எழுத்து ஒருவித பச்சாதாபத்தை, கழிவிரக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் எழுதப்படவேண்டும் என எதிர்ப்பார்க்கப்பட்டது.

ஆனால் இதுவரை இலக்கிய மரபாக உணரப்பட்டவை சனாதன மரபுகளே என தலித் சிந்தனையாளர்கள் உணர்ந்திருந்ததால் அவர்களது குரல் மரபுகளுக்கெதிரான கலகக் குரலாக விளங்கியது. பிரபல மராத்திய தலித் இலக்கிய முன்னோடிகளுள் ஒருவரான அர்ஜீன்டாங்ளே "மரபு எனும் சொல் ஏமாற்றும் பயங்க வைக்கும் ஒன்றாகும். அது மின்னடை வுக்கான வடிவத்தை மேற்கொள்வது, தேக்கமுற்றுப் போனதன் அறிகுறி. எப்போதெல்லாம் புதிய சிந்தனைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றனவோ அப்போ தெல்லாம்

இந்த மரபு எனும் சொல் தற்காப்புக் கேடயமாக முன் வைக்கப்படும்" என்கிறார்.

மரபுகளுக்கு எதிரான தலித்துகளின் குரல் தமிழில் கவிதை வழி ஒலிக்கத்துவங்கிய போது அது வக்கிரமானதாகவும், காட்டுமிராண்டித் தனமானதாகவும், கச்சாதன்மை வாய்ந்ததாகவும் மரபு வழிப்பட்ட விமர்சகர்களால் கருதப்பட்டது. ஆனால் அத்தகைய பழமை வாதிகளின் தவளைக் குரல்களை மீறி தலித் கவிதைகள் பன்முகத் தன்மை வாய்ந்ததாகவும், நுட்பமானதாகவும், கலகத் தன்மைவாய்ந்ததாகவும், நிராகரிக்க முடியாததாகவும் கவிதை அழகியலாகவும் பரிணமித்துள்ளது.

தலித் கவிதைகளில் வெளிப்படும் பிளவுண்ட இரட்டை மனநிலையென்பது சமூக உளவியல் சார்ந்தது. தொடர்ந்து இச்சமூகம் திணித்த இழிவுகளைச் சமந்தவர்கள், ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள் என்கிற நிலையில் விளிம்புக்கு வெளியில் நிற்பவர்களாகவும், அம்பேத்காரியம், பெரியாரியம் போன்ற சமூக விஞ்ஞானம் அறிந்தவர்கள் எனும் நிலையில் தங்கள் வாழ்க்கை திருடப்பட்டிருக்கிறது, இந்த மண்ணுக்கும், மகத்தான வரலாற்றுக்கும் சொந்தக்காரர்கள் நாம் எனும் அறிதலுடன் விளிம்புக்கு உள்ளே நிற்பவர்களாகவும் உணர்வதன் விளைவு அது. இதுவரை நிராகரிக்கப்பட்ட மொழியில் இதுவரை நிராகரிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து மன அழுத்தத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த சமூகத்திலிருந்து வரும் கவிஞனது வெளிப்பாடு என்பது ஒரு வித பைத்திய நிலையில் (Hysteria) அமைகிறது. இத்தகைய போக்கை என்.டி.ராஜ்குமார் கவிதைகளில் காண முடிகிறது.

"எனக்கு என்னைப் போலல்லாது ஒரு பிள்ளைவேண்டும் பற்றியெரிகிற தீயை புணர்ந்து அணைக்கிற அன்பு மனைவியே ஓங்கிய கையை நிறுத்திவிடு மூச்சுத் திணறுகிறது சுகமாய் ஒரு வார்த்தைசொல் சோற்றில் விஷம் வைத்து

என் அம்மாவைக் கொண்டு விடுகிறேன்" தமிழ்ப் பிரதிகளில் புனிதமாகக் காணப்படும் அம்மாவை கொண்டு விடுகிறேன் என அவர் எழுதும் போதும்

"மன நோயாளி விடுதியின் மேலிருந்து கொண்டு சிதைவுறாமல் கிடந்தாலும் சிதைவுற்றுக் கிடப்பதைப் போலொரு பிரம்மையென்னைப் பயமுறுத்த நான் இங்கிருக்கிறேன்

கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கு மொரு
உடைந்துபோன
மீன் சட்டியைப்போல"

தனது இருப்பு கவனிப்பாரற்று
கிடக்கும் ஒரு மீன் சட்டியைப் போல
உடைந்து கிடப்பதை அவர் எழுதும்
போதும் மேற்குறிப்பிட்ட மனநிலை
பதிவாகியுள்ளதைக் கவனிக்க
முடிகிறது.

இன்னும் தலித்துகள் புழங்கும்
வெளிக்கான எல்லைகள் கராராக
அதிகாரச் சமூகத்தால் வரையறுக்கப்
படும் நிலை நீடித்துக் கொண்டதான்
இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் தலித்து
கள் ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவராவது
கூட அத்துமீறுகிற செயலாக ஆதிக்க
சாதியினரால் கருதப்படுகிறது.
இப்படி அதிகாரத்தை நிறுவ எல்லை
கள், அத்துகள் உருவாக்கப் படும்
போது இத்தகைய அத்துகளில்,
விளிம்புகளில் நிற்பது எத்தகைய
அவமானகரமானது என்பதை அந்த
இடத்தில் நிற்பவர்களால்தான் உணர
முடியும். எனவே தான் தலித் கவிதை
களின் பணி விளிம்பை இழிவாக
எண்ணாமல் அதைக் கொண்டா
டவும், முக்கியப் படுத்தவும் செய்யும்
அதேவேளையில் அடங்க மறுப்பதாக
வும் அத்துமீறுவதாகவும் வெடித்து
எழுகிறது.

புனிதம் X தீட்டு

தூய்மை X சுத்தம்

உன்னதம் X கீழானது

என இந்துமதம் இருமை எதிர்வு
களைக் கட்டமைக்கிறது. இதன் நீட்சி
இலக்கியத்திலும் வெளிப்படுகிறது.
வெள்ளாள ஆதிக்க சாதியைச் சேர்ந்த
விக்ரமாதித்தியன் 'தலித்துகளுக்குக்
கவிதை வராது' தமிழில் பெண்ணுக்
கான கவிதை மொழியே வெளிப்பட
வில்லை' என்றெல்லாம் பிதற்றித்திரி
கிறார். 'லஹரி', 'சிருஷ்டி' என்றெல்
லாம் பேசிய சுந்தரராமசாமி போன்ற
வர்கள் நிலவிய தலித் எழுச்சியில்
அடக்கி வாசிக்க ஆரம்பித்துள்ளனர்.

உழைக்கும் மக்கள் திரளை
அதிகாரத்தின் கண்ணிக்குள் கொண்டு
வர மையச் சமூகம் கடைபிடிக்கும்
யுகத்தான் புனிதப்படுத்துதல், தூய்
மைப்படுத்துதல் போன்ற செயற்
பாடுகள். சுத்தமாக இருந்தால்
சேரிக்குச் சாமி வரும் என்கிறார்
சங்கராச் சாரியர். கோவிலில் ஆடு,
மாடு, கோழி, வெட்டக்கூடாது,
பசுக்களை வதை செய்யக்கூடாது
என்றெல்லாம் சட்டம் போடுகிறார்
ஜெயலலிதா. இத்தகைய நுண்
அரசியலை எதிர் கொள்ளும் தலித்
கவிதைகள் புனிதத் தின் மூல
ஆதாரமாகக் கருதப்படும் கடவுள்,
கடவுளை முன் நிறுத்தும் மதம் என
அனைத்து அதிகார

நிறுவனங்களையும் உடைத்து
நிர்மூலமாக்குகிறது.

என்.டிராஜ்குமார், அன்பாதவன்,
மதிவண்ணன், ராஜமுருபாண்டியன்,
வெங்கடாசலம், தய்கந்தசாமி என
நீளும் தலித் கவிஞர்களின் வரிசை
நிலவுகிற பண்பாடு, மதம், ஆதிக்க
மரபுகள் இவற்றை மறுத்தல்,
தங்களது தொன்மங்களை உயர்த்திப்
பிடித்தல், இலக்கியம் குறித்த
பார்ப்பன அழகியலுக்கு எதிராக
தலித் அழகியலை நிறுத்துதல்,
தங்களின் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள
குற்ற உணர்ச்சியை உதறுதல் எனும்
திசையில் சிந்தனையை வளர்த்துக்
கொண்டு கலகத் தன்மை நிரம்பிய
கவிதைகள் எழுதி வருகின்றனர்.

இத்தகைய தலித் கவிதைகள்
இலக்கியப் பிரதிகளால் கண்டு
கொள்ளப்படாத இருண்ட பிரதேசத்
தின் மீது வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சி
யிருக்கிறது. தலித் கவிதைகள்
தமிழுக்கு வளம் சேர்ப்பவை மட்டு
மல்ல உலக அளவிலான அதிகாரத்
திற்கு எதிராகவும், விடுதலைக்காகவும்
பாடப்பட்டு வந்துள்ள கவிதைக
ளோடு சமமாக வைத்து போற்றப்பட
வேண்டியவை.

தொண்ணூறுகளில் நவீன தமிழ்க்
கவிதைக் துறைக்குப் பெண் கவிஞர்
களின் பங்களிப்பு வரவேற்கத் தகுந்த
அம்சமாகும். குறிப்பாகச் சூட்டி
ரேவதி, சல்மா, கனிமொழி போன்ற
வர்கள் பெண்ணிய அறிவுசார்ந்த
தளத்தில் இயங்குவது தமிழ்கவிதைக்
குப் புதிய வெளிச்சத்தைத் தருவதாக
இருக்கிறது.

பெண்ணிய சிந்தனையாளர்கள்
'ஆண்மைய' சொல்லாடல்களின்
தொகுப்பாக மொழியைக் கருதுகின்
றனர். பிரதி ஆண்வாசகனை முன்
நிறுத்தியே உருவாக்கப்படுகிறது.
அப்பிரதியின் மூலம் பெண் வாசகி
யிடம் ஆணுக்கு இசைவான தன்
னிலை கட்டமைக்கப்படுகிறது. கல்வி,
சமூகம், ஊடகம் போன்ற நிறுவனங்
கள் தொடர்ந்து இத்தகைய தன்
னிலை கட்டமைப்பைச் செய்கின்றன.
இந்நிலையில் படைப்பாளியாகப்
பரிணாமம் பெறும் பெண் உருவாக்
கும் பிரதி ஒரு ஆணுடைய எழுத்
தைப் போலவே தனித்த பார்வை
களின்றி அமைகிறது.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மொழி
யின் வாயிலாக உருவாக்கப்படும்
சொல்லாடல்கள் மீண்டும், மீண்டும்
அதிகாரத்திற்கே அழைத்துச் செல்
கிறது. தலித்துக்களின் இருப்பு
என்பது விளிம்புக்கு உள்ளேயும்
வெளியேயும் அலைப்புறுவதுபோல
பெண் என்பவள் தர்க்கத்திற்கும்.
அதர்க்கத்திற்கும் இடைப்பட்டவளா
கவும் கற்பனைக்கும், யதார்த்தத்திற்கும்

கும் இடைப்பட்டவளாகவும் இருக்
கிறாள். அவளுடைய வெளிப்பாடு
என்பதும் காலவரிசையை, யதார்த்
தத்தை, தர்க்கத்தைக்கலைப்பதாகவே
அமையும்.

ஆணாதிக்க நோக்கில் பெண்
ணின் உடல் என்பது தீட்டோடு
சம்மந்தப்பட்டதாகிறது. உடல்
சார்ந்த பெண்ணின் ஆசைகள்
யாவும் இழிவுக்குரியதாக மரபான
பார்வை வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஆக சமூக, பொருளாதாரத் தளங்
களில் இருந்து விடுதலை என்பதோடு
பால்சார்ந்த ஆதிக்கத்திலிருந்தும்
விடுதலை பெறுவதாக அமைவதாக
தான் பெண்ணிய பார்வையாக
அமைய முடியும். இதனால்தான்
பெண்களின் எழுத்தில் தங்களது
உடம்பை எழுதும்படி ஹெலன்
சிக்ஸ் எனும் பெண்ணிய சிந்தனை
யாளர் "உன்னையே நீ எழுது உன்
உடம்பின் குரல்களுக்குச் செவிசாய்!
அப்பொழுதுதான் வகுத்துரைக்க
முடியாத உனது நனவிமனத்தி
லுள்ள மூலவளங்கள் எல்லாம்
பொங்கி புறப்பட்டு வரும் எழுத்து
லகில் இன்னும் லிங்கமைய மரபில்
பெண்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட
குணங்கள் தூக்கி எறியப்படாமல்
இருப்பது வெட்கப்படத்தக்க
ஓன்றாகும். பெண் அவளுக்கேயுரிய
பொருட்களையும் அவளுக்கே உரிய
உறுப்புகளையும் ஆழமாகப் புதை
யுண்டு முத்திரையிட்டு கிடக்கும்
அவளது உடம்பு சார்ந்த மிகப்பெரிய
ஆட்சிப்பரப்பையும் மீண்டும்
ஆதிவலுவோடு திரும்பப் பெற
வேண்டும். தன்னைத் தானே
தணிக்கை செய்வதிலிருந்து கட்டாய
மாக விடுதலை பெற வேண்டும்"
என்கிறார்.

பெண்ணின் உறுப்புகளை ஆண்
எழுதும் போது அது ஆணுடைய
நுகர்வுக்குரிய பண்டமாய் ஆகிறது.
அதிலும் கூட பெண்ணின் இடுப்பிற்
கும் கீழ் வர்ணிப்பது தமிழ் மரபுக்கு
எதிரானதாகக் கருதப்படுகிறது.
மாதவிடாய், தீட்டு என இடுப்பிற்கும்
கீழே பெண்ணின் உடல் தீண்டத்
தகாதாகிறது. ஆனால் பெண் தன்
உடலை எழுதும்போது ஆணின்
தன்நிலை கலவறமைகிறது. சூட்டி
ரேவதி தன் கவிதைத் தொகுப்பிற்கு
'முலைகள்' என்று தலைப்பிட்ட
போது இத்தகைய அதிர்ச்சியைக்
கவனிக்க முடிந்தது. இதுபோலவே
"எல்லா அறிதல்களு டனும் விரிகிற
தெனயோனி" என சல்மா எழுதும்
போதும் பெண்ணிய கவிதையின்
கலகக்கூறு வெளிப்படுகிறது.

குடும்பம் ஓர் ஊழல் மிக்க
நிறுவனம் என்பார் அ.மார்க்ஸ்
இன்று குடும்பம் என்பது அரசின்

ஒரு சிறு அலகாக விளங்குகிறது. குடும்பத்தில் ஒரு பெண் இழக்க வேண்டிய கனவுகள் ஏராளம் உள்ளது. படுக்கை அறை முற்றிலும் ஆணாதிக்கத்தன்மை கொண்டதாய் விளங்குகிறது. நவீன பெண் மனம் இத்தகைய குடும்ப அமைப்பிலிருந்து தப்பிப்பதை விரும்புகிறது. இத்தகைய பார்வை நவீன தமிழ்க் கவிதைகளில் காணக்கிடைக்கிறது.

பரிசோதனைக்கவிதைகள் பிரம்ம ராஜன், பிரேம்-ரமேஷ் போன்றவர்களால் வெகுவாக எழுதப்பட்டு வருகின்றன.

அதிகாரத்துக்கு எதிரான வானம் பாடி வகை கவிதைகளில் தென்படும் 'நான்'களில் குவிந்துள்ள அதிகாரப் போக்கைத் தமிழவன் போன்றோர் நிறைய பேசியுள்ளனர். இத்தகைய தட்டையான ஒற்றை அர்த்தமுள்ள கவிதைகள் வாசகனின் இருப்பை அலட்சியம் செய்வதாகவும் உள்ளன.

இதற்குமாறாக இயங்குகின்ற உயிர்த்துடிப்பு மிக்க கவிதையென்பது வாசகனின் மனோ நிலைக்

"இந்த அறையெங்கும் இந்தப்படுக்கை யெங்கும் அத்துமீறி நுழைந்த கால்களின் சுவடுகள்

யரேனும் ஒருவர் கொலையாளியாகும் சாத்தியங்-களுடன்

ஒன்றாக உறங்குகிறோம் வண்ண உடைகளுக்குள் கால காலமாய் ஒட்டடை படிக்கிற உடல் எண்ணற்ற சதிகளால்

புனையாட்டத்திந்த வாழ்க்கை" எனும் சல்மாவின் கவிதையில் மேற்சொன்ன மனநிலை வெளிப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

இப்படி பெண் தன் உடலை எழுதுதல், பெண்மையச் சொல்லாடல்களை உருவாக்குதல், ஆணாதிக் கத்திற்கும் குடும்ப நிறுவனங்களின் அதிகாரத்திற்கும் எதிரான நிலைப்

இக் கவிதைகளுக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

"தொலைதூரப் பயணி புகார் துறைமுகத்தில் கலம் ஒதுக்க விரும்பினான் கலங்கரை விளக்குகளை நோக்கிய அவனுடைய நகர்வுகள் எல்லாமே

ஏமாற்றமளித்தன. அடையாளங்கள் குழம்பின காலங்கள் மயங்கின வங்கக்கடல் புகாரை தொலைத்து விட்டது பற்றி அவனுக்கு யாருமே சொல்ல வில்லை போலும் தமிழ் பேசும் ஒரு கரையில் ஏதேச்சையாக ஒதுங்கிய போதுதான் அறிந்தான் தான் கடைச்சங்க காலத்தவன் என்பதை புதுச்சேரியில் கடல் காகம் என்ற உணவு விடுதியின் மேல்தளத்தில் பொங்கும் பீரை நுரை அடங்கும் வரை பருகாமல் கடலை வெறித்துக் கொண்டிருந்தவன் துணுக்குற்று எழுந்து பக்கத்து மேசையில் குடித்தபடி பட்டினப் பாலை பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கும் ரமேஷ்யும் பிரேமேயும் நெருங்கி

பெண்ணின் உறுப்புகளை ஆண் எழுதும் போது அது ஆணுடைய நுகர்வுக்குரிய பண்டமாய் ஆகிறது. அதிலும் கூட பெண்ணின் இடுப்பிற்கும் கீழ் வர்ணிப்பது தமிழ் மரபுக்கு எதிரானதாகக் கருதப்படுகிறது. மாதவிடாய், தீட்டு என இடுப்பிற்கும் கீழே பெண்ணின் உடல் தீண்டத் தகாதாகிறது.

பாடு எனும் நவீன பார்வைகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு மாலதிமைத்தி, சுகந்தி சுப்ரமணியம், குட்டி ரேவதி, சல்மா, வெண்ணிலா, உமா மகேஸ்வரி, ரிஷி, சுகிர்த் ராணி போன்ற பெண் கவிஞர் களின் பங்களிப்பில் நவீன தமிழ்க் கவிதைக்கு மற்றுமொரு பரிணாமம் கிடைக்கிறது.

தூய்மைவாதம், படைப்பில் முழுமையான அர்த்தத்தைத் தேடுதல் என்பது மத நம்பிக்கையின் நீட்சியாக அமைகிறது. பிரதியை உற்பத்தி செய்பவன் தான் நினைப்பதை எழுதி விடுவதில்லை, பிரதியை வாசிப்பவன் பிரதியை உருவாக்கியவன் எழுதியதை வாசிப்பதுமில்லை என்பது பின் நவீனத்துவ சிந்தனை. மையத்தைக் கலைத்தல் (அ) மையமின்மை பன் முகத்தன்மை, தன்நிலையைக் கலைத்தல் என்கிற அடிப்படையில் நவீன தமிழ்க் கவிதையில் புதிய முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இத்தகைய

கும், அறிவு வீச்சுக்கும் ஏற்ப புதிய அர்த்தங்களைத் தரக்கூடியது. இத்தகைய கவிதைகள் மீது புரிய வில்லை என்ற குற்றச் சாட்டைச் சுமத்துபவர்களைத் தனது பழக்கத்திற்கு உட்படாததை அழித்து விடும் மனநிலை உடையவர்களாகப் பிரம்ம ராஜன் கூறுகிறார். "ஒரு பிரதி தான் சொல்ல கூடுதலாக இன்னும் பல வற்றை வைத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டாம்" என மேலும் அவர் கூறுகிறார்.

இத்தகைய புரிதலில் வெளிப்படும் கவிதைகள் வழக்கமான நேர்க்கோட்டு தன்மையில் இல்லாமல் சுழலும் தன்மையில் இயங்குகிறது. இறந்த காலத்துக்கும் நிகழ்காலத்திற்குமான இடைவெளியை நீக்கி அருகருகில் வைத்துப் பார்க்கிறது. முரண்களை இணைத்துப் பார்க்கிறது. மையத்தைக் கலைக்கிறது. பிரேம்-ரமேஷ்யின் சிறந்த கவிதையொன்றைக்

குழப்பமடைந்த கலவரத்தோடு ஓர் ஓலை நறுக்கை எடுத்து நீட்டி தன் காதல் கணிகையின் முகவரி கேட்டான் அவனுடைய கொடிகள் கொண்ட கலம் சரக்குகளோடு அசைந்து கொண்டிருந்தது.

இக்கவிதையின் மையம் கடைச்சங்க காலத்தவனோ, பிரேம்-ரமேஷ்யோ அல்லது காதலோ அல்ல. மையமற்று சுழன்று சுழன்று செல்கிறது வரிகள். கடைச்சங்க காலமும் நிகழ்காலமும் இணையும் காலமற்றும் வெளி குறித்த மயக்கம் இக்கவிதைக்கு அழகூட்டுகிறது. பட்டினப்பாலை எனும் சொல் சங்க காலத்தவனை பிரேம்-ரமேஷ்யிடம் அணுகச்செய்கிறது. வணிகம் பொருட்டு கடற்பயணம் செய்தவன் புகாரைக் கடல் கொண்ட பிறகு

திரும்பும் போது வெளி குறித்த மயக்கத்திற்கு உள்ளாகிறான்.

இப்போது கவிதை என்பது உணர்வுத்தளத்திலிருந்தும் அர்த்தத்தளத்திலிருந்தும் வெகு தூரம் வந்துவிட்டது. கவிதையை அறிவின் துணை கொண்டு மீண்டும் மீண்டும் அணுகும் நிலை எற்பட்டிருக்கிறது. குழம்பிய மனநிலை ஓர் அழகியலாய் உருவெடுத்துள்ளது. அறிவு அதிகாரமாகவும் தருக்கம் வன்முறையாகவும் மாறுகிறபோது கலைஞன் அதிலிருந்து தப்பிக்கும் முயற்சியாக பார்க்கப்பட வேண்டியவை இத்தகைய கவிதைகள்.

எளிமை கருதி இப்படி வகைப்படுத்திக் கொண்டாலும் இந்த வகைப்பாட்டை மீறி நவீன தமிழ் கவிதை தன் எல்லைகளை விரித்தபடி இருக்கிறது. கவிதையை மொழியின் மாயவலைக்குள்ளிருந்து கொண்டு வர சதா அலைந்து கொண்டிருக்கின்றன கவிஞர்களின் பேனாக்கள். இறுக்கமான படிமங்களும் தத்துவார்த்தமான தேடலும் கொண்ட தேவதேவன், தேவதச்சன் கவிதைகள், மெல்லியக் குரலில் நுணுக்கமான எதிர்கவிதைகள் பின்னும் மனுஷ்ய புத்திரன், கவிதைகள், நவீன மொழியில் நவீன வாழ்க்கையின் மதிப்பீட்டுச் சிதைவுகளைப் பேசும் யவனிகா ஸ்ரீ ராமின் கவிதைகள் இன்னும் இன்னும் யுவன், பாலை நிலவன், யூமா வாசுகி, சூத்தரதாரி, மனோராஞ்சன், ஆத்மாஜி, தபசி, என பிடிக்குள் அடங்க மறுக்கிறது நவீன கவிதை மற்றும் கவிஞர்களின் பட்டியல்.

புத்த களங்களில் ஓய்வில்லாமல் முழங்குகின்றன பீரங்கிகள். என் கவுண்டர் மரணங்களுக்கு இலக்காகுபவர்கள் ரஷ்டிகளாக உயிர்விடுகின்றனர். சாமியார்களின் கமண்டலங்களிருந்து வழிகிறது ரத்தம். எய்ட்ஸ் நோய்க்காரன் கண்களில் தெரியும் மரண பீதி பயமுறுத்துகிறது. பள்ளிகூடம் போகும் சிறுவர்கள் புள்ளிராஜாவுக்கு எய்ட்ஸ் வருமா? சத்தம்போட்டு கேட்கிறார்கள். புதர்களைக் கடக்கும் போது பெண்களின் சடலம் கிடக்குமோ என மனம் கலவரம் அடைகிறது. நவீன வாழ்வின் சிக்கலில் அகப்பட்டவர்கள் தூக்கம் வர யோகா பயில்கிறார்கள். நவீன கவிஞர்களோ நம்பிக்கையோடும் நம்பிக்கையற்றும், மீளவும், மீட்கவும் கவிதை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆறுதலளிக்க மட்டுமல்லாமல் குலைக்கவும் இவ்வியக்கம் தொடர்கிறது.

புதுச்சேரி அரசு ஆதி திராவிடர் நலத்துறை

இந்த துறையின் மூலம் புதுச்சேரி யூனியன் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் அனைத்து ஆதி திராவிட மக்களின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் கல்வியில் மேன்மையுற மற்ற இனத்தவருக்கு இணையாக உயர்த்தும் வகையில் பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் தீட்டி அதன் மூலம் செயல்படுத்தி வருகிறது.

வ.எண் திட்டத்தின் பெயர் திட்டத்தில் பயன்பெற்றோர்

கல்வியில் முன்னேற்றம் அடைய

1. மாணவர்களுக்கு இலவச சீருடை வழங்குதல் 1655
2. மெட்ரிக் வகுப்பிற்கு (10 ஆம் வகுப்பு) முந்தைய கல்வி கற்போருக்கு உதவித்தொகை 1761
3. 10ஆம் வகுப்பிற்கு மேற்பட்ட கல்வி கற்போருக்கு உதவித்தொகை வழங்குதல் 1201
4. பெண் கல்வியை ஊக்குவிக்க உதவித்தொகை 5692
5. பள்ளி மாணவியரின் பெற்றோர்களுக்கு வாய்ப்பூதியம் வழங்குதல் 1499
6. கல்வியில் சிறந்த மாணவர்களுக்கு ஊக்குவிப்பு தொகை வழங்குதல் 230
7. டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் நினைவுப் பரிசு வழங்குதல் 6
8. மாணவ, மாணவியருக்கு தங்கும் விடுதிகள் (விடுதி திறத்தலும் மற்றும் பராமரித்தலும்) விடுதியில் இருப்பவர்களுக்கு இலவச சீருடை வழங்குதல் 1655
9. தொழில் பயிற்சி அளித்தல் மற்றும் பயிற்சி பெறுவோருக்கு ஊக்கத்தொகை வழங்குதல் 185

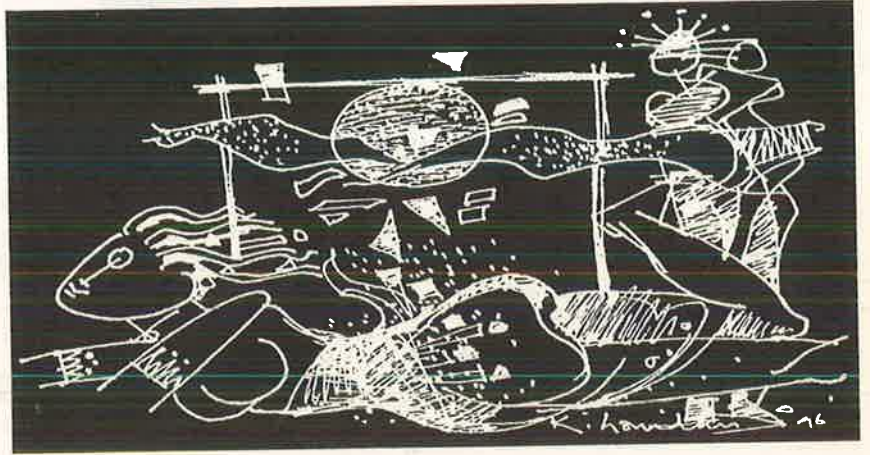
சமூக, பொருளாதார மேம்பாடு அடைய

10. ஆதி திராவிட மக்களுக்கு இலவச வேட்டி, சேலை 144306
11. இலவச வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்குதல் 24
12. துப்புரவு உதவியாளருக்கு குடியிருப்பு வீடுகள் கட்டுவதற்கும் மற்றும் தண்ணீர் வசதியோடு இணைந்த கழிப்பறைகள் கட்டுவதற்கும், காலனியில் வசிக்கும் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகள் செய்து தருவதற்கும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு கொடை வழங்குதல் 10
13. ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த இரு மணமகளுக்கு திருமண நிதி உதவி 408
14. கருவுற்ற மற்றும் பாலூட்டும் ஏழை ஆதி திராவிட பெண்களுக்கு நிதி உதவி 595
15. கலப்பு திருமணம் செய்து கொள்ளும் திருமண தம்பதியருக்கு ஊக்கத்தொகை வழங்குதல் 24
16. வீடுகட்ட மான்யம் வழங்குதல் 874
17. ஆதி திராவிட மக்களின் ஈமச்சடங்கு செய்வதற்காக நிதியுதவி வழங்குதல் 456

தமிழில் ஊடகங்கள்

தமிழ் நிலைப்பட்ட ஊடக வரலாறு ஒன்றினை எழுதுவதற்கான ஒரு முன்குறிப்பு

□ கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

ஊடகம் என்பது (Mediam/ Media) வெகுசன தொடர் பாடலாற் பயன்படும் 'சாதன'ங்களுக்கான இன்றைய மொழிபெயர்ப்பு ஆகும். சமகால உலகில் 'தொடர்பாடல்' (Communication) நடைபெறும் முறைமைபற்றிய ஆய்வில் 'வெகுசனத் தொடர்பு'க்கு (Mass Communication) முக்கிய இடம் உண்டு. வெகுசனத் தொடர்பில் அதன் தன்மை (கேட் போர் 'திரள்' ஆக இருப்பது காரணமாக) ஊடகம் (Mediam) வழியாகவே நடைபெறுகின்றது. இன்றைய நிலையில் இந்த ஊடகங்களை.

1. அச்ச ஊடகங்கள் (Print Media)
2. மின்னியல் ஊடகங்கள் (Electronic Media)

என இருபெரு நிலைப்பட்ட வகுப்பர். ஒவ்வொரு வகைப்பாட்டுக்குள்ளும் பல்வேறு ஊடகங்கள் இடம்பெறும். (அச்ச புத்தகம், சஞ்சிகை, புதினப் பத்திரிகை: மின்னியல் வானொலி, சினிமா, தொலைக்காட்சி) இத்தகைய ஊடகங்கள் இல்லாது சமகால உலகில் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, நடவடிக்கைகள் எதுவுமே இடம்பெறா. இவை ஒவ்வொன்றும், தத்தம் இயல்புகளுக்கேற்பத் தனித்தன்மைகள் கொண்டனவாகும். ஒவ்வொன்றும் தொடர்பாடலை ஒவ்வொரு 'முறைவழியில்' நடத்தும். இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினுள் அல்லது சாகியத்தினுள் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என்பதை அறிவதன் மூலம், அது தொழிற்படும் சமூகம் (Sociality), சாகியம் (Community) பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம் என்பது பொதுவான சமூகவியல் உண்மையாகும். ஊடகச் சமூகவியல் (Media Sociology) எனத் தனியே ஒரு துறையே உண்டு. அது இவ்விடயங்கள் பற்றி மிக்க நுண்ணிய தாக ஆராயும். அத்தகைய ஒரு நோக்கு, தமிழ்ச் சமூகப்பற்றியும் பல உண்மைகளை வெளிக் கொணரும். எனவே தமிழ்ச் சூழலில் ஊடகங்கள் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றன என நோக்குவது, தமிழ்ச் சமூகத்தின் அசைவியக்கம், தொழிற்பாடு, ஆகியன அமைந்த / அமைபும் முறைமை பற்றி அறிவதற்குப் பெரிதும் உதவும்.

இத்தகைய ஒரு 'ஊடக வரலாறு' மூலம் நவீன தொழில்நுட்பங்கள் இடம்பெறும். இக்காலத்தினை அறிந்து கொள்வதற்கு மாத்திரமல்

லாது காலம் காலமாகத் தமிழ் நாட்டில் சமூகத் தொடர்பாடல் எவ்வாறு நிகழ்ந்து வந்துள்ளது என்பதனையும் அறிந்துகொள்வதற்கு உதவும்.

அத்தகைய ஒரு ஊடக வரலாறு-ஊடகத் தொழிற்பாடு நவீன காலத்துக்கு முற்பட்ட (Pre-modern) தமிழ்ச்சமூகத்தில் எவ்வாறு இருந்தது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும். ஏனெனில் எல்லாக் காலத்திலும் சமூகத் தொடர்பாடல் அத்தியவாசியமாகும். அது எவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளது என்பது பற்றிய அறிவு அச்சமூகம் பற்றிய அறிக்கைக்கு முக்கியமான ஒன்றாகும்.

நாயக்க ஆட்சியும் அதன் அடிநிலைக்கூறான பாளையக்காரர் ஆட்சியும் வருவதற்கு முன்னர், தமிழகத்தின் 'சமூகத் தொடர்பாடலில்' திரள் நிலைப்பட்ட சனக் குழுமத் தொடர்பு முறைமை இருந்திருக்கக்கூடும் என எதிர்பார்த்தல் முடியாது. கி.பி. 600-1300க் காலப் பகுதியினை நோக்கும் பொழுது-அக்காலப் பகுதிக்குரிய சமகாலச் சான்றுகளை நோக்கும் பொழுது. உயர் சமூகநிலைத் தொடர்பாடல் என்பது அரசவை, கோயில், உள்ளூராட்சி அலகுகள் என்ற மட்டத்திலேயே பெரும் பாலும் நிகழ்ந்திருந்தல் வேண்டும் என ஊகிக்கலாம். இவற்றைவிட பெளத்த, சமணப் பள்ளிகள் மடங்களும், முக்கிய மையங்களாக விளங்கின எனக் கொள்ளலாம்.

தொடர்பியல் நிலைநின்ற கூறுவதானால் இவற்றைப்பின் வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. ஒரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்துக்கான தொடர்பாடல் (Point

to point Communication)

அரசு நிலைப்பட்ட அறிவித்தல்கள், இவ்வாறு சென்றன எனக் கொள்ளலாம். இது கடித முறைமை (ஒலை) தூதுவர், மூலமாகவும் புறாக்கள் மூலமாகவும் தொழிற்பட்டிருக்கலாம்.

கல்வெட்டுக்கள் என்பவை ஆணைகள் அறிவித்தல்களைத் தெரிவிக்கப்படவேண்டிய இடத்தில் வைத்துத் தெரிவிப்பனவாகவே அமைந்தன.

இந்த 'இடத்துக்கு இடம்' முறைமையினுள்ளும் தொடர்பு உண்மையில்

(அ) நேர்முகமாகவும் (face to face)

(ஆ) ஆகக் கூடினால் ஒரு கணிசமான குழுவுக்கானவைகளாகவுமே (Sizeable group) இருத்திருத்தல் வேண்டும்.

கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் தான் கற்றலும் (கல்வி) பிறர் வாயால் கேட்டலுமே (கேள்வி) முக்கியமாகின. 'கல்வி'யில் தான் கற்றல் "ஒதுதலே" முக்கியமாகிற்று.

சங்க காலத்து பாடல் மரபு, ஆட்சியாளர் ஒருவரின் அவையில் பாணர் அல்லது புலவர் ஒருவர் அங்குள்ள சிறு குழுமத்தின் ரசிப்புக் கெனப் பாடுவதாகவே அமைந்திருந்தது. அந்தப் பாடல் மரபில் இரண்டு நிலைகள் காணப்பட்டன.

(01) ஆட்சியாளரின் புகழைப் பாடுவது (அல்லது அவருக்குச் சில விடயங்களை எடுத்துக் கூறுவது)

(02) பொதுவான ரசிப்புக்காகப் பாடப்பட்ட அகத்துறைப் பாடல்கள்.

இவை பின்னர் எவ்வாறு எழுதியெடுக்கப்பட்டன என்பதும்,

● ●
**வாழ்ந்த மக்களுடனோ,
 அத்தகைய மக்கள்
 சுவப்பங்களினுள்ளேயோ நிலவிய
 தொடர்பியல் முறைமை பற்றி
 இலக்கியங்கள் அதிகம்
 பேசவில்லை.**
 ● ●

அந்த முயற்சி எந்தக் காலத்தில் நடந்தேறியது என்பதும் இன்னும் தெளிவாகவில்லை.

தொடர்பியல் வளர்ச்சியில் வரும் முக்கிய கட்டமான 'எழுத்து' (Writing) வளர்ச்சி ஏற்கனவே ஏற்பட்டு விட்டது. அந்த எழுத்துக்கான 'ஊடகமாக' ஓலை (பனையோலை) அமைந்தது. இதனால் எழுதப்பட்டனவற்றையும் எழுதியனுப்பப்பட்டவற்றையும் "ஓலை" எனும் ஆகுபெயர் வடிவம் சுட்டியது" எனலாம்.

இந்த நிலை நன்கு நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்ட மட்டங்களிலேயே காணப்பட்டது எனலாம். (அரசு, பள்ளி)

மற்றைய தொடர்பாடல்களின் மட்டத்தில்

2 நேர்முகமானதான (face to face) தொடர்பாடலே முக்கியப் பட்டது எனலாம்.

அயல், சமூகம் போன்ற குழுமத் தொடர்புகள் நேர் முகமானவையே.

சங்ககாலத்தின் (கி.மு.300-கி.பி.250) வன்மையான தொடர் பாடல் முறைமை இந்த நேர்முக முறைமையாகவே இருந்திருந்தல் வேண்டும். சங்கப் பாடல்கள் நேர் முகமாக, சிறுகுழு நிலையில் தோன்றியவையாகவே உள்ளன. (face to face, small group)

கி.பி.250-300க்குப் பின்னர் நியம இலக்கியத் தொடர்பாடல் என்பது சமூக அதிகாரமுள்ள அரசியல். மதமையங்களிலேயே நடைபெற்று வந்தது எனலாம். இந்த வட்டங்களுக்கு வெளியிலே வாழ்ந்த மக்களுடனோ, அத்தகைய மக்கள் கூட்டங்களினுள்ளேயோ நிலவிய தொடர்பியல் முறைமை பற்றி இலக்கியங்கள் அதிகம் பேசவில்லை. கல்வெட்டுக்கள் அம்மக்களின் வாழ்வியல் பற்றி சில தகவல்களைத் தருகின்றன (செங்கம் நடுகற்கள்)

நாயக்கர் காலம் முதல் பிரித்தானிய ஆட்சியின் தொடக்க காலம் வரை தமிழ்நாட்டில் அரசியல் பன்முகப்பாடும் குழுமநிலைத் தொழிற்பாடும் (Activisation of Community groups) நிலவின என்று வரலாற்றாசிரியர்

சூறுவர். இக்காலத்தில் அடிநிலைச் சமூகங்களின் செயற்பாட்டில் முன்னர் கேள்விப்பட்டதற்கு மேலான (சூடுதலான) ஒரு துடிதுடிப்பு இருந்தமை தெரியவருகின்றது. இது அம்மட்டத்து இலக்கியங்களின் பெருக்கத்திலும் (உ-ம்: கதைப் பாடல்கள்) அவற்றுள் சிலவற்றின் உயர்வாகத்திலும் (பள்ளி, குற வஞ்சி) தெரியவருகின்றது.

நவீன காலத்துக்குக் முந்திய காலத்துத் தமிழ்த் தொடர் பாடல் பற்றி முகவுரைப்பாங்காக இதுவரை கூறியனவற்றைக்கொண்டு, மேலே நவீனகாலத்துத் தமிழ்நிலைத் தொடர்பாடலுக்கு வருவோம்.

தமிழ்ச்சமூக ஊடாட்டங்களில் (Social interactions) முன்னர் காணப்படாத பெருமாற்றங்கள் ஏற்படுவது மெனாட்டரின் சமூக அரசியல் உறவுத் தொடக்கத்துடனேயே. இது பற்றிய ஒரு நீண்ட வரலாற்றுக் குறிப்புக்குச் செல்லாது தொடர்பியல் நிலையில் இந்த 'வருகை' ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களை நோக்குவோம்.

மெனாட்டார் வருகையும், தொடர்புறவும் இரு நிலைகளில் வன்மையான சமூகச் செயற்பாடுகளுக்கு இடமளிக்கின்றன.

(i) மிஷனரிமார்களின் கிறிஸ்தவ மதப்பரப்பல் தொழிற்பாடுகள்.

இது சம்பந்தமாக ரோமன் கத்தோலிக்க நடைமுறைக்கும், புரட்டஸ்தாந்தத் தொழிற்பாட்டுக்கும் வேறுபாடு உண்டு. ரோமன் கத்தோலிக்கத் தொடர்பு, அச்சினைத் தமிழுக்கு அறிமுகப் படுத்துகின்ற தெனினும் (1577) அச்சுச் சாதனத்தின் சமூகநிலைப்பட்ட பெருந்தாக்கம் புரட்டஸ்தாந்தத் மிஷனரிகளின் வருகையுடனேயே தொடங்குகின்றது. (ஏறத்தாழ 18ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி)

கிறித்தவர்களின் கண்ணோட்டத்தில் கிறித்துவில் நம்பிக்கை வைப்போரை அவர்கள் 'வந்து திரளும் குழுமமாகவே' (Congregation) கண்டனர். அந்த வந்தடைந்த திரளினரிடையே அவர்கள் வேறுபாடு காண்பதில்லை (நமது சாதியமைப்பால் தேவாலயத்திலும் வேறுபாடு இருந்

தது) எனவே அவர்களின் வழிபாட்டு முறைமை ஒன்றாகவே இருந்தது. இந்த வழிபாட்டொருமை காரணமாக சகலருக்கும் ஒரே பிரார்த்தனை முறை இருந்தது.

கத்தோலிக்கர்களிலும் பார்க்க புரட்டஸ்தாந்தினர்கள் விவிவிய வாசிப்புக்கு முக்கியத்துவம் அளித்ததால், புரட்டஸ்தாந்தினர் அச்சுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். இதனால்தான் அச்சு ஊடகம் முதலில் முக்கியத்துவப்பட்டது பின்னர் ஆட்சி நிருவாகத்திற்கும் அச்சு முக்கியமாகிற்று. ஏனெனில் தமது ஆட்சியின் கீழ் வந்த சகலரையும் அவர்கள் 'ஆளப்படுபவர்களாகவே' (Subjects) பார்த்தனர்.

இஸ்லாத்தின் வருகை தமிழில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பது ஒரு சுவாரசியமான வினாவாகும். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இஸ்லாம் வெகுசன மதமாற்றத்தைச் செய்யவில்லை. இவ்விடயத்திலே கிறித்தவர்கள் தொழிற்பட்டது போன்று முஸ்லிம்கள் தொழிற்படவில்லை. அதே வேளையில் இஸ்லாமியர்களாக மாறியவர்களின் மதத் தனித்துவத்தைப் பேணுவதிலும் அவர்களை ஒரு சாகியமாக்கிக் (community) கொள்வதிலும், நிறைந்த அக்கறை காட்டினர். அவர்களின் மதநெறி அரபு மொழியை முதன்மைப்படுத்திற்று. மதவிடயங்கள் பற்றிய தங்களிடையேயான உள்ளகக் குழுமத் தொடர்புக்கு (intra-group communication) 'அரபுத் தமிழ்' என்ற ஒரு மொழி/இலக்கிய வழக்கை ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். இஸ்லாமிய மதப்பண்பாடு ஸ்திரீப்பட்டதன் பின்னரே அரபுத்தமிழ் பற்றி அழுத்தம் குறைந்தது.

(ii) அரசியல்/அரசு நிலைத் தொழிற்பாடுகள் பிரித்தானிய ஆட்சி ஏற்பட்டதன் பின்னர் ஏற்பட்ட ஆளும் முறைமை (governance) மாற்றங்கள்.

இந்த நிலைப்பட்ட விளக்கங்கள் மிகுந்த நிதானத்துடன் செய்யப்படல் வேண்டும். வந்த ஆட்சி காலனித்துவ ஆட்சி யெனினும், அதன் காரணமாக அது சுதேசப் பண்பாட்டையும் நடைமுறைகளையும், அறிவுப் பேறுகளையும் புறக்கணித்து ஒதுக்கியதெனினும், இந்தியச் சமூகத்தில் (தமிழ்ச்சமூகத்தில்) முன்னர் நிலவாத, முன்னர் கருத்திற்கொள்ளப்படாத ஒரு முக்கியமான அரசியல் எடுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொழிற்படத் தொடங்கியது. அந்தச் சமூக / அரசியல் எடுகோள் 'சட்டத்தின் முன்யாவரும் (ஆட்சிக்குட்பட்டவர்கள் யாவரும்) சமம்' என்பதாகும். சாதியமைப்பினை ஒரு முறைமையாக (as a system) கொண்டிருந்த சமூகத்தில்

●●
'தமிழர்' என்பது அம்மொழியைப் பேசும் மக்களிடையே நிலவிய உள்ளக வேறுபாடுகளைக் கடந்து ஒரு குழும அடையாளமாகிற்று. இது 'தமிழர்' என்ற ஒட்டுமொத்த அரசியல் அடையாளத்துக்கு இட்டுச்செல்லும் ஒன்றாக அமைந்தது
 ●●

வெளிவந்துள்ளது.)

மிகச்சுருக்கமாகவும், பொதுப் படையாகவும் எடுத்துக் கூறுவதானால், தமிழில் ஊடகத்தின் வளர்ச்சி என்பது இரு முக்கிய சமூக அரசியல், பொருளாதார - அரசியல் முறை வழிகளுடன் (process) தொடர்புற்று நிற்பதைக் காணலாம்.

(அ) 'நவீன' மயப்பாடு(modernisation)

(ஆ) சனநாயகம வாக்கம் (democratisation)

இந்த இரண்டினது தாக்கங்களையும் சமூக மாற்றங்களிலும் மொழி மாற்றங்களிலும் காணலாம்.

இந்த இரு நடைமுறைகள் பற்றி நாம் பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்புக்களிலும் சிலவேளைகளில், பல்கலைக்கழக வகுப்புக்களிலுங்கூட 'மேனாட்டார் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு' என்றும், 'உரைநடையின் வளர்ச்சி' என்றும் பயிற்றி வந்துள்ளோம்.

தமிழ் 'எழுத'ப்படும் முறையில் இதழியல் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைப் பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் அவர்களது 'தமிழ் உரைநடை வரலாறு' மீள்பதிப்புக்கு (2000) நான் எழுதியுள்ள 'உரையும் நடையும் உரை நடையும்' என்ற கட்டுரை பார்க்க.

தமிழ்ச் சமூகத்தினதும், தமிழ்மொழியினதும் சனநாயகமயப்பாடும் நவீன மயப்பாடும் தமிழின் சமூக வரலாற்றில் மிக முக்கியமான வையாகும். தமிழர், தமிழ்ப் பொது மக்கள் (பாரதி கூறுவது போன்று எல்லோருக்கும் விளங்குவதான) எளிய பதம், எளியநடை என்பனவும் அந்த எளிய மக்களின் வாழ்க்கையை இலக்கியம் பேச பொருளாகக் கொள்வதும் முக்கியமாகின்றன.

தமிழ்நாட்டின் சனநாயகமயப்படும் நவீன மயப்பாடும், நிகழ்காலத்துக்கு வேண்டிய பொதுமையையும் எளிமையையும் வற்புறுத்திய அதே வேளையில் 'தமிழர்' பற்றிய மீள்கண்டுபிடிப்பு நடைபெற்றது. அந்த மீள்கண்டுபிடிப்புத் தமிழ் இலக்கிய வளத்தையும், வரலாற்றுச் செழுமையையும் மக்களையும் நிலைப்படுத்திற்று.

தொழிலைக் கற்பதையே குறித்தது. தொழினுட்பச் சாதிக் குழுமங்கள் தத்தம் தொழினுட்ப அறிவைச் சாதிக் குள் கையளித்துவந்தன. வைத்தியம் குடும்பத்தினுள் கையளிக்கப்பட்டது.

புதிதாக வந்த 'பொது எழுத்தறிவு' ஊடகங்களின் வருகையைத் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக ஆக்கிற்று.

அந்த முறையில் தமிழரிடையே வந்த முதற்பெரும் ஊடகம் அச்ச ஊடகமாகும். 1835 வரை அரசு, திருச்சபைத் தனியுரிமையாகவிருந்த அச்ச ஊடகம், 1835ல் பொதுமைப் படுத்தப்படுகின்றது. அந்தக்காலம் முதல் தமிழில் அச்ச நிகழ்காலத்தை விளக்குவதற்கும், இறந்த காலத்துப் பண்பாட்டுப் பேறுகளை - குறிப்பாக இலக்கியத்தை - மீட்டெடுப்பதற்கும், எதிர்காலத்துக்கான இலட்சியங்களுக்குப் போராடுவதற்குமான ஒரு சாதனம்/கருவியாகிற்று.

அச்சச் சாதனம் தமிழ் வாசகர்களை ஒரு மொழிக் குழுமமாகப் பார்க்கும் மரபை ஊர்ஜிதப்படுத்திற்று எனலாம்.

தமிழில் அச்சச் சாதனத்தின் தாக்கம் பற்றிய எந்த ஒரு பார்வையும் இரு நிலைகளை உள்ளடக்கியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

(i) தமிழ்ச் சமூகத்தில் அது ஏற்படுத்திய மாற்றம்.

(ii) தமிழ்மொழியில் அது ஏற்படுத்திய மாற்றம்.

இந்த இரண்டு நிலைகளும் ஒன்றுடன் மற்றது சம்பந்தப் பட்டதே. (இவ்வியடலம் பற்றி விரிவான தரவு நூல்கள். ஆய்வுக்கட்டுரைகள் பல உள்ளன. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும், மா. இராசமாணிக்கனார் நினைவுப் பணிமன்றமும் இணைந்து நடாத்திய தமிழ் இதழியல் வளர்ச்சி பற்றிய கருத்தரங்குகளில் வாசிக்கப்பெற்ற கட்டுரைகள் இதுவரை ஆறு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இக் கருத்தரங்குகள் ஒன்றில் நான் வாசித்த தமிழில் இதழியலின் முக்கியத்துவம் பற்றிய கட்டுரை இலங்கையில் வித்துவான் இ.நமச்சிவாயத் தேசிகருக்கான பாராட்டு விழா மலரில் (1999)

இது புரட்சிகரமான மாற்றமாகும். இது தமது ஆட்சிக்குள் வந்த தமிழர்கள் எல்லோரையும் சாதி, மதபேதமின்றி ஒரு குழுமமாகக் கருதிற்று. அவ்வாறு கருதி, தமது தொழிற்பாடுகளின் 'பெறுநர்' கூட்டமாக இவர்களைக் கொண்டது. இதனால், தமிழர் என்ற மொழியடையாளத்துக்கு ஒரு வன்மையும் அழுத்தமும் ஏற்பட்டது. மொழி நிலையில் அது அம்மொழியைப் பேசுவோர் வாசிப்போரிடையே ஒரு 'பொதுமை' யை ஏற்படுத்திற்று. இது தமிழ்நாட்டில் முன்னர் நிலவாத, முன்னர் முனைப்புப்படுத்தப்படாத ஒரு செயற்பாடாகும்.

இதன் காரணமாகத் 'தமிழர்' என்பது அம்மொழியைப் பேசும் மக்களிடையே நிலவிய உள்ளக வேறுபாடுகளைக் கடந்து ஒரு குழும அடையாளமாகிற்று. இது 'தமிழர்' என்ற ஒட்டுமொத்த அரசியல் அடையாளத்துக்கு இட்டுச்செல்லும் ஒன்றாக அமைந்தது எனலாம்.

நாயக்க ஆட்சிக் காலத்தில் (16, 17, 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில்) தெலுங்கு மேலாண்மை காரணமாகச் சில விடங்களில் தமிழ் பற்றிய ஒரு புலமைப் பிரக்ஞை நிலவியது. இப்போது ஆங்கில ஆட்சியினர் இவர்களைத் 'தமிழர்' களாகவே கொண்டனர். இதனால் தமிழ் அடையாளம் முக்கியப்படலாயிற்று.

கிறித்தவம் கோட்பாட்டு நிலையில் சாதிபமைப்பை ஏற்காதிருந்தமையால் (ஆனால் சமூக நிலையில் சாதிபமைப்பை ஏற்றுக் கொண்டது) கிறித்தவத்தின் தாக்கம் ஒரு புறமாகவும், ஆளுகை எடுகேள்மறு புறமாகவும் முன்னர் நிலவாத சமூகச் சமத்துவத்துக்கு குறிப்பாகச் சமத்துவ உணர்வுக்கு இடமளித்தது.

இத்தகைய ஒரு பின்புலத்திலே தான் ஆங்கில ஆட்சி 'எழுத்தறிவு' (literacy) என்ற கொள்நெறியை (principle) முன்னெடுக்கின்றது.

'எழுத்தறிவு' என்னும் இந்த எண்ணக்கரு சகலருக்கும், எழுத்து வாசிப்பு அறிவை அத்தியாவசியமாக்குகிறது. (உள்ளூர்ப் பண்பாட்டு/பொருளாதார நிலைமைகள் இதனைச் சரிவர நடைமுறைப்படுத்த இடமளிக்கவில்லை) இருப்பினும் இது ஆளுமையின் பொது எடுகோள் ஆனது. மிகமிக முக்கியமாக இதனை இலக்காகக் கொண்ட ஒரு கல்வி முறைமை உருவாகிற்று; இதற்கு முன்னர், இந்தியாவில் தமிழகத்தில் இவ்வாறு சகலருக்கும் பொதுவான சமத்துவமான ஒரு கற்பித்தல் முறைமை இருக்கவில்லை. (இந்தியச் சமூக முறைமையில் சாதி, வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கவே பெரும்பாலும் சாதிக்

'தமிழ் உணர்வு' என்பது இவற்றின் பெறுபேறுதான்.

உண்மையில் தமிழில் சனநாயக மயப்பாடு எவ்வாறு வளர்ந்தது என்பதும் எவ்வாறு அந்த எண்ணக் கரு ஆழப்படுத்தப்பட்டது என்பதும் 18, 19, 20ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மிகத்துல்லியமாகத் தெரிகின்றன. தமிழ் என்பதற்கு கிறித்தவ மிஷனரிகள் கொடுத்த விளக்கமும் அதற்கு ஆறுமுகநாவலர் கொடுத்த விளக்கமும், மறைமலை அடிகள் கொடுத்த விளக்கமும், அயோத்திதாஸர் அவர் வழியினர் கொண்டிருந்த விளக்கமும், பெரியார், அண்ணாத்துரை கொண்டிருந்த விளக்கமும் உண்மையில் இந்த வரலாற்றின் படிக்கற்களாக இமை வனவே.

இந்த கட்ட வேறுபாடுகளைத் தமிழ் எழுதப்பட்ட நடை நிலை நின்று அறிந்து கொள்ளலாம்.

சீகன் பால்கு/வீரமாமுனிவர் நடை, ஆறுமுக நாவலர் நடை, ராஜம் ஐயர்/மாதவையா நடை, மறைமலையடிகள் நடை, திரு.வி.க.வின் நடை, கல்கியின் நடை. அண்ணா துரையின் நடை, தினத்தந்தியின் நடை என்பன வெறுமனே இலக்கிய நிலைப்பட்டவையன்று. இவை தமிழின் சனநாயகமயப்பாட்டின் பல்வேறு பரிமாணங்களைக் காட்டுவையாகவும் உள்ளன.

அச்சு ஊடகங்கள் முதற்சின்ன மாசு அமையும் சமூக மாற்றச்சூழலின் பின்புலத்திலே, மற்றைய ஊடகங்கள் நிதானமாக - மின்னியல் ஊடகங்கள் வருகின்றன.

வானொலியின் வருகை மிக முக்கியமான ஒன்றாகும்.

இலங்கையில் தமிழ் ஒலிபரப்பு 1925இல் ஆரம்பமாகிறது. இந்தியாவில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வானொலிச்சேவை 1927 முதல் வருகின்றது. (அதற்கு முன்னர் சில நேரங்களில் தனியார் ஒலிபரப்பு நிலவற்று) சென்னைக்கு 1927-லேயே வருகின்றது.

வானொலியின் முக்கிய பெறுபேறுகளாக பின்வருவன வற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1) வானொலி அறிவை, எழுத்தறிவு மட்டத்துக்கு அப்பாலும் கொண்டு செல்கிறது. வானொலி கேட்பதற்கு வாசிப்புத்திறன் அவசியமில்லை.

இப்பண்பு தமிழின் எளிமைப் பாட்டுக்கு மேலும் உதவியது.

2) எமது சூழ்நிலையில் வானொலி உண்மையான சமூக சமத்துவத்தை மேலும் வலுப்படுத்தியது.

குறிப்பாக 1950 முதல் இலங்கை

வானொலி வர்த்தக வலிப்பின் வருகையுடன் வானொலி என்பது தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடிமுதல் முடிவரை முக்கிய சாதனமாகிற்று. ஏறத்தாழ அக்காலத்தில் ஏற்பட்ட 'டிரான்சிஸ்டர்' (transistor) மயப்படுத்தலை வானொலியைக் கொண்டு திரியக்கூடிய ஒரு பொருளாக்கிற்று.

உண்மையில் தமிழில் சனரஞ்சகப் பண்பாடு (popular culture) வளர்வதற்கு வானொலி - குறிப்பாக வர்த்தக ஒலிபரப்பு - முக்கிய சக்தியாற்று.

அகில இந்திய வானொலி குறிப்பாகத் திருச்சி நிலையம் நடத்திய விவசாயிகள் நிகழ்ச்சி வானொலியைத் தமிழ் விவசாயிகளுக்கான அத்தியாயவசிய தரவுச்சாதனமாக்கிற்று.

பண்பாட்டுப் பேணுகையில் தமிழ் வானொலி நிலையங்களுக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. கர்நாடக இசைப்பாரம்பரியத்தைப் பொதுச் சொத்தாக்கியதில் வானொலிக்கு முக்கியமான இடம் உண்டு. மேலும் நாடகத்துறை வளர்ச்சியில் வானொலி நாடகம் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்திற்று. உலகப் பொதுவான இவ்விஸ்தரிப்புத் தமிழ் நாடகத்தைச் செழுமைப்படுத்திற்று.

வானொலியின் வருகை 'தர நிலைத் தமிழின (standard Tamil) உச்சரிப்புச் செம்மையை வற்புறுத்திற்று. அதேவேளை பேச்சு வழக்குத் தமிழையும் ஊக்குவித்தது. எழுத்து

●● தமிழர் உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் வசிக்கின்ற மையாலும், தென்னாசிய, தென்கிழக்காசிய அரசியலில் கணிசமான இடம் பெறுபவர்களாகவுமிருப்பதால், உலக ஒலிபரப்பிற்கு கவனம் செலுத்தும் வானொலி நிலையங்கள் பல தமிழழையும் தமது ஒலிபரப்பு மொழிகளினுள் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளன. ●●

நிலையில் வானொலி நாடகங்களை விட Features எனப்படும் விவரணச் சித்திரங்கள் முக்கியப்பட்டத் தொடங்கின. இது தமிழின் ஆக்க எழுத்துத் துறையில் ஒரு புதிய வளர்ச்சி. ஆனால் துரதிர்ஷ்ட வசமாக விவரணச் சித்திரங்கள் நூல்வடிவில் வரவில்லை.

பண்பலை (FM) ஒலிபரப்பும் தனியார் வானொலியின் வருகையும் வானொலி ஊடகத்தின் 'கேட்குநர் துலங்கலில்' (listener response) பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக வானொலி அறிவிப்பாளர்களின் மொழியில் 'அறிவிப்புத் தன்மை' போய் (announcing mode) இப்பொழுது 'அரட்டை அடிக்கும்' (chatting) பண்பு வந்துவிட்டது. வானொலியின் பங்குகொள்ளல் முறையில் இது பெரியமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தமிழர் உலகின் பல்வேறுநாடுகளில் வசிக்கின்றமையாலும், தென்னாசிய, தென்கிழக்காசிய அரசியலில் கணிசமான இடம் பெறுபவர்களாகவுமிருப்பதால், (தமிழகம், இலங்கை, பர்மா, மலேசியா, சிங்கப்பூர்) உலக ஒலிபரப்பிற்கு கவனம் செலுத்தும் வானொலி நிலையங்கள் பல தமிழழையும் தமது ஒலிபரப்பு மொழிகளினுள் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளன. (பி.பி.சி, வெரித்தாஸ், பிக்ங்).

தமிழ்ப் பண்பாட்டில் மிகமுக்கியமானதும் முன்னர் காணப்படாததுமாகிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது சினிமாவே (திரைப்படம் என்ற பதத்தின் பின்னுள்ள புலப்பதிவை - perception- நோக்குக) தமிழ்நாட்டுக்குச் சினிமா வந்தது 1921இல். அது தமிழ்ப் பேசத் தொடங்கியது 1931இல் ஆகும் (சீசுவதம்)

தமிழர் சமூக வரலாற்றில் சினிமாவுக்கு ஒரு மிகமுக்கியமான இடம் உண்டு. அதாவது, சகலத் தமிழ் மக்களும் ஒரு கூரையின் கீழ் இருந்து தங்கள் கொள்வனவுச் சக்திக்கேற்ப உட்கார்ந்து ஒரு மகிழ்வளிப்படை (entertainment) பார்ப்பது என்பது சினிமாக்கொட்டகைளிலேயே நடந்தேறியது. இது மிகப்பெரிய ஒரு சமூகப் புரட்சியாகும். முற்றிலும் சந்தைத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்ட இசைக்கைத்தொழில், தமிழ் மரபின் 'வீரன் பற்றிய புலப்பதிவுகளை மாற்றிற்று தாழ்நிலையிலிருந்தவனின் அனுதாட அகற்சியும் சினிமாவுக்கு முக்கியமாகின. தமிழ் நாட்டின் மக்கள்நிலைத் தொன்மங்களின் நவீன வடிவங்களான கதாநாயகர்கள் சினிமாவின் சனரஞ்சகத்தன்மைக்கு அச்சாணித்தேவையாகினர். அந்தத் தொன்மங்களை மாத்திரமல்லாமல். (மதுரை

வீரன, காத்தவராயன், ரிஷ்யசிருங்கன், ஜகதலப்பிரதாபன் போன்றோர்) அந்தத் தொன்ம வடிவங்களிலமைந்த பாத்திரங்களை (மீனவன், ரிக்ஷாக் காரன், மாட்டுக்காரன்) தமிழ்ச் சினிமா சித்திரித்தது.

அப்பாத்திரங்களைச் சித்திரித் தவரே அப்பாத்திரமாகக் கொள்ளப் பட்டு, அரசியலில் முக்கியத்துவ முடையவர் ஆனார். (எம். ஜி.ஆர்)

அவர் வருகைக்குச் சற்று முன்னர் அண்ணாத்துரையும், கருணாநிதியும் தமிழ்ச் சினிமாவின் மொழியை மாற்றியமைத்தனர். அந்த மொழி நடை அரசியலையும் பாதித்தது. சினிமாவையும் மாற்றியது.

தமிழ்ச்சினிமா தமிழ்ச் சமூகத் தைத் தள மாற்றத்துக்கு உட்படுத்திற்று. (radicalised) அந்த மழையின் தூவானம் தமிழக அரசியலில் 1967 முதல் இன்று வரை விடாமல் உள்ளது.

தமிழ்ச் சினிமாவின் தொடர் பியல் வலுபற்றி விரிவான ஆய்வுகள் பல வெளிவந்துள்ளன. (பார்க்க Journal of South Indian studies Vol. ii, Chennai 1999). தமிழ்ச்சமூகத்தின் சகல மட்டங்களையும், அவ்வம் மட்டங்களின் தன்மைக்கேற்ப பாதித்த ஒரேயொரு மகிழ்வளிப்பு ஊடகம் (entertainment medium) சினிமாதான்.

தமிழ்ச் சினிமா மற்றைய தமிழ் ஊடகங்களைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளது. அச்சுச் சாதனங்களும், வானொலியும், பெருமளவுக்குச் சினிமா மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

தமிழ்ச்சினிமாவினது தாக்க வீச்சின் பின்புலத்திலேயே தொலைக் காட்சியும் பார்க்கப் படவேண்டிய ஒரு தேவை ஏற்பட்டது. தொலைக் காட்சி தமிழ்நாட்டுக்கு 1975 இலும், இலங்கைக்கு 1979 / 1982 இலும் இலங்கைக்கு 1979/1982இலும் வந்து சேர்ந்தது.

தொலைக்காட்சி அதன் ஊடகத் தன்மைகளுக்கமைய (அதற்கான 'காட்சிப்பெட்டி' அவசியம்) தமிழ் நாட்டில் இன்னும் கிராமப்புறங்களுக்கு முற்றுமுழுதாகச் செல்ல வில்லை. இலங்கையில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தொலைக்காட்சி, யுத்தம் காரணமாகப் பரவலாகச் செல்லவில்லை.

தொலைக்காட்சியைக் குறுந்தீரே என அழைப்பதிலேயே தமிழ்ச் சினிமாவின் தாக்கம் நன்கு தெரிகிறது. தமிழகத்துத் தொலைக் காட்சி நிலையங்கள் தம்மைப் பிரபல்யப் படுத்திக் கொள்வதற்கு முதலில்

●●
இன்றுள்ள நிலையில் தமிழகத்தின் மத்தியதரவர்க் கமே தொலைக் காட்சித் தொடர் நாடகங்களில் பெரிதும் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. இவற்றுக்குள்ளும் ஒரு வாய்ப்பாடு இழையோடுகிறது. ஆயினும், தமிழரின் மற்றைய ஊடகங்களில் அதிக முக்கியத் துவம் பெறாத சில பாத்திரங்கள் இத்தொடர் நாடகங்களில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன
 ●●

சினிமாப் படங்களையே பயன்படுத்தின. இலங்கையிலும் தொலைக் காட்சி பலவழிகளில் தமிழ்ச் சினிமாவையே நம்பியுள்ளது.

பாடல்கள் திரைப்படம் வழி வருவனவே. ஒவ்வொரு நிலையமும் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு திரைப் படங்களைக் காட்டுகின்றன.

ஆனால் இப்பொழுது படிப்படியாகத் தொடர் நாடகங்கள் முக்கியமாகின்றன.

இன்றுள்ள நிலையில் தமிழகத்தின் மத்தியதரவர்க்கமே தொலைக் காட்சித் தொடர் நாடகங்களில் பெரிதும் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. இவற்றுக்குள்ளும் ஒரு வாய்ப்பாடு (formula) இழையோடுகிறது. ஆயினும், தமிழரின் மற்றைய ஊடகங்களில் அதிக முக்கியத்துவம் பெறாத சில பாத்திரங்கள் இத்தொடர் நாடகங்களில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன (பணக்காரக் குடும்பத்துப் பெண்களின் பிரச்சினைகள், சமூகச் செல்வாக்குள்ள 'அண்ணாச்சிகள்' போன்றோர்.)

இன்றைய நிலையில் தமிழில் சனரஞ்சகப்பண்பாடு வளர்வதற்கு வானொலியும், தொலைக்காட்சியும் முக்கிய சாதனங்களாகின்றன.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் சனரஞ்சகப் பண்பாடு எத்தகைய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதனைப்

பற்றி இன்னும் ஆரம்ப ஆய்வுகள் தொடங்கவில்லை. சனரஞ்சக மெல்லிசையின் வருகை, ஒலிநாடாக்கள், ஒளிநாடாக்களின் வருகை (audio, video tapes) பண்பாட்டு நுகர்விற்பெரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. தமிழ்ச்சினிமாவின் அண்மைக் கால மாற்றங்களுக்கு இதுவே காரணமாகும். அச்சு ஊடகங்களின் தன்மையும் மாறியுள்ளன. இவை தனியே ஆராயப்பட வேண்டியவை.

கணினியின் வருகை தமிழின் 'உலகயமாக்கலுக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளது. தொழினுட்பவியலாளராக ஆங்கிலம் பேசப்படும் நாடுகளுக்குச் சென்ற தமிழரின் ஊக்கத்தினால், தமிழ் இன்று, கணினியுலகின் பெறுபேறான இணைய முறைமையில் (internet) ஒரு கணிசமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இந்திய மொழிகளுள் தமிழே இத்துறையிற் பிரதானப்பட்டு நிற்கின்றதென்பர். தமிழ்ப் பாரம்பரியம் பற்றிய பல இணையத் தளங்கள் உள்ளன. இவைமூலம் தமிழ் நாகரீகம் பற்றிய தரவுகளையும் தமிழிலக்கியப் பாடங்களையும் மிகச்சலபமாக அறியமுடிகிறது. இணையத்துக் கென்றே கடத்தப் பெறும் 'சஞ்சிகை' கூறும் இப்பொழுது தோன்றியுள்ளன. (ஆறாம் திணை, மின் அம்பலம், குமுதம்).

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் பண்பாட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இணையத் தளங்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன எனலாம்.

கணினியின் வருகை புத்தக வெளியீட்டில் மிகப் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 'டெக்ஸ் ரொப்' பிரசுரமுறையின் எளிமை காரணமாகப் புத்தக வெளியீடு அதிகரித்துள்ளது. அட்டை வடிவமைப்பு, புத்தக வடிவமைப்பு ஆகியவற்றில் கவர்ச்சிகரமான புதுமைகள் பல ஏற்பட்டுள்ளன.

இன்று தமிழின் வியாப்தி ஊடகங்கள் வழியாகவே நிகழ்கின்றது.

இந்த ஊடகங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் வருகையும், வளர்ச்சியும், தமிழ்மொழி கையாளப்படும் முறைமையில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, தமிழரின் ஒருமைப் பாட்டை வலியுறுத்துவதற்கும் இத்தகைய ஊடகங்கள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன.

நன்றி: முன்றாவது மனிதன்

நாடகத்தில் நடந்த ஒரு தேடல்

□ சி. அண்ணாமலை

மரபைப் பிரக்ஞையோடு அணுகும் போக்கு, தமிழ்நாடகத்தில் எண்பது களின் ஆரம்பத்தில் தொடங்கியது. எழுபதுகளில் பேசப்பட்டு-விவாதிக் கப்பட்டு செயல்படும் பெற்ற அந்த நேரம் முக்கியமானது.

நாடகப் படிப்பிலும் கூட நாடு சார்ந்த மொழி சார்ந்த தேடல் நடந்தது. இதனால் நீர்த்துப் போன பார்சி நாடகமரபு கலகலக்கத் தொடங்கியது. கற்பனை வறட்சியும் படைப்பும் அற்ற அந்த வகை சபா நாடகங்களின் இடத்தைத் தொலைக்காட்சி எளிதில் பிடுங்கிக் கொண்டது. நாடகக் கலையின் தனித்துவங்களில் செயல்படாத அவை நகரங்களில் மறைந்த வேகம் சற்று வருத்தமானது தான்.

நாடகத்தில் மரபை இணைக்கும் போக்கு, பலரிடம் தீவிரமாக இருந்தாலும் அவைபற்றிய தெளிவு குறைவாக இருந்தது. குறிப்பாக நாடகக் கலையின் பல்வேறு அம்சங்களைத் திறமையாகக் கையாளும் நிலையில் இல்லை என்று தெரிகிறது. அதனால் மரபை-அடையாளத்தை நாடகத்தில் இடம் பெறச் செய்வதில் பல குழப்பங்கள் நேர்ந்தன. ஆனால் மேடையில் புதுக்காட்சிகளும் வேகங்களும் அடவுகளும் அசைவுகளும் இடம் பெற்றன. உணர்வு பூர்வமான ஈடுபாடு சிலநேரம் இதை மட்டுமே முன்னி ருத்தி மற்றவற்றை மறைத்து விட்டது, வலிந்து திணிப்பதான ஓர் உணர்வைத் தந்தது. ஆனால் அந்நியத் தன்மை விலகி பலரிடம் நாடகம் நெருக்கமானதையும் காணமுடிந்தது. பல நாடகங்களில் மரபு, நாட்டார் கலைகளின் கூறுகள் தனித்தும் அர்த்தமற்றும் சில போது ஜீவனற்றும் கிடந்தன. இது அடவுகளை அசைவுகளை அல்லது

ஓர் கூறைத் தனியே பிரித்தெடுத்து இடம் பெறச் செய்ததன் விளைவாகும்.

ஓர் அம்சத்தை மட்டும் பயன்படுத்துவதில் தடையில்லை என்றாலும் அது நாடக ஓட்டத்தில் பொருத்தப்பாடுடையதாக இருந்தால் அர்த்தம் மிக்கதாக இருந்தால் நாடகத்தோடு இணைந்து விடும். அல்லது அதை நாடகத்திற்கு ஏற்ப அதை மாற்றி இடம் பெறச் செய்யலாம். அதாவது அடவை, அசைவை வேறொன்றாக்கி அதன் சக்தி-முருகியல் போகாமல் பயன்படுத்தலாம். உதாரணத்திற்குத் தூதகடோத் கஜம் என்ற நாடகத்தில் துரியோதனன், துச்சாதனன், சகுனியின் வரவை ந. முத்துசாமி சாதாரணமாகக் கொண்டுவர விரும்பவில்லை. மாறாக ஓர் அடவில் வரவிரும்பினார். அதற்குப் பல அடவுகளைப் போட்டுப் பார்த்தோம். பிறகு ஓர் அடவைப் பலமாற்றங் களுக்கு உட்படுத்தி பாத்திர மனோபாவத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் காட்சிக் குச் சிறப்புச் சேர்ப்பதாகவும் மேடையை அடைந்தபின் செய்யும் வினைகளுக்குத் துணை செய்தாகவும் அமைக்கப்பட்டது. நாடகம் பார்ப்பவர்கள் அது எதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது. கால் அடவுகளோடு கை அசைவுகள், தலை அசைவுகள், உடை அசைவுகள் சேர ராஜவம்சத்து பிரமாண்டத்தைச் சிறிய அளவிலேனும் கொண்டு வரமுடிந்தது.

நாடகத்தில் இப்படியான முயற்சிகளை மேற்கொண்டால்தான் நாடகம் என்றில்லை. ஆனால் நமக்கான அடையாளத் தேடலை, இழந்த மரபு மீட்டெடுப்பைத் தமிழாங்கப் பிரத்தியேகங்களைத் தேடும் முயற்சியாகப்

பார்க்கலாம். நாடகத்திற்கு ஓர் உத்வேகத்தை, புதுப்பரிமாணங்களை மரபிலிருந்து எடுக்கும் முயற்சியாகவும் பார்க்கலாம்.

இம்மாதிரியான முயற்சிகள் இந்தியாவின் கிட்டத்தட்ட எல்லா மொழிகளிலும் நடந்தன. அவற்றில் சிலர்மட்டுமே முழுதாய் வெற்றிபெற முடிந்தது. அதாவது உள்ளடக்கம் தொடங்கி மேடையமைப்பு, உடை, ஒப்பனை, இறு, நடிப்பு, ஒலி-ஒளி என அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து அல்லது சரியாய் அமைந்து நல்ல தோர் அனுபவத்தைத் தந்தன. காட்சி ரீதியில் அதன் முருகியல் தன்மை உயர்ந்து இருந்தது. இதற்கு உதாரணமாக ஆக்ரா பஸார் (சதீஸ்கடி), காசிராம் கொத்வால் (மராத்தி), ஹயவதானா (கன்னடம்), சக்ரவியூக் (மணிப்புரி), காவாலம் நாராயண பணிக்கரின் மலையாள நாடகங்கள், நந்தன்கதை, வெறியாட்டம் (தமிழ்) ஆகியவற்றைச் சொல்லலாம். இவற்றில் அந்தந்த மொழியின் - இனத்தின் அடையாளத்தை-பண்பாட்டை-கலாச்சாரத்தை ஓரளவாவது காணமுடியும். எங்கு நிகழ்த்தப்பட்டாலும் அம் மொழியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக இன்றும் நாடக ரீதியிலும் அவை அனுபவமாக, கேள்வியாக, காட்சியாக நின்று மனதில் உயரும்.

தமிழில் முதலில் சே. இராமானுஜம், தான் செய்த புறஞ்சேரி(1978) நாடகத்தில் இதற்கான முயற்சியைத் தொடங்கினார் எனலாம் அந்த நாடகம் கேரளாவில் நடந்த தேசிய நாடக விழாவில் பங்கேற்றது. பிறகு இந்தப்போக்கை வளர்த்தெடுக்க சங்கீத நாடக அகாடமி நடத்திய நாடக விழாக்களும் இளம் நாடக இயக்குநர் ஊக்குவிப்புத்திட்டமும்

உதவின. நாடகத்தேர்வே மரபு அல்லது நாட்டார் கலைகளின் கூறுகளின் பயன்பாட்டை வலியுறுத்தியது. சிலர் இந்த அகாடமியின் விழாக்களில் பங்கேற்பை முன்னிறுத்தி சில கூறுகளை மட்டும் இணைத்ததாகவும் அறியமுடிகிறது.

சங்கீத நாடக அகாடமி நடத்திய நாடக விழாக்களில் துர்க்கிர அவலம், நந்தன் கதை, சுட்டியக்காரன், பகவதஜ்ஜீகியம், நற்றுணையப்பன், கொங்கைத்தீ, சாபம்! விமோசனம்!! தீனிப்பேன், கருஞ்சுழி, நாயைப்பறி கொடுத்தோம், பனிவாள், உருளும் பாறைகள் போன்ற நாடகங்கள் பங்கேற்றன. இவற்றில் துர்க்கிர அவலம் (இயக்கம்: மு. இராமசுவாமி), நந்தன் கதை (இயக்கம்: இரா. இராசு) கருஞ்சுழி (இயக்கம்: வ. ஆறுமுகம்) ஆகிய நாடகங்கள் தேசிய நாடக விழாவிற்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டு, நாட்டின் பல இடங்களில் நிகழ்த்தப்பட்டன. இதில் கருஞ்சுழி முற்றிலும் மேற்கத்திய பாணியிலான அணுகு முறையைக் கொண்டது. காட்சிகளில் கற்பனைகளில் சிறப்புற்ற நாடகம்.

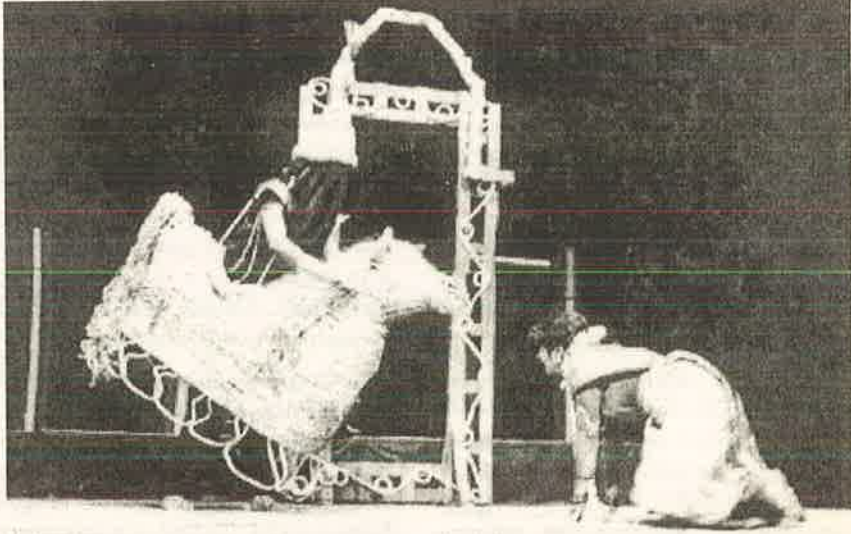
இம்மாதிரி பிறமொழி நாடகங்களோடு பங்கேற்ற தமிழ்நாடகங்கள் ஒரு தரத்தில் நின்றுள்ளன. அதில் குறிப்பாக ஒரு குழுவினர் பாதிப்பு இன்னொரு குழுவிடம் காணப்படாத தன்மை முக்கியமாகப் பட்டது. அதேபோல் சிலமொழியில் ஒரே மாதிரியான ஆடல் பாடல்களைக் கொண்ட நாடகத் தயாரிப்புகளில் தங்கி தேங்கிப்போன போக்கும் தமிழில் நடைபெறவில்லை. இது நாடக வரலாற்றில் அதுவரை நடைபெறாத ஒன்றாகவே தெரிகிறது. இந்த வரிசையில் இந்தியாவின் சிறந்த நாடக வரிசையில் தமிழ் நாடகத்திற்கும் இடம் உண்டு என்று நம்புகிறேன். சிறப்பாக உருவான சில நாடகங்கள் தொடர்ந்து மேடையேறாமல் சிறுசிறு குறைகளைச் சரி செய்து கொள்ளாமல் ஒருசில மேடையேற்றங்களோடு நின்று போனது தமிழகத்தில் காத்திரமான எந்த படைப்புக்கும் பெரிய இடமில்லை என்பதன் அடையாளமாகத் தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. மாறாக, துரதிருஷ்டவசமாகத் தமிழக நவீன நாடகத்தயாரிப்புகள் பெரும்பாலும் உள்ளடக்கம் தொடங்கி, நடிப்பு முறை, மேடையமைப்பு, என பலவும் பார்வையாளர்களுக்குப் புதியதாகி, அவையும் நெருக்கமாகாமல் நிராகரிக்கும் போக்குக்குறை கூறும் போக்கு ஒரு கட்டத்தில் மோஸ்தராசிப்போனது. அதற்கேற்ப நாடகங்கள் அமையாமலா என்ன?

இந்தத் தேடல்களால் நாட்டார் கலைஞர்களுக்கும் நாடகக்காரர்களுக்கும் ஒரு வலுவான உறவு ஏற்பட்டது. மரபு மற்றும் நாட்டுப்புறக்கலைகளைப் பலர் கற்றார்கள். மு. இராமசுவாமி கூத்தை முறைப்படிக்க கற்று வேஷம் கட்டி ஆடினார். தீனிப்போர் தயாரிப்பின் போது இளைய பத்மநாதனிடம் பல மாதங்கள் நடிகர்கள் கூத்து அம்சங்களைக் கற்றார்கள். கூத்துப்பட்டறை நடிகர்கள் பல நாட்டுப்புறக்கலைகளையும் கூத்து அம்சங்களையும் பயின்றார்கள். பிரவியன் ஏற்பாட்டில் சென்னைக் கலைக்குழுத்தோழர்கள் கணியான் கூத்து போன்ற கலைகளை அக்கலையின் சிறந்த கலைஞர்களிடம் கற்றார்கள். பாண்டிச்சேரி நாடகப்பள்ளியும் மரபுக்கு முக்கிய இடமளித்தது. கே.ஏ. குணசேகரன், வ. ஆறுமுகம். பொன்னேஸ்வரன் (யதார்த்தா-தில்லி) போன்றவர்கள் பல கலையிலும் நேரடி பரிச்சயமானவர்கள். மரபுக்கலை எதையும் முறையாகக்கற்காமல் நாடகத்தை முறையாகப் படித்த சே. இராமானுஜம், எஸ். பி. சினிவாசன் போன்றோரின் நாடகங்களில் மரபும்-பண்பாடும் - கலாச்சாரமும். நாடகம் முழுதும் விரவிக்கிடப் பதைக் காணலாம். குறிப்பாக ராமானுஜம் நாடகங்களில் ஆட்ட - பாட்டத்திற்கான இடம் குறைவாக இருந்தாலும் சரியாகவும் - சக்திமிக்கதாகவும் இடம்பெற்று விடுகின்றன.

கூத்துக் கலைஞர்கள், தப்பாட்டக் கலைஞர்கள், தேவராட்டக் கலைஞர்கள், ஓயிலாட்டக் கலைஞர்கள், கரகாட்டக் கலைஞர்கள் பலர் நாடகத் தொடர்பால் தாங்கள் ஈடுபட்ட கலையில் மாற்றங்களையும் சோதனைகளையும் மேற்கொண்டுள்ளனர். அதனால் அக்கலைக்குச்

சிறப்பு கூடியுள்ளது. அவர்களின் நிகழ்ச்சிகள் கூட மற்றவர்களின் நிகழ்ச்சியைவிட வித்தியாசமாகவும் அழுத்தம் கூடியும் இருப்பது வரலாற்றின் முக்கிய நிகழ்வாகப்படுகிறது. குறிப்பாகத் தப்பாட்டக்கலைஞர்கள் (தஞ்சை ரெங்கராஜன் குழுவினர்) பல புதிய அடவுகளைச் சேர்த்தும் ஆட்டத்தில் பல மாற்றங்களைச் செய்தும் சடங்கிலிருந்து சற்று விலகித் தனி நிகழ்ச்சியாக அளிக்கும் திறமை பெற்றுள்ளனர். பல மாநிலங்களில், சிங்கப்பூரில், இந்தோனோஷியாவில் நெதர்லாந்தில் என்று பல இடங்களில் தப்பாட்டம் அதிர்வுகள் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இப்படியான ஓர் ஊடாட்டம் - உறவு - பார்வை தமிழிலக்கியத்தில் நடந்திருந்தால் இன்றைய இலக்கியத்தின் போக்கிலிருந்து முற்றிலும் வேறான ஒன்றைப் பெற்றிருப்போம். பல சாதகமான அம்சங்கள் நடந்திருக்குமெனவும் படுகிறது. துரதிருஷ்டவசமாக மேற்குவகின் பாதிப்பில் ஈர்க்கப்பட்டும் தழுவிடும் போலவும் மேற்கொண்டதே பெரும்பாலும் நடந்துள்ளது. மண்ணை-மரபை மறந்த ஒரு போக்கு தீவிரமாக நிலவியதாக உள்ளது.

நாடகத்தில் நடந்த இந்தத் தேடல் பிறகுறையினரால் கவனிக்கப்பட்டிருந்தால்- அவர்களின் பங்கேற்பும் இருந்திருந்தால் அது பற்றிய புரிதல்-பார்வை இன்னும் ஆழப் பட்டிருக்கும். இன்று அது ஒரு வீச்சாகவும் மாறியிருக்கும். அவர்கள் துறையிலும் அது செயல்வடிவம் பெற்று தமிழ்ச் சமூகத்தில் பரவி பெரிய மாற்றங்கள் நடந்திருக்கு மெனவும் அலைகிறது மனம். அது இல்லையென்கிறபோது நாடகத்தின் இந்தத்தேடல் விவாதிக்கப்பட்டு விமரிசிக்கப்பட்டு அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர வேண்டியது அவசியமாகிறது. ●●

“எங்க ஜாதி வொம்பளங்க வெளியூர் போனா ரா தங்க மாட்டாங்க”

இன்று இந்தியாவில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் நீக்கமற காணப்படும் இனத்தவர்கள். ஆங்கிலோ-இந்தியர், மார்வாடிகள், நரிக்குறவர்கள். தமிழகத்தில் எந்த நாடோடிகளைக் காட்டிலும் எல்லா இடத்திலும் காணக்கூடிய ஒரே நாடோடி இனத்தவர் நரிக்குறவர்களே. தமிழ்ச் சமூக அமைவில் மாறுபட்ட அசைவியக்கத்தைக் கொண்டது அவர்களின் வாழ்வியல். விருத்தாசலம், மைலம் போன்ற ஊர்களில் வசிக்கும் நரிக்குறவர்களை சந்தித்தபோது அவர்கள் கவறியதிலிருந்து ஒரு பகுதி.

பதிவு: மகரந்தன், ச.விஷ்ணுதாசன்

நாங்க நரி புடிக்கிறதுனால நரிக்கொறவரன்னு சொல்றாங்கோ: குருவி சுற்றதுனால எங்கள குருவிக்காரங்கன்னு சொல்றாங்கோ. ஒரு முப்பத்திநாப்பது வருசத்துக்கு முன்னாடி நாங்க இந்த ஊர்ல பத்து நாள் இருப்போம்; அடுத்த ஊர்ல ஒரு பத்து நாள் இருப்போம். இப்படியே ஊர் ஊரா கேம்ப் போட்டு போயிட்டே இருப்பாங்க. அப்பெல்லாம் எங்களுக்குச் சொந்தமா எடம் கிடம் கெடையாது இப்ப கெவர் மெண்டுல எங்களுக்கு எடம் கொடுத்திருக்காங்கோ.

எங்களளையும் ஜாதி இருக்கு. எங்களள் மொத்தம் நாலு ஜாதி. காளியம்மா கும்புற்றவங்க, தொரவதியம்மன் கும்புற்றவங்க, மீனாட்சி கும்புற்றவங்க, மாரியம்மன் கும்புற்றவங்க. சக்ரோலா, ஹீராவாலா, ட்டாவாலா, சேலியா அப்பிடென்னு சொல்லி நாலு ஜாதி, நாலு பிரிவு. சக்ரோலான்றது காளியம்மா படக்கிறவங்க, இவுங்க எரும கெடா வெட்டுவாங்க. மீனாட்சியம்மா படைக்கிறவங்க வெள்ளாட்டுக் கெடா வெட்டுவாங்க, அவுங்க பேரு ஹீராவாலா. ட்டாவிவாலாங்கிறவங்க தொரவதியம்மன் கும்புற்றவங்க. இவுங்களும் வெள்ளாட்டு கெடா வெட்டுவாங்க, சேலியா பிரிவுல எரும கெடா வெட்டறவங்கதான் பெரியவங்க. இந்த நாலு பிரிவுலியும் ரெண்டு பிரிவுக்குப் பொண்ணைக் கொடுப்போம். ரெண்டு பிரிவுலேர்ந்து பொண்ணை எடுப்போம். பொண்ணைக் கட்டிக்கிற மொற இது. இது எங்களுக்கு ஒரு மொறையா

ஆயிடும். அப்புறம் வுட்ல ஒரு சாவு உயிந்துச்சின்னா அவுங்க வுட்ல இருக்குற பங்காளிங்க மட்டுந்தான் தொடனும். அந்த சடங்கெல்லாம் செய்யிறதுக்க அந்த வகையறாவுல உள்ளவங்கதான் செய்யினும். மத்த அந்த ரெண்டு பிரிவு இருக்கு பாருங்க அந்த பிரிவுகாரங்க வந்து அத தொடக் கூடாது. இதான் எங்க ஜாதி மொற.

பொண்ணு வயசிக்கு வர்றதுக்கு முன்னாடியே நிச்சயம் பண்ணிடுவோம். வயசிக்கு வந்து நிச்சயம் பண்ணமாட்டாங்கோ. சின்ன புள்ளயிலே இந்த மாப்ளதான் ஒன்னக் கட்டிக்கப் போறான்னு பாக்கு மாத்திடுவாங்க. வெத்தில பாக்கு கொண்டாந்து போட்டுப்பாங்க. ஒரு சக்கிர கிக்கிர கொண்டாந்து கொடுப்பாங்க. அவ பத்து வருசம் கழிச்சி வயசிக்கு வந்தாலும் அந்தெ மாப்ளக் கித்தான் குடுக்கனும். குடுக்கப் புடிக்கி லன்னாலும் வேற மாப்ளக்கிக் குடுத்துள்ளாம். அந்த மாப்பிள்ளை பொண்ணு பெரிசாயிலே அந்த பொண்ணுக்கு நல்லது பொல்லது செஞ்சி நம்பிக்கை வெச்சி கல்யாணம் பண்ணனும் கலியாணம் மூனு நாளு நடக்கும். மொதல்ல, பொண்ணுக்கு ரெண்டு கைக்கும் வளயல் போடு வாங்க காலுக்கு மெட்டி போடுவாங்க. பொடவ ரெவிக்க கொடுக்க மாட்டோம். ராத்திரியில் பந்த கிந்த கட்டி ஏதோ நாலுபேருக்குச் சக்ர கொடுப்போம். அந்த பொண்ணுக்கு மாப்ள காரன் பணம் கொடுக்கனும். மொதல் லலாம் ஜந்தாறு, ஆயிரம் கொடுத்தாலும் வாங்கிப்பாங்க-இப்பல்லாம் அஞ்சி ஆயிரம் மாப்ளகாரன்

பொண்ணு காரங்களுக்குக் கொட்டித் துட்னும். இது பால் கூலிக்குப் பணம் கொடுக்கறது. இத மாப்ளவுட்டுக் காரங்க வெத்தலயில வெச்சி பொண்ணுவுட்டுக் காரங்களுக்குக் குடுப்பாங்க. வாங்கி வெச்சிட்டு பேசாம இருப்பாங்க. அப்புறம் செத்த நேரம் கழிச்சி பொண்ணைக் கூட்டிட்டு போயி ஒக்காரவெச்சி ஏழுவாட்டி தண்ணிவூத்துவாங்க. பொண்ணுக்கு மஞ்சா தடவி சாமி கிட்ட ஒக்கார வெச்சிடுவாங்க. பின்னால சாமி இருக்கும் பொண்ணையும் மாப்ளையும் ஒக்கார வெச்சி பஞ்ச நல்லெண்ணை கொண்டாந்து வெச்சிருவாங்க கையைக் கட்டி கத்தியக் கொடுத்து ரெண்டு புள்ளய பெத்த பொம்புள மஞ்சள வெத்தலயில வெச்சி கங்கணம் கட்டிருவாங்க. கட்டி ஒக்கார வெச்சிருவாங்க. அப்புறம் முன்னாடி ஒரு கயிய நடடி அதுமேல மாமர எலய கட்டிருப் பாங்க. பொம்பளங்க மஞ்சா எழச்சி அந்த கயியிக்குத் தடவுவாங்க

மொதல்ல காளிக்கு மஞ்சா கொடுத்து அப்புறம் பொண்ணுக்கு மஞ்சா கொடுப்பாங்க. பொண்ணையும் மாப்ளையும் மூனுவாட்டி குளிப்பாட்டுவாங்க. குளிப்பாட்டி, கிளிப்பாட்டி வந்து துணி, மணி கொடுத்து மின்னேரத்திலேயே தாலி கட்டிடுவாங்க. இப்பல்லாம் நாளு பாத்து, நல்ல நேரம், கெட்ட நேரம் பாத்து பாக்குறாங்க. மாமியா ஒரு மொறத்துல, மணி, கட்டிக்கப்போற பொடவ, ஜாக்கெட்டு, முக்காடு

போட்டற வெள்ள துணி வெச்சி, அதுமேல தாலி வெச்சி, ஒரு தேங்கா, வெத்தல, பாக்கு வெச்சி எடுத்து குடுப்பாங்க. அந்த பொடவய கட்டி ஜாக்கெட்ட போட்டு துணியால முக்காடு போட்டிட்டு மாப்ளையும் பொண்ணையும் பக்கத்துல ஒக்கார வெச்சி மாமியாதான் கருவ மணிய எடுத்து தாலி கட்டுவா.

பல்லுல தாசினி பொடிய போட்டு ஊமையாக்கிடுவாங்க. தாலி கட்டறதுக்கு முன்ன யாருகிட்டயும் அக்கம் பக்கத்துல பேசக் கூடாதுன்னு இப்படி செய்வாங்க. பல்லு கருப்பாயிடும். பல்லு கருப்பாயிருந்தா கல்யாணமான பொண்ணுன்னு அர்த்தம்.

நல்லெண்ணெய ஊத்தி ஒதடெல்லாம் தடவிகிட்டு, அந்த பொடியை போடுவாங்க. பல்லு கருப்பாயிடும். அப்பிடயே வாய முடிக்கனும் பேசக்கூடாது பொண்ணுகிட்டயும் பேசக்கூடாது. பேசனா பஞ்சம் வரும், மய வரும் அப்பிடின்னு சொல்லி பொண்ணு, மாப்ளய அக்கம் பக்கம் பேசக் கூடாதுன்னு சொலறது. அதுக்காகத் தான் பல்லுபொடிய போட்டிட்டு ஊமையாக்கிட்டு தனி பத்தி அதுக்கப் புறம் தாலி கட்டறது. தாலி கட்டும் போது ரெண்டு பேரு துணியையும் சேத்து கட்டிடுவாங்க. தாலி கட்டி அப்புறம் செத்த நாழியிலே அவுத் துட்டுவாங்க. அப்புறம் பொண்ணு தனியா மாப்ள தனியங் போயி படுத்துக்குவாங்க.

விடிய காலியிலே திரும்பி மஞ்ச தடவி ஏழு மொற குளிப்பாட்டி ரெண்டு பேருக்கும் துணி மணி கெட்டி அப்பிடயே ஊர்கோலம் சுத்திவந்துடுவாங்க. அந்த மரமே சுத்தி வந்துடுவாங்க. அப்புறம் வீட்டுக்கு ரெண்டு படி அரிசி கொடுத்து டுவாங்க. குடும்பம் பெரிசா இருந்தா ரெண்டுபடி கொடுப்பாங்க. ஆம்படையான், பொண்டாட்டி இருந்தா ஒருபடி கொடுப்பாங்க. கத்திரிக்கா, மொளா, மொளாத்தாள் குடுத்திவாங்க. அவுங்க அவுங்க தனித்தனியா சாப்பாடு ஆக்கி, அவுங்க அவுங்க தட்டுல வெச்சி எடுத்திட்டு பொண்ணக் கூட்டிட்டு மாப்ள வுட்டுக்கு வந்துடுவாங்க. வந்தா அதுல இம்மாங் வெல்லாம் ஒடிச்சி வெப்பாங்க, நெய் ஊத்து வாங்க. அவுங்க எடுத்திட்டுப் போயி சாப்பிடுப்பாங்க. அப்புறம் படுத்திருப் பாங்க. இப்பிடயா ரெண்டு நாள் கலியாணம் முடிஞ்சிரும். அப்புறம் போயி பொண்ணு, மாப்ள தனித் தனியா படுத்துப்பாங்கோ.

காலையிலே எயிந்திருச்சி பொண்ணுக்கும் மாப்ளைக்கும் கங்கனம்

அவுக்க சொல்லுவாங்கோ. பொண்ணு கைல கட்டை மாப்ள அவுக்கனும்; மாத்தி, மாத்தி அவுப்பாங்கோ. ரெண்ணடுபேரும் அவுத்தி கிவுத்திப் போட்டிட்டு ஒரு பள்ளா பாணையிலே சோறு வெச்சிறுப்பாங்கோ. அந்த சோற தட்டுல வெச்சி ரெண்டு கையுமா அப்படியே மாத்தி மாத்தி வெப்பாங்கோ. இவன் அள்ளி அந்தப் பொண்ணுக்குத் திங்க வெக்கனும், திங்க வெக்கிறதில்லே அப்பிடயே பூசனும்; பொண்ணு அள்ளி இவன் முஞ்சிலே தடவுவா. அப்பிடயே கெலாட்டா பண்ணுவாங்கோ. அப்பிடயே பொழுதுபோனா ரெண்டு பேரும் பேர் மாத்தி வெச்சிட்டு ரெண்டு கொடம் தூக்கிட்டுப் போவாங்கோ. பொண்ணு ஒரு கொடம் தூக்கும். அப்பிடயே தண்ணி தூக்கிற எடுத்துக்குப் போவாங்க. இவன் துணிய பொண்ணு களுவி கொடுப்பா, அவ துணிய இவன் களுவி கொடுப்பான். ரெண்டுபேரும் பேர மாத்தி சொல்லனும். இவன் பேர அவ சொல்லனும், அவன்பேர இவ சொல்லனும். சொல்

பக்கம் புடிப்பாங்க; மாப்ள காரங்க ஒரு பக்கம் புடிப்பாங்க. மாப்ள காரங்க ஜெயிப்பாங்களோ, பொண்ணுகாரங்க ஜெயிப்பாங்களோ. இது பந்தியத்துக்காக. கயிறு இழுக்கிற மாதிரி யாரு தோக்கறாங்களோ ஜெயிக்கறாங்களோ அந்தப் பக்கம் மாப்ள பொண்ணும் ஒடிப் போயிடனும் மாப்ளகாரங்க வலு விருந்தா அவுங்க இழுத்துடுவாங்க; பொண்ணுகாரங்க வலுவிருந்தா அவுங்க இழுத்துடுவாங்க.

ஃபஸ்ட் நைட் எங்க நடத்தறதுங் குறத கல்யாணத்தோட, முடிவுல மேட்டு வரும் இந்தப் போட்டி லாஸ்ட்டுல முடிஞ்சிரும். அதுக்கு அந்தாண்ட, பொண்ணு மாப்ள அவுங்க ராதிரிதான் பண்ணாங்களோ பண்ணலயோ அது அவுங்க இஷ்டம்.

ஆனா பொண்ணு மாப்ளையும் கூட்டத்தோடதான் படுப்பாங்க. தனியாலலாம் ரும் கொடுக்கறதில்லை. இப்ப தனியா ரும் கொடுக்கறம். சம்பங் கூடு கூடாரத்துல இருக்கறப்போ அவுங்கரும் ஒரு ஓரமாப் படுத்துப்பாங்க.

● ●
பல்லுல தாசினி பொடிய போட்டு
ஊமையாக்கிடுவாங்க. பல்லு
கருப்பாயிடும். பல்லு கருப்பாயிருந்தா
கல்யாணமான பொண்ணுன்னு
அர்த்தம்.
● ●

லிட்டு வுட்டுக்கு அழச்சிட்டு வரு வாங்க ரெண்டுபேருக்கும் சுத்தி, தேங்கா ஒடப்பாங்க. ஒடச்சிட்டு அப்புறம் மடிகட்டி ஊட்டுக்கூடு மாமா, மச்சன் வுட்டுக்கு குடுத்துடு வாங்க.

பொழுதுபோனா ரெண்டுபடி அரிசி ஆக்கி அதில வெல்லம் போட்டு, நெய் போட்டு ஆக்கி, அதுல மேல ஒரு பாணையில சோறு வெச்சி அதுல சோறு எடுத்துப்பாங்க. அதுல தேங்கா வெச்சி பொண்ணுட்ட தூக்கிக் கொடுப்பாங்க. ஒரு பேப்பர்க்கு வர்ணம் வர்ணமா வெட்டி அத தலயில கெட்டிருப் பாங்க. அத பொண்ணுக்கும் புள்ளய்க்கும் நெத்தியில கட்டுவாங்க. பாய் ஜாதியிலே பூவெல்லாம் கட்டுவாங்களே அதுமாதிரி கட்டி ஊர்வலம் வருவாங்க.

ஊர்வலம்னா ஒரு கயிகுச்சி எடுத்து பொண்ணுக்காரங்க ஒரு

ஒரு வயசுப் பொண்ணும் ஒரு வயசுப் பையனும் பேசனாலே தப் புன்னு பேசற கூட்டம். பொண்ணும் மாப்ளயும் கூடாரத்துல ஒன்னா படுத்துக்கினும்னா? அண்ணன் தங்கச்சி ஒரு குடுப்பத்தில ஒன்னாப் படுத்தா தப்பில்ல.

ஒரு மொறகாரங்க பேசிக்கக் கூடாது. தனியாயெல்லாம் ஒரு பொண்ணு சினிமாக்கி, அங்க இங்கெல்லாம் போகக் கூடாது. அதெல்லாம் தப்பாதான் நெனைப் பாங்க. அவுங்க எவ்ளோ நல்லதே செஞ்சாலும், நல்ல எண்ணத்துல போனாலும் பாக்குறவங்க மனசுல தப்பாதான் படும். இதுவே ரெண்டு பேருக்கும் கல்யாணம் ஆயிருந்து துன்னா ரெண்டுபேரையும் கூப்படு ஒரு ஐந்நூற்றுவா பைன் வாங்கிக் குடுத்து கைல ஒரு முட்டாயி வாங்கி யாந்து குடுத்து தாலிய கட்டிவுட்டு அன்னிக்கே கலியாணத்த முடிச்சி ருவாங்க. இவனும் கல்யாணமாயி

திருட்டுத்தனமா அவளும் கல்யாண மாயி ரெண்டுபேரும் சந்திச்சிக் கிட்டாங்கன்னா ரெண்டு பேரையும் சேத்துவுட்டுருவோம். அப்ப அவ ஆம்படையான் அப்ப எங்க கல்யாண பணத்த குடுன்னு கேப்பான், கொஞ்ச கொஞ்சமா சம்பாரிச்சி குடுத்துடுவாரு.

பொண்ணு முயாம இருந்தா, அஞ்சி மாசம் போனா, அதுக்கு மருந்து செலவு அரைப்போம். நாங்க எங்க ஜாதியில மருந்து செலவுன்னா கடை ஜாமான் அல்லாம் தேவைப் படாதுங்கோ. ஒன்பது மாசத்துலே ஒரு நாலெஞ்சி வளய கொண்டாந்து போடுவோம்.

எங்க சடங்கு ஒம்பது மாசத்துல வளகாப்புப் பொடுவாங்க. வளகாப்புப் போட்றாங்கனோ இல்லியோ; நாட்டு மருந்துக் கடயில சுக்குப் பனவெல்லம் மாவுபோட்டு இடிச்சி எங்க ஜாதிப் பெரியவங்களுக் கெல்லாம் அள்ளிக் கொடுப்பாங்க. ஆம்பளயெல்லாம் வாங்கி சாப்புடு வாங்க. அது எங்க ஜாதியில பயகங்க "கொறத்தி புள்ள பெக்க கொறவன் மருந்து திங்கறதுங்கறது" பழமொழி

வச்சி பெத்தவளே தொப்புள் கொடிய அறுத்திடுவா. துணிமணி சுத்தம் செய்ய நது எல்லாம் செஞ்சி வாரிக் கொண்டி மண்ணை நோண்டி அதல்லாம் பொதிச் சிட்டும. அப்புறம் தான் சம்மங்க குடிசக்கி வருணும் உள்ள. போகக் கூடாது ஏன்னா உள்ள சாமி காளியாயி ஒக்காந்து இருக்கும்.

புள்ளேக்கி அஞ்சா நாத்தே மொட்ட அடிச்சிடுவோம், அன்னிக்குப் புன்னியதானம் செய்வோம். மஞ்சா கொண்டாந்து புள்ளக்கி ஒன்னு, புள்ள பெத்தவளுக்கு ஒன்னு கழுத் துல கட்டுவாங்க. கட்டிட்டு ஒரு தகர கொவளயில் தண்ணீர் வெச்சிருப் பாங்க. நாங்க கயித்துல (கழுத்தில்) கெடக்கற மணி ஒன்ன கயிட்டி கொவளயில போட்டுவோம். எங்க தலமயிரு கொஞ்சம் எடுத்துட்டு சாக்கிக் காட்டுவோம். அந்தத் தண்ணிய மொண்டி எங்க ஆம்படையான் ஊத்துவாரு. செவப்பு போட்டு அப்படி செய்யலாம். ஆம்பள தண்ணி ஊத்த ஏழு மொற பொம்பள அந்த மயிரக் கழுவனும். அந்த தண்ணிய அப்படியே விட்டிட்டு, பச்சரிசி ஒரு கால் கிலோ கொண்

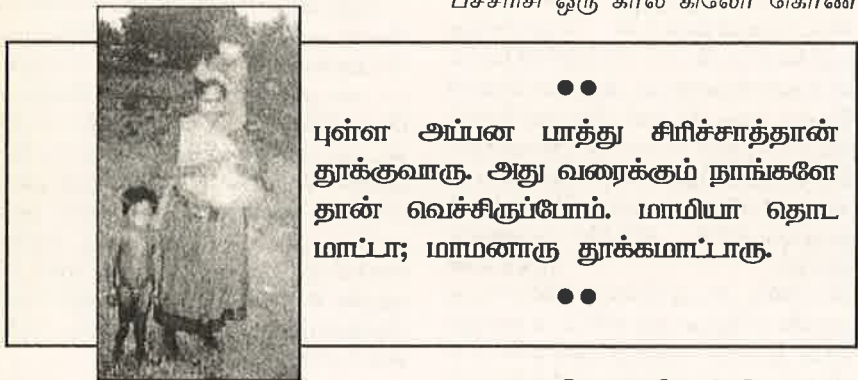
ருந்தாலும் சர்தான் வெச்சிக்க மாட்டோம்.) வேற சேல கொடுப் பாங்க குளிச்சிட்டு அத்தக் கட்டிட்டு வூட்ல சேத்திப்பாங்க.

அந்த புள்ள அப்பன பாத்து சிரிச்சாத்தான் தூக்குவாரு. அது வரைக்கும் நாங்கனோதான் வெச்சிருப் போம். மாமியா தொடமாட்டா; மாமனாரு தூக்க மாட்டாரு. மூனாவது மொட்டடிச்சவுடனே வூட்டுக்குள்ள போயிடலாம். தூக்கற துக்கு ஆறுமாசம் ஆவும். புள்ளய இவுங்க தூக்கனுன்னா புள்ள படையான் சொல்றதக் கேக்கனும்; அவன பாத்து சிரிக்கனும். அதுக்கு முன்னாடி எங்க, அப்பா, அம்மா, தம்பி எல்லாம் தூக்குவாங்க. ரெண்டாவது புள்ளக்கும் அப்படித்தான். ஆம்பள புள்ளயா இருந்தாலும், பொட்ட புள்ளயிருந்தாலும் அப்பிடித்தான்.

ஒரு மொறதான் சடங்கு செய்வோம். மூனாவது மொட்ட அடிக்கக் குள்ள காளியாயிக்கு படப்போம். வெல்லம் கொண்டாந்து, ஒன்பது மரக் குச்சிகளக் கொண்டாந்து, சாம்பிராணி கொண்டாந்து சாமிக்கு ஒரு தீவார்த்தனக் காட்டி, அந்த வெல்லத்தை ஓட்ச்சி ஆளுக்குக் கொஞ்சம் குடுப்பம். அப்போ, சரி இவுங்க வூட்ல ஆம்பள புள்ள பொறந்திச்சி சாமி ஒத்துக்கிச்சி அப்பிடின்னு திங்கனும். அப்பிடி செய்யலன்னாலும் ஒன்னும் சொல்ல மாட்டாங்கோ. வெல்லம் குடுக்க லன்னா புள்ள பெத்தா ஒரு வெல்லம் கொண்டாந்து வெக்கில, ஒன்னும் செய்யல அப்பிடின்னு சொல்லுவாங்க.

கர்ப்பமானா சாப்பாடு மொற எதுவும் இல்ல. என்னா புள்ள பொறக்கற மாசமாச்சன்னா ஒரு பூண்டு, மொளவு ரசம் வெச்சி அந்த நாளு நாள் கொடுப்பம். புள்ள பொறந்ததுக்கப்பறம் மருந்தெல்லாம் இல்ல. சுக்கு, பனவெல்லந்தான். அரிசி மாவு கலக்காம எடுத்து வெச்சிப்பம். ஒரு பத்துப் பாஞ்சி கிலோ அரைப்பம். அததான் கைல அள்ளிக் கொடுப் பாங்க; அத நாங்க வாய்ல போட்டுப் பம். மருந்தோ எதுவும் எங்களுக்குத் தேவையில்ல.

புள்ள பொறந்த அன்னிக்கே அந்த ஊர்ல இருக்க மாட்டோம். ஒரு ஊர் தாண்டி குடிசயக் காலி பண்ணிட்டுப் போயிடுவோம். அந்த ஊர்ல சாவு உழுந்தா தங்க மாட்டோம், காலரா ஏதாச்சும் வந்துச்சின்னாலும் தங்கமாட்டோம். அப்பிடியே நாடோடியாத்தான் சுத்திட்டிருந்தோம். கவர்மெண்டுல பட்டா குடுத்தப்பறம் பொறதில்லே. இப்போல்லாம் புள்ள பொறந்தா இப்பிடியே தாவார்த்துல இருந்துப்பம்.

புள்ள அம்பன பாத்து சிரிச்சாத்தான் தூக்குவாரு. அது வரைக்கும் நாங்கனோ தான் வெச்சிருப்போம். மாமியா தொட மாட்டா; மாமனாரு தூக்கமாட்டாரு.

தெருக்காட்டுல யாவாரத்துக்குப் போனா சொல்லுவாங்க. அப்பியே பொண்கொயிந்தியா, ஆம்புள்ள யாணு கண்டு புடிப்பாங்க. காரம் அதிகம் இருந்தா பொண் கொயிந்த. காரமே இல்லாம சப்புன்னு இருந்து தன்னா ஆம்புளபுள்ள. அந்த மருந்த திங்கும்போதே சொல்லுவாங்க; கண்டு புடிச்சுடு வாங்க; என்ன வார்த்த சொல்றாங்களோ அது அப்பிடியேதான் பலிக்கும்.

கட்சயில் புள்ள பொறக்க வலி வந்துச் சின்னா, நாலுபேரு அஞ்சி போரு வலி வாங்குற முட்டம் இருப்பம். கை புடிக்கோ, கால்புடிக்கோன்னு நிப்போம். கொயிந்த பொறந்துச்சின்னா நாங்கள்ளாம் எட்ட ஓடிப்போவோம். அதுக்கப் புறம் தொடமாட்டோம்; தீட்டாப் போயிடும் எல்லாம் புள்ள பெத்தவ தான் தனியா செய்யனும். கண்ணாடி ஒரு, மூல்கில் பட்ட, பிளேடு இத

டாந்து சோற பொங்கி அதுல வெல்லம் போட்டி அதுக்குக் குங்கு மம் வெச்சி அந்த சோறச் சின்ன சின்ன புள்ளிவோளுக்கு அள்ளிக் குடும்பம். விடிய காலம்பற எங்க ஆம்படையான் அந்த தகரக் கொவள யிலே இருக்கற தண்ணிய எடுத்திட்டுப் போயி கேணியிலி ஊத்திட்டு கயித்துல இருந்து கயிட்டி போட்ட மணிய எடுத்திட்டு வந்துடு வாங்க. மணிய நாங்க போட்டுப்பம்.

தொப்புள் கொடி உழுந்து அஞ்சாநாத்தி ஒரு மொட்ட அடிப் போம். அப்பிடியே இருபதாவது நாளு கழிச்சி ஒரு மொட்ட அடிப் போம். இது ரெண்டாவது மொட்ட இதுலயும் வீட்டில சேத்துக்க மாட்டாங்க. அப்பிடியே இருந்து மூனு மாசம் கழிச்சி ஒரு மொட்ட அடிப்போம். அப்பதான் புள்ள பெத்தவ கட்டியிருந்த துணிமணி யெல்லாம் அவுத்துப் போட்டிட்டு, (அது எப்பேர் பட்ட துணியாயி

புள்ள பொறந்தண்ணிக்கே பச்சத் தண்ணி குளிப்பாட்டிடுவோம். பச்சத் தண்ணிதான் நாங்க குடிப்போம். அப்புறம் பத்து பதினாஞ்சி நாளு போச்சின்னா நாங்க ஊரு சுத்தப் போனம்னா, ஊசி, மணி விக்கப் போனம்னா ஆறோ, கொளமோ உழுந்து குளிச்சிடிவோம். கம்பங் கூழோ, கேவுரு கூழோ எது ஊத்து னாலும், ஊசி குத்து மணி குத்து எத வாங்கிக் குடிச்சாலும் எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆவாது. இப்பதான் புள்ள பொறந்தா ஆசுபத்திரி கட மருந்து வாங்குன்றாங்க. என்ன புள்ள? செக்பண்ணி பாருன்றாங்க. மொதல் லாம் நாங்க சுக்கு பனவெல்லத்துல கண்டுபுடிச்சிடுவோம்.

பொட்ட புள்ள வயசுக்கு வந்தா, ஒரு பக்கம் அரைகட்டிப் போட்டி டுவோம். குட்ச இருந்தப்ப குட்ச யிலயும் ஒரு மறப்பாதான் போட்டு வெப்பம். நம்ம குடும்பத்துல இருக் கும் ஒரு சாக்க மறவா கட்டுவோம். இப்போ நாங்க வுடு கட்டிருக்கோம். அதுல தாவாரத்துல வெச்சி தென்ன மட்ட தீத்து கட்டுவோம். அப்பல் லாம் வசதியா எதுவும் செய்ய மாட் டோம். இப்ப கரிட்டா மஞ்சத் தண்ணி ஊத்துவோம். பதினோரு நாளு கழிச்சி புள்ளய வுட்டுக்கு அனுப்புவோம். அப்ப பெரியவங்க நாளுபேரக் கூட்டி வெத்தில, சக்கரக் கொடுப்பம். அப்புறம் தெரட்டி சுத்துவோம்.

மறுதீட்டு வந்து முழுவனதுக்கு அப்புறம் சும்மா சிம்ப்பினா மூனு, நாலு கிலோ அரிசி போட்டு ஆக்கி ஆளுக்கு நாலு அள்ளிக் கொடுப்பம். ஏதோ ஒரு பெரிய மனுசங்களுக்கு ஆளுக்கு ஒரு சோடா வாங்கிக் குடுத்தீட்டு மதியம் மடிக்கட்டிட்டு தாய் வுட்ல ரெண்டுபடி அரிசி, அஞ்சி சுத்திரிக்கா, அஞ்சி மொளா, வெங் காயம், காயக்கறி போட்டுக் கட்டிடு வாங்க. இப்பிடி முக்காடு போட்டிடு வாங்க. ஊட்டுக்கு வுடு போனா இவ்ளோ அரிசி, மொளா, பத்துப் பைசா, ஒரு ரூவா, மாமன், மச்சான் மொறவுள்ளவங்க அஞ்சி ரூவா குடுப் பாங்க. அப்பிடயே அவுங்கவுங்க வுட்ல இருக்கற சாமியெல்லாம் கும்பிட்டி நல்படியா இனி ஒளைக்கு எந்த நேய் நொடியும் இல்ல அப்பி டின்னு சொல்லி, வுட்ட சுத்திட்டி மடிய அவுக்கறது. இது மொறக் காரங்க, கட்டிக்கிறவங்க வுட்ல அவுக்கனும். அவுத்து அத, பெத்த வங்ககிட்டே குத்துடுவாங்க. அத கஞ்சி காச்சி அல்லா பொம்பளக்கிம் குத்து குடிப்பாங்க. நாங்க மட்டுமே குடிக்க மாட்டோம்; பொண்ணுக்கும் தரமாட்டோம். பொண்ணோட அம்மாவும் ஆக்க மாட்டா;

கட்டிக்கிற மொறக்காரங்கதான் காச்சவாங்க. அந்த மொற உள்ள வந்தான் கஞ்சிய குடிப்பாங்க. அந்த பொண்ணு அத சாப்ட்டா, மடியிலேர்ந்து எதயாவுது எடுத்துத் தின்னா தன்னோட, தலச்சம்புள்ளய திங்கறதுபோல அதனால் தான் அந்தப் புள்ளக்கிக் குடுக்கறதில்லே.

வுட்ல ஒரு சாவு உழுந்துச்சின்னா வுட்ல இருக்குற பங்காளிங்க மட்டுந்தான் அந்த பிரேதத்தக் கொண்டுபோயி அடக்கம் பண்ணனும். அந்த சடங்கெல்லாம் அந்த வகையறாவுல உள்ளவந்தான் செய்யனும். பாட புடிக்கிறதுக்கு நாலுபேரு வேணும். அதுல வந்து, தசராரு பண்ணிக்கிட்டவன், அடிச்சிக்கிட்டவன் தல முடி புடிச்சிக்கிட்டவன் பஞ்சாயத் தெல்லாம் அப்பத்தான் அதாவது எங்க ஜாதியில கோமனத்தால அடிச்சிக்கிட்டவன், ஆவும் எல்லாரயும் கூப்ட்டு பஞ்சாயம் போடுவான். நீ தூக்கக் கூடாது; நீ இன்னார்கிட்ட கோமன அடி வாங்கினவன்; நீ இன்னார்கிட்ட தலமுடி குடுத்த, அதனால் நீ தூக்கக் கூடாது; நீ ஐந்நூறு ரூவா பைன் வெக்கனுன்னுவான். பொணத்த எறிக்க மாட்டோம். பொத்திடுவோம். பொதக்கக்குள்ள வடக்கத் தல வெச்சி தெக்க கால நீட்டிப் பொதப்போம். பொணத்தப் போட்டு அவதாரம் போட்டுட்டுத்தான் எடுப்போம். சண்டையில ஒருத்தருக்கொருத்தர் முடிபுடிச்சிக் கிட்டோமுன்னா பைனு. மூத்தவன் பொண்டாட்டியோட பொடவ துணிய எடுத்து அடிச்சிட்டா பைனு; தாம துணிய எடுத்து அடிச்சிட்டா பைனு. அது மூத்தவனுக்குத்தான் கணக்கு. இளையவம் பொண்டாட்டி துணியெடுத்து அடிச்சா கணக்குக் கெடையாது. பொடவ துணி, கோவனம், தலமுடி புடிக்கிறது இதெல்லாம் யாராவது செத்துட்டாங்கன்னா அந்த நேரத்துல அடி வாங்குனவன பொணந்தூக்கக் கூடாதுன்னு பொறக்கணிப்பாங்க அவன சடங்கு செய்யவுட மாட்டாங்க; பொணத்தத் தூக்க வுட மாட்டாங்க. அப்புறம் ஊர்க்காரன், ஓறமொறல்லாம் இருக்காங்களல், டேய் இவன் இன்னாரிட்ட அடிவாங்குனான் அப்பிடின்னு சொல்லி, பைன் கட்ட சொல்லுவாங்க.

ஆம்பளன்னா பதினோரு நாள்லயும் பொம்புளன்ன பன்னண்டு நாள்லயும் கருமாதி பண்ணுவோம். ஏன் பொம்பளக்கி ஒரு நாளுகூடன்னா அவதான சரியா பத்து மாசத்துல பொறக்கறா.

அப்போ இந்த ஆப்பின, திராட்ச, சாத்துக்கொடி என்னன்னா வக திங்கறாங்களோ அத மத்த ஜாமான் போல வாங்குவோம். எங்க கொல தெய்வத்துக்கு எடுத்திட்டுப் போயி தனியா வெச்சி, கலசம் எல்லாம் சாயி பக்கத்துல வெச்சி சில சடங்கு எல்லாம் செய்வாங்க.

அண்ணன், தம்பி, பெரியப்பா, சித்தப்பா எல்லாம் வந்து அவனவன் அப்பா பேர சொல்லி பச்சரிசி சோறு, புழுங்கரிசி சோறுன்னு ஆக்குவாங்க. அப்புறம் அந்த ஊர்க் காரங்களுக்கு எல்லாம் சொல்லி ஒரு படி அரிசி, நெத்திலி, கருவாடு, சுத்திரிக்கா, வெங்காயம், எல்லாம் கொடுத்திடுவோம். சோறாக்கிப் போட மாட்டோம். அந்தக் கருமாதி நடக்குற எடத்திலேயே சோராக்கித் தின்னுட்டுப் போட்டுட்டு வந்து டனும்.

இதுக்கப்புறம், மூனு மாசம் ஆறு மாசம் கழிஞ்சி செத்தவங்க பேருக்குத் தனியா ஒரு கடா வெட்டனும். ஆறு மாசமோ, மூனு மாசமே வசதிஎப்படி இருக்கோ கண்டிப்பா கறி அன்னிக்கு இருக்கனும். இந்தக் கடாவ கொண் டிருத்து தனியான எடத்துல கொண்டு போய் வக்கனும். அங்க அரிசியால செத்தவன்போல உருவம் செஞ்சி கடாவ அறுத்து அதுமேல ரெத்தம் போடுவோம். ரெத்தம் போட்டு கடாவ காரம் எதுவும் போடாம பச்சயாவே வேவ வெப்போம். அப் பிடயே ஆம்பளங்க மட்டும் திம் பாங்க. அதுக்கு முன்னாடி கறிய எறக்கி வெச்சி சாமிக்குப் படச்சிட்டு அதுல காரம் போட்டுட்டு அடுப்புல வெக்காம ஒரு கின்னா கின்னடிட்டுத் திம்போம்.

எங்க தொயிலே வேட்டைக்கி போவறது. பொம்பள சனம் ஊர் ஊரா போயி ஊசி, மணி எல்லாம் விப்பாங்க. வேட்டைக்குப் போற வங்க காலையிலே ஏய்ஞ்சிப் போயிடு வாங்க நரி, பூன எல்லாம் அடிப் பாங்க. நாலுபேரு, அஞ்சிப் பேரு ஒன்னா வேட்டைக்கிப் போவாங்க. நரிக் கெடச்சிச்சின்னா அபூர்வமா நெனப்பான். நரிய சுட்டு உரிச்சி ஆளுக்குக் கொஞ்சம் ஆளுக்குக் கொஞ்சம்னு தின்னு மத்தியான பசிய தீத்துப்பாங்க. இந்த மொளகா, உப்பு, காரம்னு அது இதுன்னு தேவயில்ல. கெடச்சுக்கன்னா அப்பிடயே சுட்டே தின்னுடுவாங்க. அப்புறம் சாயுங் காலத்துக்கு மேல முயலு, காட, கௌதாரின்னு புட்சி வித்துடுவாங்க. நரி, பூன, கிரிப்புள்ள, புனு குபூன இதுபோல வகயறாவ நாங்களே தின்னுடுவோம். நரியோட ஈரல், குண்டிகாய், கொடலு அதல்லாம் பசி நேரத்துல சாப்ட்டு தண்ணி குடிச்

சம்னா எங்க பசி தீந்துரும். அப்புறம் வேட்டக்கி போயிட்டு சாயங்காலம் வந்து சோறாக்கி, சுறியாக்கி சாப்புடுவோம்.

கொயந்திங்க, பெரியவங்களுக்குத் தாயித்து செஞ்சி விப்போம், நரிக்கொம்பு, நரிப்பல்லு இதெல்லாம் எடுத்து விப்போம். தாயித்துன்னா சும்மா இல்ல இருவத்தியோரு மூலிக கொப்பிக்குள்ள போடுவோம். மூலிக மரத்தோட வேரு, பட்ட, எலன்னு எல்லாம் பொடிபண்ணி போடுவோம். அப்புறம் அதுக்குள்ள நரிக்கொம்பு போட்டிட்டு மூடிட்டு நல்லா அடச்சிடுவோம். அத காளியிக்குட்ட வெச்சி அதுமேல கற்பூரம் ஏத்தி சாமிய கும்ட்டிட்டு கொடுப்போம். இதெகட்டுனா காத்து, கருப்பு அண்டாது, புள்ளக்கு நோவு நொடிவராது.

எங்க ஜாதியில பொம்பளங்க பொயப்புக்கு வெளியூர் போனங்க ராதங்க மாட்டாங்க சாயந்தரத்துக்குள்ளார கும்பலோட வந்து சேந்துக்கனும். அப்பிடித் தங்கிட்டான்னா அவள நாங்க சேத்துக்க மாட்டோம். வேற எங்க போனாலும் சேத்துக்க மாட்டாங்கோ. வேற எங்கயாவது போனாலும் ஏந்தனியாவந்தன்னு விசாரிச்ச அனுப்சுடுவாங்க. ஒரு வேள முடியாம போயிட்டது; நா தப்பு செய்யலன்னு பொம்பள சொல்லுவா. சொன்னான்னா பெரியவங்களலாம் கூப்பி வெச்சுக் கும்பல்ல கேப்பாங்க "நா கெட்டுப் போனவ இல்ல வர முடியாதனால தங்கிட்டேம்பா. அப்போ ஏழு மரத்தோட பட்டக் கொண்டாந்து ஏழு மரம்னா, வாணர மரம், வேப்ப மரம், புளிய மரம், ஆல மரம், மாமரம், பெலா மரம், ஒதிய மரம். இந்த பட்டகளைப் போட்டு கும்பல்ல தீ போடுவாங்க. அதுல இரும்பு உளி போடுவாங்க. அந்தத் தீயில அது நல்லா பழுக்கக் காயஞ்சிடும். பொம்பள கைல மூனு வெத்தில வெச்சி, அத எடுத்து கைல கொடுப்பாங்க. அவ அத வெச்சிட்டே ஒன்னு, ரெண்டு, மூனுன்னு தப்பிட்டிப் போயி அந்த இரும்புக்கீயே போட்டுருவா. போட்ட ஓடனே அவ கைல நெல்லு தருவாங்க. அந்த நெல்லு உள்ளங் கையால நல்லா நிமிட்டிட்டு அரிசியாக்கிட்டு கீழே போட்டிட்டு கையக் காட்டுவா. அந்தக் கைய இரும்பு கடலன்னாதான் அவ தப்பானவ இல்ல; அவக் கேட்டுப்போகலேன்னு சேத்திப்பாங்க. இல்லேன்னா எங்கக் கூட்டத்திலே சேத்துக்கமாட்டாங்க. அடிச்ச வெரட்டிடுவாங்க; அவ அதோட எந்தக் கூட்டத்திலேயும் சேராம அவ அப்பிடியேதான் போவனோ? சாவானோ? தெரியாது.

●●

தமிழர் மானிடவியல்

ஆசிரியர் : பக்தவத்சல பாரதி
வெளியீடு : மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 12-பி, மேல சன்னதி, சிதம்பரம், விலை: ரூ. 150

□ ஆ. தனஞ்செயன்

பொதுவாகச் சமூக அறிவியற் கல்விப் புலங்களில் குறிப்பாக மானிடவியல், சமூகவியல் போன்ற கல்விப்புலங்களில், அத்துறைகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் தமிழில் தம்முடைய ஆய்வுப் படைப்புகளை எழுதுவது மிகவும் அரிதாக இருக்கும் சூழலில், ஒரு சிலர் இந்நிலையிலிருந்து வேறுபட்டு, ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டோடு தமிழில் எழுதும் தம்முடைய சீரிய எழுத்துப்பணியின் வாயிலாக இந்த அறிவுத்துறைக்கும் மொழிக்கும் வளம்சேர்த்துத் தனித்து நிற்பதைப் பார்க்கிறோம். அத்தகையோரில் முனைவர் பக்தவத்சல பாரதி குறிப்பிடத்தக்கவர்.

அவருடைய 'பண்பாட்டு மானிடவியல்' என்னும் நூலானது, மானிடவியல் ஒரு கல்விப்புலமாகத் தமிழில் பரவலாக அறிமுகமாகாத நிலையில், அத்துறையைப் பற்றிய அடிப்படைகள், மற்றும் கோட்பாடுகள் பற்றிப் பலரும் விரிவாக அறிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பேற்படுத்தியது.

தமிழில் அறிமுகம் செய்வது என்னும் கட்டத்தைத் தாண்டி, பல்வேறு பொருள்களை முதன்மைப் படுத்தி அவர் தொடர்ந்து எழுதிவரும்

ஆய்வுக் கட்டுரைகள், நடுநிலையாளர்களின் பார்வையில், ஆழமானவை, விவாதப் பூர்வமானவை. அதுபோலவே, Coromandel Fishermen: An Ethnography of Pattanavar Subcaste (1999) என்னும் நூல், புதுச்சேரி யூனியன் பிரதேசக் கடலோர மீனவர்களுடைய பண்பாட்டைப் பற்றி விவாதிக்கும் நல்லதோர் இனவரைவியல் ஆய்வுப் படைப்பாகும். அண்மையில் இவர் பதிப்பித்த 'தமிழகத்தில் நாடோடிகள்: சங்ககாலம் முதல் சமகாலம் வரை' என்ற நூலும், 'பெண்ணிய ஆய்வுகள்' என்ற நூலும் இதே வரிசையில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டிய நூல்களாகும்.

அண்மையில் வெளிவந்துள்ள 'தமிழர் மானிடவியல்', பக்தவத்சல பாரதியின் நுணுக்கமும் ஆழமும் தோய்ந்த ஆய்வுத் திறனையும், அரிய நூல்கள் பலவற்றை வாசித்த பயிற்சி மற்றும் அவற்றிலிருந்து ஈட்டிய கோட்பாட்டுப் பிரயோக இலாவகம் ஆகியவற்றை தமிழ்ப்புலமையுலகத்திற்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கிய நூலாகும். இதுவரையில் தமிழர் குறித்த புரிதல் என்பது இலக்கியப் புரிதலாகவும், வரலாற்றுப் புரிதலாகவும் உள்ள நிலையில், மானிடவியல் போன்ற பிறதுறை சார்ந்த புரிதல் என்பது அரிதாகக் காணப்படும் சூழலில், தமிழர் மரபின் பன்முகத்தன்மையை வெளிப்படுத்தும் ஓர் ஆய்வுப்படைப்பாகத் 'தமிழர் மானிடவியல்' நூல் வெளிவந்துள்ளது.

ஒரு வகையில் தமிழரின் சமூக ஒழுங்கமைப்புகள் பற்றிய ஆய்வாக வந்திருக்கும் இந்நூல், தாய்வழிமரபு; மாற்றமும் தொடர்ச்சியும், ஆதிசமூக அமைப்பு; லெவிஸ்-ட்ராசின் தொல் தமிழ் மனம், திருமணம்: இந்தியப் பண்பாட்டுப் பரப்பில் வடக்கும் தெற்கும், சாதித்தொன்மங்கள்: தமிழ்ச் சமூக மனத்தின் நனவும் நனவிலியும், சமூகமாற்றம்: சமஸ்கிருதவயமாதலும் மாற்றுக் கோட்பாடுகளும், சடங்குகள்: தர்க்கைம் முதல் வீணாதாஸ் வரை, தெய்வ உலகம்: தேவகணத்தின் அமைப்பாக்கங்கள், யாத்திரை: விக்டர் டர்னர் - எதிர் அமைப்பியல் - பயணமனம், திருவிழா: மீசமய நிகழ்வும் பண்பாட்டு இயங்கியலும், கைவினைக் கலைகள்: பொருள் மொழியின் பொருண்மைகள், புழங்கு பொருள் பண்பாடு: புரோவரின் திராவிடக்கலை மனம் ஆகிய தலைப்புகளில் அமைந்த பதினொரு கட்டுரைகளையும், இவை அனைத்தையும் பற்றிய சாராம்சமாக அமையும் தொகுப்புரையையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

இந்நூற்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வாசிக்கும்போது, அவை ஒவ்வொன்றின் கட்டமைப்பிலும் ஓர் ஒழுங்கு முறை நிலவுவதை உணரமுடியும். அதாவது, கட்டுரையின் மையப் பொருள் குறித்த மானிடவியல் கோட்பாடுகளை அவற்றின் முடிவுகளுக்கு நேரெதிரான கோட்பாடுகளோடு அறிமுகப்படுத்துவது, அவற்றிற்குத் தேவையான உதாரணங்களைப் பல்வேறு பண்பாடுகளிலிருந்து எடுத்தாண்டு விளங்க வைப்பது, இறுதியில், தமிழர் சமூக ஒழுங்கமைப்பின் ஏதேனும் ஒரு நிகழ்வினத்தோடு பொருத்தி விவாதிப்பது என்னும் செறிவான ஓர் வரிசை ஒழுங்கில் நூலாசிரியர் தம்முடைய கட்டுரைகள் அனைத்தையும் பெருமுயற்சி யோடு உருவாக்கியுள்ளார். இதற்கு உதாரணமாக அவருடைய 'தாய்வழி மரபு: மாற்றமும் தொடர்ச்சியும்' (பக். 1-34) என்னும் முதற்கட்டுரையையே குறிப்பிடலாம்.

மனித சமூகத்தில் தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு என்பதுதான் முதன் முதலில் தோன்றியது என்பது ஒரு சாராரின் முடிபாடும். இதற்கு எதிர்நிலையில், தந்தைவழிச் சமூக அமைப்பே முதலில் தோன்றியது என்னும் முடிவும் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிறது. பரஸ்பரம் முரண்பட்ட இருவேறு கோட்பாட்டு முடிவுகளும் தத்தமது நிலைப் பாட்டில் உறுதியாக இதுகாறும் இருந்து வரும் நிலையில், கடந்த காலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் தமிழரிடம் தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு இடம் பெற்ற, பெற்றிருக்கக் கூடிய நிலையை நூலாசிரியர் 'தாய்வழி மரபு: மாற்றமும் தொடர்ச்சியும்' என்னும் கட்டுரையில் ஆராய்கிறார். இதன் பொருட்டு, ஒரு கோட்பாட்டு அடித்தளத்தை உருவாக்கித் தருவதற்காக இ.பி. டைலர், லூவி ஹென்றி மார்கன், ஜான் ஜேக்கப் பகோஃபன், ஜான் எஃப். மக்லீனன் ஆகியோருடைய தாய்வழிச் சமூகம் பற்றிய கோட்பாடுகளின் சாராம்சங்களை அறிமுகம் செய்கிறார்.

அத்துடன், தாய்வழிச் சமூகமே முதன்முதலில் தோன்றிய சமூக அமைப்பு என்னும் இவ்வறிஞர் களுடைய முடிவிற்கு எதிர்முரணான பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த கிரேக்க, உரோமானிய, இந்தியச் சமுதாயங்களில் தந்தைத் தலைமை முறையே காணப்பட்டது; தாய்த் தலைமை இருந்ததற்கான எவ்விதச் சான்றுகளும் இல்லை என்று கூறும் மெய்ன் என்பாரின் ஆய்வு முடி

பிணையும் முன்வைக்கிறார். இவ்வாறு மெய்ன்'னின் கருத்திற்குச் சார்பாகவே சிக்மண்ட் ஃப்ராய்ட், வெஸ்டர் மார்க் போன்றோர் தந்தைவழிச் சமூகமே மனித சமுதாயத்தில் தோன்றியது என்றனர். ஆனால், ஃப்ரெய்ட்ரிக் எங்கெல்ஸ் தாய்வழிச் சமூகமே முதலில் தோன்றியது என்கிறார்.

இந்தக் கோட்பாட்டு முடிவில் தான் தமக்கு உடன்பாடு என்பதை மறைமுகமாக உணர்த்தும் நூலாசிரியர், தாய்வழிச் சமூகங்களின் நான்கு வகை அமைப்புக் கூறுகளான உறைவிட முறை, சொத்துரிமை, குடும்ப நிர்வாகத்தில் பெறும் அதிகாரத்துவம் மற்றும் குடிவழி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு காசி, கேரோ முதலிய சில வடவிந்தியப் பழங்குடிகளையும், நாயர், நாஞ்சில் நாட்டு வெள்ளாளர், கோட்டைப்பிள்ளைமார்க், குருச்சியர் போன்ற பல தென்னிந்தியச் சாதிகளையும் உதாரணங்களாகக் காட்டி, தாய்வழிச் சமூக அமைப்பில் நான்கு வகையான அமைப்புக்கூறுகள் இருப்பதை விளக்குகிறார். அதில் தமிழகத்தின் தாய்வழிச் சமூகம் குடிவழி (descent) மட்டுமே தாய்வழியில் உள்ளது என்றும், மற்ற மூன்று கூறுகள் தந்தை வழிச் சமூக அமைப்புக்குரியவையாக மாறி விட்டன என்றும் விளக்குகிறார். இதற்காக அவர் மேற்கத்திய மற்றும் இந்திய அறிஞர்கள் இதுவரையில் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளை ஆதாரங்காட்டி விவாதிக்கும் போக்கு அவருடைய பன்னூல் வாசிப்பு அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அத்துடன், தம்முடைய உற்றுநோக்கல்கள் வாயிலாகப் பெற்ற தரவுகளை ஆதாரங்களாகக் கொண்டு, மேற்கூட்டிய பல்வேறு சாதிகளின் தாய்வழிச் சமூக அமைப்பில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் வேறுபாடுகளையும் மாற்றங்களையும் மதிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு நூலில் காணப்படும் அவருடைய ஒவ்வொரு கட்டுரையும் கணிசமான காலத்தையும் உழைப்பையும் எடுத்துக் கொண்டு, நுட்பமாகச் செய்துக்கப்பட்டிருக்கும் ஆய்வுப் படைப்பாகும். அதனால், இந்நூலின் கட்டுரைகளை ஒருவர் மேம்போக்காக, விரைவாக வாசித்துவிட முடியாது. அதுபோல, சமூக ஒழுங்கமைப்பு அல்லது பண்பாடு பற்றிய அடிப்படைப் புரிதல்கள் உடைய வாசகர்களால் மட்டுமே இந்நூலில் பிரவேசிக்க முடியும்.

இதனை நூலின் பலமாகவே கருதவேண்டும்.

'தமிழர் மானிடவியல்' பின்வரும் மூன்று செய்திநூல் நேர்த்திக் கூறுகளால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ) பொதுவாக மேற்கத்திய மானிடவியலர்களின் படைப்புகளில் காணப்படும் சமூக ஒழுங்கமைப்புகள் பற்றிய கோட்பாடுகள்.

ஆ) தமிழர் உட்பட இந்தியியின் பண்பாடுகள் பற்றி எழுதப்பட்ட மேற்கத்திய மற்றும் உள்ளூர் ஆய்வறிஞர்களுடைய படைப்புகள் வழியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கருத்தாக்கங்கள், கோட்பாடுகள்.

இ) நூலாசிரியர் தமிழர் சமூக ஒழுங்கமைப்புப் பற்றிய உற்றுநோக்கல் மூலம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆய்வு முடிவுகள் என்னும் இம்மூன்று மூலக்கூறுகளின் சரிவிகிதக் கலவையாக உருவாக்கப்பட்ட இந்நூல் கடந்த காலம் மற்றும் நிகழ்காலத்திய தமிழர் சமூக ஒழுங்கமைப்பினைக் கோட்பாட்டுப் பிரயோகத்தின் ஊடாக அறிந்து கொள்ள விழையும் தீவிரமான வாசகர்கள் / ஆய்வாளர்கள் அனைவருக்கும் பயனளிக்கக் கூடியது.

விரைவில் வல்லினம் வெளியீடாக

- மனித குலமும் தமிழ்த் தேசியமும்
ஆசிரியர்: பழ.நெடுமாறன்
- அடையாள மீப்பு
காலனிய ஓர்மையகற்றல் - ஆபரிக்க இலக்கியத்தின் மொழி அரசியல்
ஆங்கிலத்தில்: கூகி வா தியாங்கோ
தமிழில்: அ. மங்கை
- இலங்கை இந்திய மானிடவியல்
ஆசிரியர்: பக்தவத்சல பாரதி
என். சண்முகவிங்கன்
- தலித்துகள் - பெண்கள் - தமிழர்கள்
ஆசிரியர்: க. பஞ்சாங்கம்

GOVERNMENT OF PONDICHERRY

BLAZING A NEW TRAIL FOR A GLORIOUS BRIGHT FUTURE

FRIENDLY REGIME FOR ALL, FOLLOWING THE FOOT PRINTS OF PERUNTHALAIVAR KAMARAJ AND ABLE LEADERSHIP OF ANNA SONIA GANDHI • PEERLESS STEWARDSHIP • FARSIGHTED VISION

- o Plan Allocation of Rs.452.77 Crores for current financial year.
- o Reservation for backward classes increased from 27% to 33%
- o Extension of Uzhavar Udaviyagam.
- o Launching of Agriculture website for faster access to information on farm technology.
- o Set up of separate Educational Board soon.
- o Introduction of 'Sarva Siksha Abiyan' Scheme for compulsory education for all.
- o 'Free Bicycle Scheme' for Students of all Communities.
- o Establishment of 'Kamaraj Trust' in Pondicherry University.
- o Distribution of free English - Tamil Dictionaries for students from VIII to XII Standard.
- o Free rice of 20 Kg to red card holders living below poverty line.
- o 'Kamaraj' Award of Rs.10,000/ to first rank holders in Tamil Subject in SSLC and HSC. Public Exams.
- o 'Kamaraj Reading Rooms' in 15 residential colonies.
- o Set up of Welfare Board for unorganized labourers.
- o Set up of Free Economic Zone and Free Port.
- o Fishing Harbour in Pondicherry. Fishing Harbour in Karaikal soon.
- o Relief assistance for fishermen during fishing ban period.
- o Introduction of new pension scheme for fishermen.

- o Distribution of two wheelers to Police Stations to strengthen Police force.
- o Incentives of Rs.2500/ for Police and fire personnel and Rs.1250/- for Home Guards per year.
- o Scholarship Scheme for professional college students.
- o Special Insurance Scheme for Daily rated sanitary employees.
- o Set up of Welfare Board for construction workers.
- o Housing Grants of Rs.40,000/ each to 7500 families at and expenses of Rs.30 Crores per year under Slum Clearance Scheme
- o Family Insurance Scheme for red card holders living below poverty line. Solatium of Rs.50,000/- on the death of bread winner.
- o Introduction of 'Individual Health Card' for the first time in India.
- o Set up of Women and Children Hospital at an estimation of about Rs.35 Crores.
- o Lifetime free Medical Aid to the patients undergoing Kidney and Bypass surgeries under 'Medical Assistance Scheme'
- o Enhancement of Widow remarriage assistance from Rs.7500/- to Rs.10,000/-
- o Anjarakandi Drinking water project for Mahe urban region at an expense of Rs.11.65 Crores.
- o Memorandum of Understanding signed with the Government of Andhra Pradesh to get water in French Canal from Godavari river for Yanam region.

USHERING IN - A GOLDEN ERA IN PONDICHERRY

இப்போது விற்பனையில்

தமிழகத்தில் நாடோடிகள்

சங்ககாலம் முதல் சமகாலம் வரை

(நாடோடிச் சமூகங்கள் பற்றிய
இனவரைவியல் நூல்)

தொகுப்பாசிரியர் : பக்தவத்சல பரமசிவன்

விலை ரூ. 150/-

இதுவரை தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பரப்பில் கண்டெடுக்கப்படாத புதுப்புதுப் பிரதேசங்கள் மேலான முறையில் இந்தப் புத்தகத்தில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

- பேரா. க. பஞ்சாங்கம்

அரசு நாகரிகம் என்பது பதியெழு அறியா பழங்குடி மக்களைப் பற்றியதே என்பது பழைய கருத்தோட்டமாகும். இந்த நூலின் தலைப்பும் கட்டுரைகளும் அந்தக் கருத்தோட்டத்தைத் தகர்க்க முற்படுகின்றன. வரலாறு என்பது மக்களுடையது என்கிற திசை நோக்கிப் பயணப்படும் நூல் இது.

- பேரா. தொ. பரமசிவன்

தமிழ் இலக்கியம், தமிழ்ப் பண்பாடு என்ற ஒற்றைக் கருத்தமைப்புகள் மீதான கேள்விகளை இந்நூல் தீவிரப்படுத்துகிறது. தலித்தியம் போல அதிவிளிம்பிய அரசியலைக் கட்டமைப்பதற்கான தூண்டுதலையும் இந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது.

- பேரா. இ. முத்தையா

காலந்தோறும் சமச்சீரற்றதாக இருந்து வந்துள்ள தமிழ்ச் சமூக இயங்குதளத்தின் நுண் அலகுகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இத்தொகுப்பு ஒரு குறிப்பிடத்தக்கப் புதிய வரவு.

- பேரா. வீ. அரசு

நூல்கள் பெற

வாஸனம்

எண். 9, ஓய்-பிளாக், அரசுக் குடியிருப்பு
இலாசுப்பேட்டை

புதுவை-605 008, இந்தியா

☎ : 0413-2257151, 2252936